

**ПЪЛЕН СТЕНОГРАФСКИ ПРОТОКОЛ № 7
ОТ ДИСТАНЦИОННОТО ЗАСЕДАНИЕ ЧРЕЗ ВИДЕОКОНФЕРЕНТНА
ВРЪЗКА НА СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ
НА ВИШНИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,
ПРОВЕДЕНО НА 28 ФЕВРУАРИ 2023 г.**

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ: Галина Захарова – председател на
Върховния касационен съд

ОТСЪСТВАЩИ Няма

На заседанието присъства Тихомир Димитров – главен
секретар на Висшия съдебен съвет

Откриване на заседанието – 09.33 ч.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Добър ден, колеги! Всички сме тук,
имаме кворум, можем да започнем заседанието на Съдийска
колегия.

По дневния ред виждам, че има предложения за
включване на допълнителни точки. Господин Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Благодаря! Добро утро и от
мен. Всъщност предложението е само за една допълнителна точка -
13 в дневния ред. Това е предложение на Комисията по
атестирането и конкурсите Съдийската колегия да определи нов

размер на паричната награда, с която поощряваме пенсиониращите се през 2023 година съдии. Това е продиктувано най-вече от финансовата възможност да се случи това. На Вашето внимание ще видите, че от миналогодишния бюджет за такива поощрения сме прехвърлили към настоящата година сума от около 49 000 лева, която сравнено със справката на пенсиониращите се магистрати, които са 26 на брой, ни дава възможност да увеличим този размер. Затова е това предложение. Спешността му произтича от това, че почти във всяка колегия следва да вземаме подобни решения. Благодаря Ви!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря, г-н Кояджиков. Съображения по предложението на КАК? Не виждам.

Предлагам да гласуваме включването на точка 13 в дневния ред.

Който е „за“, моля да гласува.

Всички сме „за“ единодушно.

Заповядайте!

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Уважаема госпожо Председател, уважаеми колеги, имам едно предложение за промяна в разглеждане точките в днешния дневен ред, ще Ви кажа какво предлагам. Предлагам Ви първа точка от днешния дневен ред и втора съответно да минат настоящите точки 6 и 7. Това са точките, с които следва да бъдат одобрени поименните списъци на магистратите от окръжните съдилища и хабилитираните преподаватели, в които чрез жребий следва да се определи конкурсната комисия по обявяване на обявения с решение на Съдийската колегия конкурс за първоначално назначаване. Ако си спомняте, искам да Ви припомня, че на 26 март Съдийската колегия определи датата за писмения изпит по този конкурс, което ни

принуждава да сме по-експедитивни при определяне на конкурсните комисии и евентуалните възможности за подаване на отводи от страна на членовете, които бъдат изтеглени. Затова ми се ще да изгледаме като първа и втора точка тези две точки и докато ние продължаваме по дневния ред нататък, да дадем възможност на администрацията да прозвъни на изтеглените магистрати, да ги попитат дали желаят или не желаят да се отведат, същите да си депозират отводите, за да имаме възможност в края на заседанието на Съдийската колегия, ако са налични отводи, да изберем нови магистрати за конкурсните комисии.

Това е предложение за тази промяна, иначе искам да Ви кажа, че оттеглям точка 8 от настоящия дневен ред, тъй като вчера КАК не взе решение по нея и няма материали, а отделно ще Ви помоля и допълнителна точка 13, която приехме за разглеждане евентуално да мине за разглеждане след точка 3 от дневния ни ред и преди точка 4, защото пряко касае взимането на решение по точка 4 настоящия дневен ред. Благодаря Ви!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, ще има ли изказвания по предложението за промяна на реда на разглеждане на съответните точки от дневния ред? Не виждам.

Тогава да гласуваме предложението на г-н Кояджиков – точки 6 и 7 да се разгледат като точки 1 и 2 от дневния ред преди избора за административен ръководител на АССГ и точка 13 да се разгледа преди точка 4. Нали така? (Др.Кояджиков: Точно така, да.)

Който е „за“, моля да гласува.

Всички са „за“. Приема се предложението.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

По внесените допълнения и на основание последвалите разисквания по дневния ред

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

I. ОТТЕГЛЯ точка 8 от дневния ред.

II. ВКЛЮЧВА в дневния ред следната допълнителна точка:

13. Проект на решение за определяне размера на паричната награда за поощряване на съдии, на основание чл. 303, ал. 3, т. 1 от ЗСВ.

Внася: Комисията по атестирането и конкурсите

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Тогава г-н Кояджиков, пак имате думата.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Благодаря Ви! Уважаеми колеги, точка 6 от дневния ред е предложение на Комисията по атестирането и конкурсите, на основание чл. 13, ал. 4, предложение първо от Наредба № 1, да одобрим поименните списъци на магистрати от окръжните съдилища, предложени по реда на чл. 183, ал. 4 от ЗСВ, отговарящи на условията на чл. 183, ал. 2, т. 1 и ал. 5 от същия нормативен акт, които да вземат участие в конкурсната комисия по обявения конкурс за първоначално назначаване на длъжността „съдия“ в районните съдилища, като включим и Ивайло Петров Георгиев - съдия в Окръжен съд-София, Снежина Колева Георгиева - съдия в Софийски градски съд, и изключим Валерия Тодорова Банкова-Христова, Емилия Вергилова Александрова и

Ивайло Красимиров Димитров - тримата съдии от Софийски градски съд.

Първите двамата не са сред предложените, уважаеми колеги, тъй като са депозирали отвод пред общите събрания на съответните органи, когато са били проведени, а последните трима колеги предлагаме да бъдат изключени, тъй като не са придобили статут за несменяемост, каквото е изискването на чл. 183, ал. 2, т. 1 от Закона за съдебната власт.

И вторият диспозитив, който предлагаме по тази точка е да одобрим, на горното правно основание, общ поименен списък на хабилитираните учени по гражданскоправни и наказателноправни науки, които да вземат участие в същите конкурсни комисии.

Благодаря Ви!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря! Колеги, изказвания по докладваната точка по дневния ред? Не виждам желаещи да се изкажат.

Тогава подлагам на гласуване предложения от КАК проект за решение в двете му части така, както бяха огласени от господин Кояджиков.

Който е „за“, моля да гласува,

Всички „за“. Одобрени са.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

6. ОТНОСНО: Проект на решение за одобряване на поименни списъци на магистрати от окръжните съдилища, както и на хабилитирани учени, за определяне чрез жребий на членове на конкурсната комисия по конкурс за първоначално назначаване на длъжност „съдия“ в районните съдилища, обявен с решение на

Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 2/24.01.2023 г. (обн. ДВ, бр. 9/27.01.2023 г.)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИШНИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

6.1. ОДОБРЯВА, на основание чл. 13, ал. 4, предложение първо от Наредба № 1 от 09.02.2017 г., поименни списъци на магистрати от окръжните съдилища, предложени по реда на чл. 183, ал. 4 от ЗСВ, отговарящи на условията на чл. 183, ал. 2, т. 1 и ал. 5 от ЗСВ, които да вземат участие в конкурсната комисия по обявения конкурс за първоначално назначаване на длъжност „съдия“ в районните съдилища, като включва Ивайло Петров Георгиев – съдия в Окръжен съд-София, и Снежина Колева Георгиева – съдия в Софийски градски съд, и изключва Валерия Тодорова Банкова-Христова – съдия в Софийски градски съд, Емилия Вергилова Александрова – съдия в Софийски градски съд, и Ивайло Красимиров Димитров – съдия в Софийски градски съд.

6.2. ОДОБРЯВА, на основание чл. 13, ал. 4, предложение второ от Наредба № 1 от 09.02.2017 г., общ поименен списък на хабилитираните учени по гражданскоправни и наказателноправни науки, които да вземат участие в конкурсната комисия по обявения конкурс за първоначално назначаване на длъжност „съдия“ в районните съдилища.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Господин Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Следващата точка, уважаеми колеги, е предложение на комисията Съдийската колегия да вземе решение, с което да определи чрез жребий двама редовни членове: съдии в окръжен съд, гражданска материя, двама редовни членове

в окръжен съд, наказателна материя и един редовен член хабилитиран преподавател - гражданскоправни/наказателноправни науки като състав на конкурсната комисия, както и резервни членове: един резервен член - съдия в окръжен съд, гражданска материя, един съдия в окръжен съд, наказателна материя и още един хабилитиран учен - гражданскоправни/наказателноправни науки. Мисля, че може да започнем изтеглянето на жребия.

Благодаря Ви!

(Главният секретар тегли жребий под наблюдението на Атанаска Дишева и Боян Новански, който обявява резултата: Атанас Василев Славов.)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Атанас Василев Славов.

(Главният секретар тегли жребий под наблюдението на Атанаска Дишева и Боян Новански, който обявява резултата: Боряна Димитрова.)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Боряна Димитрова – Варна.

(Главният секретар тегли жребий под наблюдението на Атанаска Дишева и Боян Новански, който обявява резултата: Анелия Игнатова.)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Анелия Игнатова – София.

(Главният секретар тегли жребий под наблюдението на Атанаска Дишева и Боян Новански, който обявява резултата: Антон Урумов.)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Антон Урумов – СГС.

(Главният секретар тегли жребий под наблюдението на Атанаска Дишева и Боян Новански, който обявява резултата: Анелия Мингова.)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Анелия Мингова.

(Главният секретар тегли жребий под наблюдението на Атанаска Дишева и Боян Новански, който обявява резултата: Асен Воденичаров.)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Резервен – гражданска материя – Асен Воденичаров – СГС.

(Главният секретар тегли жребий под наблюдението на Атанаска Дишева и Боян Новански, който обявява резултата: Атанаска Янева.)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Атанаска Янева - Благоевград.

(Главният секретар тегли жребий под наблюдението на Атанаска Дишева и Боян Новански, който обявява резултата: проф. д.ю.н. Борис Велчев.)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Професор, доктор Борис Велчев.

Сега г-н Новански, ако може да огласите:

БОЯН НОВАНСКИ: Благодаря! Редовен член, гражданска материя: Атанас Василев Славов - Окръжен съд-Варна.

Редовен член, гражданска материя, втори: Боряна Димитрова - Окръжен съд-Бургас.

Редовен член, наказателна материя: Анелия Игнатова - Окръжен съд-София.

Редовен член, наказателна материя: Антон Урумов - Софийски градски съд.

Редовен член, хабилитиран преподавател: г-жа Анелия Мингова - Софийски университет.

Сега се резервните.

Резервен, граждански: Асен Воденичаров - Софийски градски съд.

Резервен, наказателен: Атанаска Китипова-Янева - Окръжен съд-Благоевград.

Резервен, хабилитиран преподавател: проф. Борис Велчев - Софийски университет.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря и да гласуваме така изтеглените чрез жребий комисии.

Който е „за“, моля да гласува.

Всички „за“. Приключихме и с точка 7.

(след изтегляния жребий и проведеното явно гласуване)

7. ОТНОСНО: Проект на решение за определяне чрез жребий на поименния състав на конкурсната комисия по конкурс за първоначално назначаване на длъжност „съдия“ в районните съдилища, обявен с решение на Съдийската колегия на Висшия

съдебен съвет по Протокол № 2/24.01.2023 г. (обн. ДВ, бр. 9/27.01.2023 г.)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ОПРЕДЕЛЯ ЧРЕЗ ЖРЕБИЙ, на основание чл. 183, ал. 3 от ЗСВ и чл. 183, ал. 2, т. 1 от ЗСВ във връзка с чл. 13, ал. 1 и ал. 5, т. 1 от Наредба № 1 от 09.02.2017 г. за конкурсите за магистрати и за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт, поименния състав на конкурсната комисия по обявения конкурс за първоначално назначаване на длъжност „съдия“ в районните съдилища, както следва:

Редовни членове:

- Атанас Василев Славов – съдия в Окръжен съд-Варна (гражданска материя);
- Боряна Ангелова Димитрова – съдия в Окръжен съд-Бургас (гражданска материя);
- Анелия Маринова Игнатова – съдия в Окръжен съд-София (наказателна материя);
- Антон Николаев Урумов – съдия в Софийски градски съд (наказателна материя);
- проф. д-р Анелия Йорданова Мингова – хабилитиран учен по гражданскоправни науки в Софийски университет „Св. Климент Охридски“.

Резервни членове:

- Асен Александров Воденичаров – съдия в Софийски градски съд (гражданска материя);
- Атанаска Иванова Китипова-Янева – съдия в Окръжен съд-Благоевград (наказателна материя);

- проф. д.ю.н. Борис Владимиров Велчев – хабилитиран учен по наказателноправни науки в Софийски университет „Св. Климент Охридски“.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Следващата точка е избор на административен ръководител – председател на Административен съд – София – град.

Заповядайте, г-н Кояджиков!

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Трима кандидати, уважаеми колеги: Добромир Андреев Андреев – съдия във Върховния административен съд, Красимира Неофитова Милачкова - съдия в Административен съд - София - град, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, и Милена Красимирова Славейкова-Рукова - съдия в Административен съд - София - град, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“.

Уважаеми колеги, за тримата кандидати е положително становището за притежаваните от тях професионални качества, същата е ситуацията и относно притежаваните от тях нравствени качества с оглед депозираните етични становища. Ако всичките са редовно уведомени за днес, налице е изслушване от страна на общото събрание на кандидатите, каквито са изискванията на закона, всичките са допуснати от Комисията по атестирането и конкурсите за днешния избор, считам, че ако са се явили, може да пристъпим към тяхното изслушване. Благодаря Ви!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря! Да поканим кандидатите. (Г.Чолаков: Момент, момент, колегата Дишева.)

Искате думата? Да, извинявайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Колеги, бих искала да взема думата по редовността на процедурата. Ние този въпрос няколко

пъти вече го обсъждахме, но все пак е добре да кажем в рамките на това производство, където му е мястото на обсъждането на този въпрос и за целите на конкретния конкурс какво смятаме.

Става въпрос за редовността на изслушването, което е проведено на 08.11.2022 г., етап от процедурата по избор на административен ръководител - председател на Административен съд - София-град. Този въпрос беше повдигнат, ако си спомняте, от изпълняващия длъжността „председател“ на Административен съд - София-град, преди повече от месец. Тогава отклонихме обсъждането на този въпрос, впоследствие г-н Чолаков внесе точка в дневния ред, с която в крайна сметка се прие за сведение една информация, която аз продължавам да твърдя, че не беше нито пълна, нито представляваше представителна извадка от проведените конкурси и проведените във връзка с тези конкурси общи събрания, но тази справка съдържа информация за това по какъв начин са отразявани присъствията на съдиите в протоколите на общото събрание, като на практика се констатира, че ние сме приемали за редовни почти всички варианти на описания на присъстващите членове на общото събрание.

В конкретния случай ситуацията е следната: В протокола от 08.11.2022 г. е записано следното: „... *От 76 съдии с право на глас, на събранието присъстваха 56 съдии и бяха представени 15 пълномощни, както следва:...*“ Следва списък от 15 точки, който съдържа в първата си част името на съдията, упълномощител и името на съдията, който е упълномощен, което означава, че ние имаме данни за това, че 15 от тези души, посочени като упълномощители, не са присъствали на общото събрание, със сигурност останалите 15 са присъствали, т.е. имаме информация за 30 души от общото събрание от общо 76. Като сумирам посочените

цифри, излиза, че нямаме информация за 5 съдии, за които не се знае дали са присъствали или дали не са присъствали на общото събрание и също така не се знае кои са те от останалите съдии.

И поставям на обсъждане този въпрос, за да кажем ясно какви са нашите изисквания и дали изобщо поне занапред ще поставим изисквания за оформянето на протоколите от общите събрания.

Аз, както вече имах възможност да кажа, считам, че поименното посочване на присъстващите и/или поне на отсъстващите от съответното общо събрание е изискване, което съответства на практика на духа на закона и на смисъла на съставянето на протокол, който да удостоверява определени обстоятелства. Далеч съм от мисълта тук да теоретизирам какво представлява протоколът от общото събрание и каква е неговата доказателствена сила, и какво значение има удостоверяването на председателстващото събрание, ние мисля, че някакъв дебат или някакво обсъждане по този въпрос проведохме. Сега сме в конкретната процедура, в рамките на конкретния избор и понеже това е елемент от процедурата, мисля, че сега е моментът да се произнесем дали приемаме това общо събрание за редовно. Заради това държах да повдигна сега този въпрос.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Съдия Чолаков.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Уважаеми колеги, да, това беше дебат два или три пъти вече за тези протоколи на общи събрания. Действително, както каза и колегата Дишева, имаше такова искане, което ние отклонихме от изпълняващия длъжността „председател“ на Административен съд - София-град.

Неслучайно представих тези справки и в тях се установи, че ние сме действали по различен начин с един и същи резултат,

т.е. приемали сме всички протоколи с отбелязване, ако може да направим извод от тях, че присъстват повече от 50% от съдиите. Такъв е и настоящият случай. От 76 съдии с право на глас изрично е записано, че са присъствали лично 56, което означава, че вземайки тази цифра - 56, това е повече от 50% от съдиите, имащи право на глас и право да участват в това общо събрание. 39 е бил минимумът, за да може да се проведе това общо събрание, присъствали са 56 и изключвам представените пълномощни, за които мисля, че ще стане дебат, след приключване на изслушването, ако продължим процедурата.

Аз не виждам проблем в процедурата по начина, по който е оформен този протокол.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожо Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! За мен е ясно как ще приключи този дебат, но аз държа да кажа, че считам оформянето на протокола по този начин за нередовно и ненадлежно.

В протокол от общото събрание следва, както вече казах, да бъдат посочени поименно присъстващите лица или поне отсъстващите, след което ще може да бъде направена лесна преценка, че останалите присъстват, каквито между другото са по-голямата част от случаите, които ние сме слушали протоколи, аз продължих да правя справки и след предишното заседание по следващите протоколи.

Също така е вярно, че специално на Софийски градски съд ние сме обсъждали случаи, при които по този начин, по който и настоящия са били оформени протоколите. Факт е и беше направено изявление на миналото заседание, на което обсъждахме този въпрос от двамата председатели на върховни съдилища, че винаги когато се провеждат общи събрания или пленуми на

върховните съдилища, се съставят поименни протоколи, като също така е важно да се отбележи, че тези поименни протоколи могат да бъдат инкорпорирани в съдържанието на самия протокол или да бъдат на отделен списък, както е обичайно и доколкото ми е известно се прави във Върховния административен съд и както ние имаме възможност да получим информация от общото събрание на Софийския районен съд в подобна процедура при избора на председател на Софийския районен съд.

Така че аз в заключение ще кажа - приемам, че това общо събрание не е проведено редовно поради липсата на доказателства за провеждането му при необходимия кворум от 50 плюс един от членовете с право на глас, което в конкретния случай (трябва да ги разделя), е 39 души, да, 39 души.

Да, просто исках да направя това изявление. Иначе ми се струва, че на миналото заседание се проведе и някакво гласуване, с което се прие, че и по подобен начин е допустимо оформянето на протокол, но аз държа да заявя, че не е редовно и съм абсолютно сигурна, че ако всеки от нас в качеството си на съдия преценява като доказателство подобен документ, удостоверяващ общо събрание или друг колективен орган, който се преценява какво е взетото решение в зависимост от броя на участващите в него и необходимостта то да бъде проведено при необходимия кворум, та съм сигурна, че при подобна ситуация всеки от нас като съдия ще направи преценка, че този протокол не е редовен и че не може да бъде установено колко души са присъствали, кои са присъствали и съответно как са гласували.

Вярно е също така, че на това общо събрание не е взимано решение, което да има някакво съществено значение в нашето производство. Тук по избор на административен

ръководител ние преценяваме това общо събрание само като елемент от процедурата.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Други становища?

Госпожо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Моето становище не е по повдигнатия от г-жа Дишева въпрос. Изразила съм такава по време на заседанието, когато въпросът беше повдигнат от г-н Чолаков, който представи доказателства за различни наши решения в един или друг случай, така че не считам за необходимо да повтарям така изразеното становище.

Но искам да обърна внимание на друг един въпрос. На нашето заседание, проведено на 29.11.2022 г., ние взехме решение да сезираме Инспектората към ВСС, който да се произнесе по въпроса... (Прекъсната.) Знам, виждам, че има доклад. Да, да. Но не ме прекъсвайте, ако обичате, чела съм си материалите, ако това Ви е подозрението.

Така. С това наше решение ние изпратихме преписката, която касае оценката на етичните качества на кандидата Добромир Андреев Андреев на Инспектората към ВСС, който следваше да извърши проверка по отношение на това дали може да се формира извод за накърняване независимостта на определени съдии от състава на Административен съд - София-град. В изпълнение на това наше решение е депозиран доклад за извършена проверка от Инспекторат към ВСС и това, на което искам да Ви обърна внимание, колеги, е, че докладът е с изходяща и входяща дата 27.02.2023 г. Вчера, след като приключих участието си в Комисията по атестирането и конкурсите, влязох в сайта на Висшия съдебен съвет, за да видя какъв е дневният ред и какви материали са качени, този материал, този документ го нямаше. При справката,

която извърших в администрацията се оказа, че в момента (значи говорим за вчерашна дата - 27.02.2023 г.) изпраща този доклад, който веднага след като пристигне във Висшия съдебен съвет ще бъде качен в материалите към заседанието днес. В случая не е важен часът, когато е качен материалът, достатъчна е датата. Както вече обърнах внимание, става въпрос за вчерашна дата – 27.02.2023 г.

Искам да Ви припомня разпоредбата в Правилата за работа на Съдийската колегия и по-конкретно чл. 5, ал. 1 от тези правила, които изискват както дневният ред, така и всички материали към дневния ред да се качват в тридневен срок преди датата на заседанието. В случая това изискване не е спазено.

Аз няма да правя искане за отлагане на изслушването на колегите, защото двете колежки се явиха и миналия път, за разлика от колегата, който беше представил документ за това, че е във временен отпуск поради заболяване и не считам, че трябва да ги подлагаме на това тежко психологическо изпитание, но искам да Ви обърна внимание, че в случая прилагането на този важен за днешното заседание документ е извършено в нарушение на нашите собствени правила.

Ако другите колеги искат да вземат отношение по въпроса и направят възражение по отношение на изслушването на колегите, мисля, че биха могли да ги направят. Аз въпреки всичко и с цената на по-големи усилия успях да се запозная с доклада, но пак казвам - материалът е качен късно, нарушение на изискванията на чл. 5, ал. 1 от Правилата за работа на Съдийската колегия.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Господин Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Благодаря Ви! Аз по последното възражение ще Ви кажа, че досега такова възражение,

въпреки че всеки път се качват материали, не е правено от г-жа Керелска, но това няма никакво значение. Сега е решила да го направи, сега го е направила. То не опорочава по никакъв начин процедурата, уважаеми колеги, по мое скромно мнение, на първо място.

На следващо място, искам да Ви информирам, че в 14.00 часа материалите бяха качени на вниманието на всички и аз лично успях да се запозная в рамките на около 50 минути с целия доклад и доказателствата към него, т.е. никакви специални усилия, поне за мен, не представляваше да полагам с този документ, не знам дали някой е имал затруднение, не мисля, че някой от Вас също е имал затруднения. Благодаря Ви!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! Аз във връзка с изложеното от г-жа Керелска, от фактическа страна е вярно. Документът е качен след 12.30 ч., преди 14.00 ч. Всъщност късното му качване най-вероятно не се дължи на проблем в администрацията, а по-важното е в случая, че документът е изпратен на Висшия съдебен съвет на 27-ми, макар че от датата, на която е изготвен докладът и е взето решението, е видно, че това е 23-ти, което е ден четвъртък, т.е. можеше поне още в петък въпросните решения или доклад да бъдат изпратени, за да се спази и срокът, за който г-жа Керелска говори, и за да имат обективна възможност членовете по-задълбочено да се запознаят с него. Отделен е въпросът защо преписката липсва, но това са въпроси, по които аз лично ще взема становище по-късно в изслушването. Документът просто е представен късно във Висшия съдебен съвет, макар че ние действително имаме от м. ноември насрочена дата, това са повече от 3 месеца, отделно стои въпросът какви действия

вътре в рамките на проверката (имам предвид) са извършени и колко време е било необходимо за това, но това са странични въпроси на нашата процедура.

Понеже ни предстои сериозен избор, апелирам към колегите, повод за това ми дава изказването на г-н Кояджиков, апелирам към колегите да запазим добрия тон и да не правим внушения за качествата на един или друг член. Аз, разбира се, също имам моето становище по този въпрос, но се въздържа, мисля, че във всички случаи. Нека да запазим добрия тон!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожо Пашкунова.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Благодаря Ви! Колеги, и аз бих искала да взема отношение по поставените въпроси, свързани с процедурата.

По отношение на редовността на проведеното на 8 ноември 2022 г. общо събрание в Административен съд - София-град, повдигнат от колегата Дишева, аз не намирам основание да приемем, че събранието е нередовно. Какви са аргументите ми в тази посока?

Нормативният регламент, който е очертан за провеждане на общите събрания като орган на съда, се съдържа съответно в чл. 79, 85, 92 и 104 от Закона за съдебната власт, съответно за районен, окръжен, административен и апелативен съд. Това, което е предвидено в тези норми, е: компетентността на общите събрания, съответно субектите, които са оправомощени да инициират тези общи събрания. Какъв е кворумът, какви са изискванията за редовност на събранието? А именно кворум повече от половината от присъстващите и какви са изискванията за легитимност на решенията, които взема общото събрание било даване на становище, било приемане на правила или пък

произнасяне по други въпроси, които засягат тяхната дейност, половината с гласове или с мнозинство половината от присъстващите съдии.

В този протокол е посочено, че са присъствали 56 съдии и 15 пълномощни има приложени, като в номера от 1 до 15 са посочени съдиите, които са упълномощени от тези отсъстващи 15 човека да ги представляват. Тук искам да отворя една скоба и да кажа, че лично аз не споделям възможността да се вземат решения и да се гласува в общите събрания с пълномощно. Няма такъв регламент в закона, няма такива предвидени възможности. За мен всеки упражнява личния си вот. Така че това е процедура, която по мое мнение не е предвидена и регламентирана в закона. Само че 56 съдии, пише в протокола, че са присъствали. Това при всички случаи е повече от половината от 76-те съдии с право на глас.

Оттук насетне, колеги, поради липсата на изрична императивна разпоредба, която да предвижда по какъв начин да се удостоверява присъствието, има и различна практика, която беше предложена на нашето внимание в предходно заседание и съответно колегите са предприели различни подходи. Някои съдии обикновено в съдилища с по-малка щатна численост посочват поименно присъстващите. Други съдии, които са с по-голяма численост, посочват поименно отсъстващите. Има съдилища, в които се посочва броят на присъствалите съдии.

Сега, колеги, аз съм съгласна с обстоятелството, че най-прегледно и най-стриктно е, ако се посочва точно поименният състав било със списъчен състав към протокола, било в самия протокол, но, разбира се, има съдилища да кажем като Софийският районен съд с над 200 човека или Софийски градски съд, в които не е необходимо да се посочват в протокола поименно всички, които

присъстват или които отсъстват. Трябва обаче да е ясно, че протоколът се подписва от председателстващия събрание и от протоколист, които с подписите си удостоверяват достоверността на вписаното в протокола. Освен това аз не допускам, че ако съдиите, които участват в общото събрание, имат съмнение по отношение на достоверността, включително по отношение на кворума, този въпрос няма да го поставят и съответно няма да оспорят кворумът, който е необходим било преди провеждане и откриване на събрание, било в хода на самото събрание, било да изложат подобни възражения след провеждането и тогава този въпрос може да бъде изследван. В случая няма нито такива възражения, нито подобни констатации от участващите в събрание. Така че на мен ми се струва доста формално ние да приемем, че събрание е нередовно само въз основа на това, че не са посочени поименно имената на всички колеги, които участват. Още повече, както казах, досега това не е било повод да се оспорва редовност на събрание и съответно сме приемали всичките подходи, които колегите са приемали при провеждането на тези общи събрания. Разбира се, ако считаме, че е необходимо и доколкото няма изрично предвидена уредба, няма пречка да укажем на колегите за в бъдеще при провеждане на общите събрания да отразяват поименно присъстващите съдии било в протокола, ако е по-малка щатната численост, било в приложен списък със състава на съдиите, приложен към протокола.

Това по първия въпрос.

По отношение на въпроса, който повдигна колегата Керелска. Вярно е, че нашият правилник предвижда материалите да се качват 3 дни предварително, вярно е и това, че многократно сме процедирали по различен начин - материалите са се качвали

непосредствено преди провеждане на заседанието, понякога по спешни въпроси и в рамките на самото заседание. Това е необходимо, за да могат членовете да се запознаят с всички материали по съответната точка и да вземат информирано решение. Така че ако има колеги, които не са се запознали с доклада на Инспектората и направят подобни възражения, и те са мнозинство, разбира се, трябва да бъде дадена такава възможност. Ако, обаче колегите са се запознали, аз не виждам основание за отлагане на процедурата. Благодаря Ви!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! Взимам отново думата, защото се поставиха различни въпроси и защото бих искала да заявя, че не съм съгласна с аргументите на г-жа Пашкунова специално по въпроса, който аз повдигнах.

Първо, не е вярно, че обичайно само малките съдилища правили списъци. Аз дадох три примера и това са с трите най-големи съдилища в страната - Върховният касационен съд, Върховният административен съд и Софийският районен съд. Във всички случаи специално и при избора за Софийския районен съд ние получихме поименен списък съответно с подпис. Това, което не се изисква, според мен, е подписът за присъствие и ако списъкът е инкорпориран в протокола, несъмнено подпис не се изисква. Ако той обаче представлява отделен документ, както разбирам, че се практикува специално във Върховния административен съд съм сигурна и в Софийския районен съд стана ясно, че така се практикува, се поставя подпис, като в случая поименният списък представлява част от протокола.

Така че първо, не е вярно, че обичайно големите съдилища не правят списъци.

На следващо място, аргументът, че след като видите ли не бил оспорен този протокол, то значело, че вярно е удостоверено в него, ами не съществува такава презумпция в никакъв клон на правото ми се струва. Друг е въпросът дали оттук насетне би могло невярното удостоверяване да се установи по някакъв начин, но не съществува презумпция, че при липса на оспорване удостоверените в него факти или обстоятелства съответстват на обективната действителност.

И понеже г-жа Пашкунова повдигна въпроса за пълномощните, аз мислех да го повдигна малко по-късно, но ще кажа доводите си и ще ги спестя от по-късния дебат към настоящия момент, защото те се отнасят както към провеждането на това заседание специално на 22 ноември, така и към заседанието за номинация на 15 март 2022 г. Очевидно това се оказва, че е практика в Административен съд - София-град, която лично аз до този момент съм пропуснала или по-скоро не съм обърнала внимание. Аз също стоя категорично на позицията, че в общото събрание на съдиите съответно и в пленум, разбира се, на върховните съдилища не би могло да се участва и да се гласува с пълномощно. Тук става въпрос за упражняване на публична власт, на правомощие, което е предоставено вярно на физическите лица, но в качеството им на лица, заемащи определена длъжност, в конкретния случай съдии. Правомощията на физическите лица или по-скоро правата, които физическите лица имат, са съвсем отделни от тези, които те имат в качеството им на съдии. Това правомощие за участие в общото събрание на съда и за участие при взимането на решение за гласуване представлява част от публичната власт, която съдиите имат, в конкретния случай да участват и да гласуват в общото събрание. В този случай с пълномощно може да се

гласува само, ако това е изрично предвидено в закона. Несъмнено не може да става въпрос нито за заместване, нито за делегиране на правомощия по смисъла на административното право. Затова няма да се занимавам какви са изискванията за тези случаи, но те освен всичко друго не са налице или поне не са установени и в конкретния случай.

Тук, за да предотвратят евентуални възражения по въпроса, не става въпрос за частно правомощие, за субективно право на конкретните физически лица. Става въпрос, повтарям, за публична власт. Затова принципът, който важи в гражданското право или изобщо в частното право, че всеки може да упълномощи някому вместо него да упражни правото му, освен ако това не е изрично забранено в закон, важи точно с обратна сила. Понеже няма изрично разрешение, то не може да бъде упражнено. Аргументи от тази теза ще черпя и при обсъждането на протокола за номинация, в частност по въпроса за номинацията, за необходимото мнозинство, но това е принципно съображение, което понеже вече се повдигна, държах да кажа и тук.

Може би да проведем, за да приключим този въпрос, формално гласуване по редовността на процедурата, ако считате за необходимо. Иначе ние казахме становищата си и може да продължим. Не знам.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, от преждеговорившите никой не постави изрично искане, което да подлагаме на гласуване. Мен ми се струва, че проведохме обсъждане по процесуални въпроси и след като няма отправени изрични предложения, на мен ми се струва, че следва да се въздържим от гласуване.

Аз искам да обобщя и моето мнение по въпроса с няколко думи само. Във всички случаи поддържам изявлението си

от предходно заседание, че ние винаги съставяме протоколи, в които поименно се посочват лицата, които присъстват, респективно отсъстват, като считам, че това е изискване, което дава възможност по безапелационен начин да се провери наличието на формалните предпоставки и изисквания към редовността на общото събрание относно кворума и след това относно изискуемото мнозинство при гласуване.

За това що се касае до протокола аз считам също, че в протокола, който разглеждаме от 08.11.2022 г., има непълнота. Считам, обаче, че не всяка непълнота или каквото и да е нарушение, допуснато на процедурата в това число, за да не се връщам, имам предвид и нарушението, което спомена г-жа Керелска и което е факт, не всяко нарушение има характера на съществено и води съответно до невалидност на осъщественото действие, респективно на съставения съответен документ. И в конкретния случай считам, че се касае до несъществено такова процесуално нарушение, което да се отразява върху валидността на протокола и проведеното събрание, защото в крайна сметка никое нарушение на процесуалните правила не може да бъде абстрактно и самоцелно. Тук се присъединявам изцяло към становището на г-жа Пашкунова, която според мен вярно отбеляза, че от съдържанието на протокола не може да се открие никаква индиция за несъответствие между отразените като присъстващи съдии.

С оглед на това приемам, че и по двата въпроса както относно протокола от заседанието за изслушване, така и относно закъснялото качване на материалите от ИВСС относно проверката, извършена от тях, се касае до несъществени процесуални нарушения.

Предлагам да преминаем към изслушване на кандидатите, ако няма предложения за други. Да, заповядайте!

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря! Аз само ще кажа, че вчера този доклад пристигна някъде около 11.00 часа и в момента, в който ми беше докладван, веднага го насочих към точката, както е резолюцията, към точка 1 от днешното заседание. Той е качен малко по-късно. Така че когато е пристигнал в сградата на Висшия съдебен съвет, много скоро след това е качен към материалите, тоест нашата администрация не е забавила качването.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Очевидно са обективни причините, но тъй като аз... (Прекъсната.) Безспорно, но колеги, все пак нито един колега не заяви, че не се е запознал и не отправи искане за предоставяне на възможност за запознаване. Така ли е?

Поради това приемаме, че са налице предпоставките да пристъпим към изслушване на кандидатите. Моля поканете... (Прекъсната.)

АТАНАСКА ДИШЕВА: Понеже стана някакво недоразумение в това трябва или не трябва да гласуваме, аз заявявам категорично, че считам наличие на проблем в процедурата, нарушение, което пречатства провеждането на процедурата. Ако искате, не провеждайте гласуване, но това е моето становище по съображенията, които вече изложих, защото няма редовно проведено общо събрание за изслушването на тримата кандидати. Казвам това, за да се разгранича от току-що изразеното общо становище, че процедурата е редовна и следва да я продължим.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Подлагам на гласуването предложението на г-жа Дишева относно редовността на проведената процедура при изслушване на кандидатите за

административен ръководител на Административен съд - София-град.

Който е „за“ предложението, че е допуснато съществено процесуално нарушение, което води до нередовност на процедурата и съответно отлагане на изслушването в днешното заседание на Съдийската колегия, моля да гласува.

Два гласа „за“.

„Против“? Десет гласа „против“. Не се приема.

Моля да продължим. Ако обичате, да поканите съдия Добромир Андреев.

(Добромир Андреев влиза в залата)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Здравейте, съдия Андреев! Заповядайте! Имате възможност съгласно правилата в рамките на до 20 минути да изложите основните акценти от Вашата концепция или въобще, каквото искате да споделите с членовете на Съвета.

ДОБРОМИР АНДРЕЕВ: Уважаеми членове на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет, за мен е огромна чест и разбира се, голяма отговорност да представя на Вашето внимание своята концепция за стратегическо управление на Административен съд - София-град. В нея съм отразил възгледите си за развитието на съда и за надграждане на резултатите, постигнати от предходното ръководство. Стремял съм се да дам нова насока в развитието на съда, съобразена с изискванията на времето и неговите предизвикателства.

Накратко концепцията ми има следната структура. След въведението съм посочил личната си мотивация за заемане на длъжността, направил съм анализ и оценка на състоянието на Административен съд - София-град, посочил съм достиженията и

проблемите в дейността на съда, като в ядрото на концепцията са 6 стратегически цели, които смятам, че следва да бъдат водещи в следващия управленски мандат. За тяхното постигане съм набелязал и съответните мерки.

И така по отношение на личната ми мотивация. Безспорно, издигането на кандидатурата ми от общото събрание на Административен съд - София-град стои в основата на моята мотивация да взема участие в настоящия конкурс. Въпреки че повече от година съм съдия във Върховния административен съд, аз продължавам да се чувствам част от Административен съд - София-град, свързан душевно и емоционално с този съд, който продължавам да наричам „нашия съд“. Повече от 7 години от моя живот са преминали в Административен съд - София-град. Това е едно прекрасно време, което е изградило една здрава връзка, основаваща се на приятелство, колегиалност и съпричастност. Именно тази силна връзка ме мотивира да се върна отново АССГ и да спомогна за запазване на този уникален приятелски дух, който битува в Административен съд - София-град. От друга страна, работата ми във Върховния административен съд ми даде възможност да погледна на АССГ от един по-различен ъгъл, което считам, че ми е било изключително полезно при евентуалната бъдеща работа.

Намирам професионалната си биография за разнообразна. Преминал съм през всички структури на съдебната власт - съд, прокуратура и следствие, и през всички нива на съдилищата. Имам придобита образователна степен „магистър по икономика“ със специалност „Счетоводство и контрол“, бил съм хоноруван преподавател във Варненския свободен университет и съм взел участие в редица обучения и семинари.

Придобитият професионален и академичен, и житейски опит, разбира се, са формирали, според мен, в мен качества, които са изключително и биха били полезни за работата на един добър административен ръководител като диалогичност, балансираност, толерантност към чуждото мнение, способност да изслушвам и разбира се, твърдост и решителност при вземането на важни, организационни, управленски решения. В тази връзка намирам, че в качеството на административен ръководител бих могъл да осигуря спокойната работа на съдиите и съдебните служители в Административен съд - София-град.

Преди да формулирам своята визия за стратегическо управление на съда в отделна глава от концепцията съм направил анализ и оценка на основните фактори, които дават ключова представа за етапа на развитие, в който се намира Административен съд - София-град. Първоначално накратко съм представил компетенциите на съда, разделението на материите в трите отделения. След това съм разгледал движението на делата и в частност 2021 г., като съм се стремял да обобщя данните от годишните доклади за работата на Административен съд - София-град. В табличен вид съм онагледил броя на постъпилите, свършилите, висящите дела, обжалваните съдебни актове, тези върнати и тези върнати от инстанционна проверка. Данните безспорно доказват огромната натовареност на съдиите от Административен съд - София-град. Освен че броят на делата е изключително голям, повечето от тези дела се отличават с изключително правна и фактическа сложност. Съдебната администрация на Административен съд - София-град има ключова роля за бързото и ефективно реализиране на правораздавателна дейност. Ето защо в отделна точка съм се спрял на нейните

функции. Отделил съм внимание и на сградния фонд, в който се помещава Административен съд - София-град. Площта и броят на помещенията е крайно недостатъчен. Сградата е амортизирана, изначално не е била пригодена за дейността и работата на съд, ето защо тя е създавала изключителни трудности в работата на съда. Условието за работа в Административен съд - София-град са нечовешки и всички сме наясно с това. Не на последно място в концепцията съм представил и Системата за финансово управление и контрол на Административен съд - София-град.

След описание на състоянието на Административен съд - София-град в основните параметри съм обърнал внимание и на постиженията, и пропуските в дейността на съда. Безспорно, АССГ се е утвърдил във времето като орган на съдебната власт, в който системно се реализира бързо и качествено правосъдие и се надграждат добри практики.

На първо място, АССГ разполага с доста силна институционална основа за своето независимо функциониране както в законодателен, така и в оперативен план. Бързината и качеството на правораздавателната дейност са на изключително високо ниво, за което свидетелстват не само данните от годишните доклади на съда, а и данните от информационното табло на Европейския съюз в сферата на правосъдието. Освен това в съда е направена специализация на отделенията, като във всяко едно от тях работят колеги, които притежават задълбочени познания в съответната област.

Следва да се отбележи, че на общото събрание се поставят за разглеждане въпроси не само от компетентността на общото събрание, а и такива от компетентността на административен ръководител с цел съобразяване на колективната

воля при вземането на важни организационни и управленски решения.

Наред обаче с тези постижения са налице и редица въпроси, които подлежат на бързо решаване. Именно те са слабите звена в работата на Административен съд - София-град и именно те следва да бъдат центърът, в която посока да се положат усилия в следващия мандат на административен ръководител, а те са:

Неравномерната натовареност както между съдиите в отделенията, така и между съдиите в самите отделения на Административен съд - София-град. Изключително сериозен проблем е и недостигът на работна площ и условията на труд в АССГ. Проблем представлява и синхронизиране между деловодните системи на Софийския районен съд и системата на Административен съд - София-град във връзка с касационните дела. Липсва анализ на актовете на Административен съд - София-град в случаите, когато актове на съда са отменени поради нарушения, допуснати от съдиите на съда. Пропуски и неизразяването на становище във връзка с тълкувателната дейност на Върховния административен съд.

Начините и мерките за преодоляване на тези трудности наред с достиженията на съда са залегнали в стратегическите цели, стоящи в основата според мен на следващия управленски мандат. Намирам, че всяка една от тези цели е изключително важна, а в своята съвкупност те са взаимосвързани и взаимнообуславящи се.

Както казах, формулирал съм 6 стратегически цели.

Стратегическа цел номер 1 - Осигуряване на равномерната натовареност между отделенията в Административен съд София-град, както и между съдиите в самите отделения.

Съществено влияние върху неравномерната натовареност на съдиите в съда оказва динамиката на броя на съдиите в отделенията. Налице е и динамика в постъпленията на делата, подчинена на т.нар. кампанийност на споровете. Като пример (Решенията на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), които се постановяват в определени периоди, бежанска и мигрантска криза, отчуждителните процедури, касаещи големи инфраструктурни проекти, Ковид-кризата). Именно постъпленията на голям брой дела в относително кратък период от време води до промяна в натовареността на съдиите в отделенията на АССГ.

Проблем с неравномерната натовареност създава и Системата за случайно разпределение на делата. Всички тук сме наясно, че тя следи за случайното разпределение, но в никакъв случай не гарантира равномерното разпределение между съдиите от отделенията.

За да се постигне тази цел е необходимо периодично да се обобщава и анализира информацията относно постъпленията на делата в отделението. Това ще позволи предприемането на своевременни мерки, които да минимизират рисковете от свръхнатовареност на съдиите в определена материя и отделение.

При анализа на постъплението на делата следва да се обърне внимание и на коефициентите и информацията, която получаваме от Системата за измерване на натовареността на съдиите (СИНС). Равномерната натовареност между отделенията в АССГ, както и между съдиите в съда има пряко влияние и би следвало да гарантира спокойната работа на колегите, защото неравномерната натовареност създава предпоставки за забавяне на делата, за влошаване на качеството, за напрежение и конфликти, липса на удовлетвореност и чувство на справедливост.

Стратегическа цел номер 2 - Повишаване на качеството на правораздавателната дейност.

Тази цел би следвало да бъде основен приоритет на всеки един административен ръководител. Проблемът с качеството на работа се поражда не само от огромната натовареност, а и от редица други фактори, като например: професионалната квалификация на съдиите, условията на труд, дигитализацията на работния процес, електронното правосъдие, административното управление и системата за вътрешен контрол.

За да се повиши качеството на правораздавателната дейност, е необходимо: постоянен мониторинг върху практиката на отделенията в Административен съд-София-град; провеждане на събрания на съдиите в отделението с цел изясняване на въпросите, свързани с противоречивата практика; ангажираност на съда по отношение на тълкувателната дейност на Върховния съд; провеждане на общи събрания, обучения и срещи за обсъждане на тълкувателните решения както на Върховния съд, така и на другите юрисдикции.

Стратегическа цел 3. Повишаване квалификацията на съдиите и съдебните служители

Независимо че Законът за съдебната власт не предвижда изрично правомощие на председателя, намирам, че не съществува пречка и би било добра практика да се организират обучения с тази цел. За да се постигне тя, от първостепенно значение е добрата информираност както на съдиите, така и на съдебните служители за възможността да се включат в различни обучения.

Повишаването на професионалната квалификация следва да се разглежда като механизъм за задържане на служителите като начин за тяхното поощряване и мотивиране.

Стратегическа цел 4 – една изключително важна цел според мен – осигуряване на адекватните условия на труд за съдиите и съдебните служители в Административен съд-София-град. Безспорна е нуждата от осигуряване на подходящи условия на труд както за съдиите, така и за съдебните служители. В обзрим план тази цел е насочена към осигуряване на самостоятелна сграда за съда.

Ще кажа мое лично мнение. Сградата на бул. „Драган Цанков“ № 6, която предстои да бъде предоставена на Административен съд-София-град, не отговаря в пълен обем на нуждите на Административен съд-София-град. Когато беше взето решение на Пленума на Висшия съдебен съвет за предоставянето на тази сграда на АССГ, в съда работеха около 50 съдии със съответната администрация, или общо около 200 човека. Към момента в съда работят по щат 84 съдии, а със съответната администрация броят надминава 300, което означава, че към онзи момент сградата не отговаряше на изискванията, а в момента ситуацията би била дори в някаква степен по-лоша от моментното състояние. Ето защо апелирам за намирането на нова сграда, която в пълен обем да отговори на нуждите на най-големия административен съд в България.

Мерките, които съм набелязал в концепцията, които са приложими по отношение на сградата, находяща се на бул. „Драган Цанков“ № 6, са актуални и приложими към всяка една друга сграда, която би била предоставена на нашия съд. Междувременно е

необходимо подобряване на битовите условия в наличната инфраструктура. И единственият вариант и възможност за разширяване на площта, използвана от Административен съд-София-град в наличната сграда, това е да се случи за сметка на използваната площ от Инспектората на Висшия съдебен съвет.

Стратегическа цел 5: Дигитализацията на делата и въвеждането на електронно правосъдие. Дигитализацията в сектор „Правосъдие“ и електронното правосъдие е основна тема в последните 10 години. Безспорно електронното правосъдие ще доведе до повишаване на ефективността в сектор „Правосъдие“ и облекчаване на достъпа до правосъдие от страна на юридическите и физическите лица.

От опита, който натрупах във Върховния административен съд, съм на мнение, че въведената там Единна деловодна информационна система (ЕДИС) работи добре. Разбира се, във вида, в който работи към момента във Върховния административен съд, тя не би могла автоматично да бъде пренесена за работа в АССГ, доколкото има съществени различия в работата на единия и на другия съд – подробно съм ги описал в концепцията си. Независимо от тези разлики обаче, считам, че след известно доработване тази система в пълен обем би могла да отговори на нуждите на Административен съд-София-град.

Изключително важен компонент от въвеждането на електронното правосъдие е провеждането на адекватна комуникационна медийна политика от страна на Административен съд-София-град. Целта е информиране на обществеността, осигуряване на прозрачност, изграждане на положителен публичен образ на съда.

Добра европейска практиката е избирането на съдия-говорител на съда. Служителят „връзки с обществеността“ също е от ключово значение за изграждане на публичния образ на съда. В тази насока считам за необходимо Административен съд-София-град да актуализира своята интернет страница, като разшири възможностите за търсене в нея както на делата по номера, така по ключова дума, както и възможност да се изследва практиката на Административен съд-София-град.

И на последно място – не, разбира се, последна по важност, стратегическа цел 6: Оптимизиране на системата за финансов контрол и развитие на администрацията. Тази цел е насочена към поддържане и непрекъснатото усъвършенстване на Системата за финансово управление и контрол съгласно изискванията на Закона за финансовото управление и контрол в публичния сектор и методическите указания, дадени от Министерството на финансите в тази връзка. Системата следва поетапно да се оптимизира, като се цели постигане на високо равнище на ефективност при управление на рисковете и контрол над съда.

В заключение на всичко изложено дотук бих искал да отбележа, че в една концепция за стратегическо управление не могат да бъдат обхванати всички конкретни аспекти на един бъдещ петгодишен управленски мандат. Поради тази причина в концепцията са залегнали основните цели и мерки за развитието на съда. Ясно си давам сметка, че през годините ще възникват множество проблеми и казуси, които не са били предвидени. Дълбоко вярвам обаче, че с помощта на всички съдии в Административен съд-София-град ще успеем да преодолеем

възникналите трудности и заедно да отговорим на високите очаквания на обществото.

Заявявам, че ако ми бъде гласувано доверие, ще приема това предизвикателство изключително лично и отдадено.

Благодаря за отделеното ми внимание! Това накратко е представянето на концепцията ми.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря!

Колеги, имате възможност за въпроси към съдия Андреев.

Съдия Чолаков, заповядайте!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Здравейте, колега Андреев!

Няма как да не започна с въпросите, които предполагам, че ще бъдат развити в следващите изказвания.

В протокола от Общото събрание, което е проведено мисля, че беше м. февруари миналата година... (Намесва се Галина Захарова: на 15 март.), на 15 март, има повдигнати два проблема по отношение на Вашата кандидатура. Първият проблем е във връзка с разговори с Красимир Георгиев, известен като „Красьо Черния“. И вторият проблем е за оказан натиск от Вас индиректно върху двама съдии от Административен съд-София-град. Искам първо с това да започна, да изясним тези обстоятелства около тези твърдения.

ДОБРОМИР АНДРЕЕВ: По първия зададен въпрос, касаещ случая с Красимир Георгиев. Искам да кажа, че аз съм роден в гр. Плевен и познавам Красимир Георгиев от гимназиалните години. Плевен не е голям град и учениците горе-долу на една и съща възраст се познават. Разговорите, които съм водил с лицето Георгиев, са били свързани с решаването на битов проблем на моите родители. По това време аз живеях и работех в гр. Варна, а родителите ми живеяха в гр. Плевен. В един от случаите, след като

беше повдигнат този битов проблем, който беше възникнал, те ме помолиха за съдействие. Разговарях с няколко мои познати. Един от тях беше Красимир – той веднага се отзова, съдейства ми, даде ми контакти с двама човека, впоследствие те започнаха да работят, с единия имаше проблем. Разговорите, които съм водил с Георгиев, са били само и единствено свързани с решаването на този битов проблем на моите родители.

Благодаря, че имам възможност сега да го кажа, тъй като до момента на обществеността това не е било известно. И ето, колегите в тази връзка са задали въпроса на събранието. Аз не съм бил на това събрание. Отново казвам, разговори с Георгиев, които са свързани с моята работа като магистрат, аз не съм водил. Заявявам, че винаги в действията си съм се стремял да не нарушавам и не съм нарушавал Кодекса за етично поведение на българските магистрати. В тази връзка е и решението на Висшия съдебен съвет, с което случаят по отношение на мен е приключен преди 14, близо 15 години – 2019 г., където в мотивите е казано, че по отношение на мен няма данни за извършено нарушение, както и основание за започване на дисциплинарно производство.

Това е по първия въпрос. Ако имате нещо допълнително, готов съм да отговоря.

Накратко ще кажа и по втория въпрос. Това, което ще заявя, е не по-различно от това, което съм казал в хода на всичките извършени до момента проверки, пред комисията, пред Инспектората и т.н. Никога не съм си позволявал да оказвам натиск, да изисквам резултат по дела, или по какъвто и да е начин да имам поведение, което е в разрез с Етичния кодекс. Искам да кажа, че едно такова поведение е в разрез с моята същност и като човек, и като магистрат. Нямам обяснение за това, което се случи на

събранието на 15.03.2022 г. Не съм наясно какво са си говорили колегите, какво са имали предвид.

Това е, което мога да кажа и по този въпрос.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Андреев, Вие казахте, че седем години сте бил в АССГ. Нали така? През този период, докато сте бил в АССГ, как се провеждаха общите събрания? Имахте ли правила за провеждане на тези общи събрания, как гласувахте, и най-вече тези пълномощни? Това обсъждахте ли го въобще като проблем във връзка с провеждането на тези общи събрания?

ДОБРОМИР АНДРЕЕВ: От 2017 г. съм бил съдия, впоследствие от 2014 г. съм съдия в АССГ, от 2017 г. съм заместник-председател и председател на Трето отделение. Доколкото ми е известно, правила за провеждане на общо събрание в АССГ няма. Събранията са се провеждали винаги по този начин. Винаги са се изисквали пълномощни, винаги колегите, които не са могли да присъстват, са давали пълномощни на други колеги във връзка с гласуването. Смятам, че това са въпроси, които следва да бъдат решени, и евентуално ако Вие ми гласувате доверие, смятам, че е редно да се постави на обсъждане на общото събрание и действително да се гласуват и приемат правила за провеждане на общото събрание.

По отношение на пълномощните. Това е практика, която аз съм заварил от момента, в който съм в съда. Винаги така се е гласувало и никога не се е случвало това по различен начин. Този въпрос веднага по същия начин бих го поставил на общо събрание и бих се стремил да вземем решение, което да е съобразено с изискванията на закона.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Добре, но някаква норма имате ли колко пълномощни... (Не довършва.) Има ли бройка, колко

пълномощни могат да бъдат предоставени на едно лице? И ако има такава норма, как разбрахте, че има норма?

ДОБРОМИР АНДРЕЕВ: На мен не ми е известно да има такава норма. Имало е случаи, когато един колега е гласувал с пълномощните на доста колеги. (Реплика на Георги Чолаков без включен микрофон, не се чува.) Да.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Така. Към настоящия момент в АССГ няма трети заместник-председател. Във връзка с една процедура – не знам точно за кой колега, ние трансформирахме бройката и съответно към днешна дата там няма заместник-председател. Смятате ли, че ако бъдете избран, така следва да остане, без да има заместник-председател на Трето отделение, и какво ще предприемете съответно?

ДОБРОМИР АНДРЕЕВ: В никакъв случай. Аз съм бил председател точно на това Трето отделение, което е доста сериозно и доста сериозно натоварено отделение. Смятам, че това е едно първите действия, които следва да предприеме един председател на съд, а именно избирането на председател и трети заместник-председател на съда. Административен съд-София-град стана доста голям съд и в момента липсата на трети председател в значителна степен затормозява административната работа.

В момента основните функции по разпределението на делата се извършваха от двама колеги. А това отделение е с 31 действащи съдии в момента – представете си какъв обем от дела е това. Тези дела трябва да се разпределят, трябва да се администратират, да се свърши всичката работа във връзка с възникващите проблеми по отношение на разпределението. Колегите в тази изнемогват. Ето защо това е едно от първите действия, което според мен би следвало да се предприеме.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, въпроси към съдия Андреев?

Госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря!

Колеги, по разбираеми причини, които са обосновани с естеството на съда, за чийто председател ние провеждаме процедура по избор, аз имам множество въпроси. Ще ги систематизирам в няколко групи. Първата група е свързана с личната мотивация, втората – по същество на предложените стратегически цели и мерките за осъществяването им, които са изведени от концепцията, и допълнителните неща, които изложи съдия Андреев. И третата група е свързана с преценката за нравствени качества. Това само за сведение.

Започвам с първия въпрос. Аз много внимателно слушах какво говорихте, съдия Андреев, само че бих искала още веднъж да изясним каква е личната Ви мотивация да се кандидатира за тази длъжност. Изхождам от това, че Вие към настоящия момент сте съдия във Върховния административен съд. За да станете такъв, разбира се, сте подал заявление и сте участвал в процедура, която не е лека процедура. Може ли още веднъж да кажете каква е личната Ви мотивация, действителната?

ДОБРОМИР АНДРЕЕВ: Благодаря за въпроса!

Бих искал да кажа, че в основата на личната ми мотивация е издигането на кандидатурата ми от Общото събрание на Административен съд-София-град. Моята мечта като магистрат е да бъда съдия на върховно ниво. Постигнах тази своя мечта и ми беше изключително трудно решението, след като получих това предложение и разискването на колегите по въпроса, да се върна отново в Административен съд-София-град. Но когато видях

тяхната настойчивост, когато видях тяхното отношение към мен, прецених, че мога да помогна. Ето защо реших да се върна, и ако ми бъде гласувано доверие, да бъда отново част от Административен съд-София-град. Но пак казвам, в основата на мотивацията е именно това – предложението, което беше направено от колегите, и така бях, как да кажа, съблазнен от тяхната преценка, че бих могъл да се върна и да помогна в работата на Административен съд-София-град. Безспорно това за мен е чест.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Продължавам с въпросите за личната мотивация.

Да разбирам от отговора Ви, дали правилно съм Ви разбрала, че всъщност инициативата за Вашата номинация като председател на Административен съд-София-град е била на съдия или съдии от съда, а не Ваша лична? Каква беше посоката, ако може да кажете? Вие ли сам изявихте такова желание и след това говорихте със съдии от съда, или пък съдии от съда Ви предложиха, или пък друго лице – магистрат, или трето, Ви предложи да участвате в тази процедура?

ДОБРОМИР АНДРЕЕВ: Благодаря!

Определям това като един продължителен процес. Аз дълго време съм бил заместник-председател на съда. В този период много пъти сме си говорили, че в тази насока би следвало да има приемственост донякъде. Но в момента, в който отидох във Върховния административен съд (спечелих конкурса за там), впоследствие колегите дойдоха при мен и разговаряхме. И казаха: *„Имаш ли нещо против да се върнеш? Мислим, че можеш. В този период от време ти си бил заместник-председател, имали сме нормални условия на ... (Не се чува.), добре сме се разбирали.“*

Явно те са припознали в мен възможността да заема тази длъжност и да се върна в АССГ.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Следващият ми въпрос във връзка с личната Ви мотивация е следният. Аз ненапразно Ви зададох въпрос, на който Вие вече бяхте отговор, за да се убедя, че аз правилно съм Ви разбрала, а именно – Вие казахте, че личната Ви мотивация е основана най-вече на номинацията Ви от Общото събрание. Току-що потвърдихте, че колеги са говорили с Вас, те са Ви предложили и са решили, че Вие имате качества и можете да заемете тази длъжност. Нали правилно съм Ви разбрала?

ДОБРОМИР АНДРЕЕВ: Това е един продължителен процес, на който аз не мога да кажа началото или края. Това продължава от времето, докато съм бил заместник-председател, впоследствие назначаването ми във Върховния съд, впоследствие се появяват тези разговори, впоследствие аз приемам това като моя лична кауза, след като съм заслужил тяхното доверие, и участвам в настоящата процедура по конкурса.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Пак във връзка с личната Ви мотивация. Като, и ако е вярно (аз приемам, че е така) всичко това, което току-що изложихте, защо на 25.03.2022 г. подадохте лично заявление за участие в процедурата, след като единственото основание, или поне най-същественото, или това, на което се уповавате, е номинацията Ви от съдии, и – Вие няколко пъти го повторихте под различна форма, защо все пак на 25 март – това е 10 дни след Общото събрание, Вие подадохте лично заявление? То е в нашите материали и е с едно изречение: *„Заявявам желание за участие в процедурата по избор на административен ръководител“*. Прилагате документите, които, между другото, са приложени и към другия комплект документи, т.е. към другата част

от процедурата, която се движи с номинацията от Общото събрание. Там също сте изразил писмено съгласие, т.е. на Вас Ви е било известно към тази дата (опитвам се да спестя изясняване на този въпрос), защото Вие писмено сте изразил съгласие да бъдете номиниран официално пред Висшия съдебен съвет въз основа на решението от Общото събрание, и там също сте представил тези документи и на 25 март подавате сам заявление.

ДОБРОМИР АНДРЕЕВ: Благодаря Ви за въпроса! На него отговорът ми е следният: След като беше издигната кандидатурата ми на Общото събрание, приех това изключително отговорно, както казах, и ако бъда избран, категорично по същия начин ще приема всяко едно предизвикателство. Законът не го забранява. И доколкото към моята персона беше подхотено толкова сериозно и аз да получа подкрепата на Общото събрание, реших да препотвърдя това свое намерение, тъй като на Общото събрание аз не присъствах.

Благодаря!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Щях да Ви попитам, но не съм сигурна дали Вие отговорихте. Все пак ще Ви задам въпрос. Ако се приеме, че в крайна сметка номинацията на Общото събрание не е редовна, и това не е някаква тайна – това, което казвам в момента, защото ние имахме едно предходно обсъждане при избора за председател на Окръжен съд-Русе, в който случай приехме – той вероятно е известен и на Вас, в този случай ние приехме, че поради гласуването с бюлетини тайно номинацията не е редовна. Във Вашия случай също е подхотено по този начин – разбира се, след един много продължителен и сериозен дебат. Аз имам и други съображения за нередовността както на самото Общо събрание на 15 март, така и за получаването на мнозинство при Вашата

номинация. Но както направихме и онзи път, ще изложа съображенията си по същество. Ако Ви лично искате, мога да го направя и сега. Част от съображенията ми са свързани с начина, по който е оформен протоколът, т.е. там не са посочени лицата, които присъстват, поради което не е ясно дали, първо, е имало кворум. На следващо място, има участие с пълномощни – аз ще развия тези съображения, както казах, по-сериозно, само за пред Вас да нахвърлям – имало 16 пълномощни, което аз считам за недопустимо. И на следващо място е гласувано тайно, а законът (поне ние така го тълкувахме) повелява на общите събрания на съдилища да се гласува явно. И поради това последното съображение на предходно наше заседание тук на Съдийска колегия ние приехме, че всъщност номинация няма. Сега не ми е ясно какъв ще бъде резултатът от обсъждането на този въпрос впоследствие, но ако, разбира се, колегите и тук мнозинството на Съдийската колегия са последователни в съответствие с решението си от предходното заседание, ние ще трябва да решим, че всъщност Вие номинация от Общото събрание нямате. Това не е някаква тайна, нито пък някакво велико гадателство аз правя в момента. Просто излагам съображения, които са взети от предходни наши обсъждания. Вие предполагам, че сте наясно с този въпрос.

Излагам сега тези аргументи, за да Ви задам следващия въпрос. Ако в крайна сметка ние решим, че Вие действително нямате номинация от Общото събрание, ще се откажете ли от участие в тази процедура? Това е последният ми въпрос от кръга за личната Ви мотивация.

ДОБРОМИР АНДРЕЕВ: Благодаря за въпроса!

Ще кажа следното. Преценката за законосъобразността на един акт в хода на процедурата според мен би следвало да бъде

дадена от друг орган, ако се стигне до това. За мен е важно другото. Аз видях на събранието по изслушването, и след като видях резултата от събранието във връзка с издигането на кандидатурата, аз имам подкрепа – било то с тайно гласуване или по какъвто и да било начин, от повече от половината предвидените в закона колеги. За мен това е гласувано към мен доверие, което аз съм длъжен да оправдая по всички възможни начини и с всички сили и енергия, без да пестя време и т.н. Така че за мен е важно есенцията от това – аз получих подкрепата на колегите от Административен съд-София-град. Ето защо предприех всички останали действия, за да препотвърдя тази подкрепа и на едно сериозно, отговорно отношение към мен да отговоря по същия начин.

Благодаря!

АТАНАСКА ДИШЕВА: А сега пристъпвам към серията въпроси, свързани с преценка на професионалните Ви качества и на администраторските такива поради това, че се кандидатства за длъжност „административен ръководител“ на съд. Първият ми въпрос е свързан с това, което вече многократно обсъждахме, и бяха изказани тук становища, но аз искам да чуя Вашата професионална преценка по този въпрос, понеже освен качествата Ви да управлявате съд, трябва да бъдат преценени, разбира се, и професионалните Ви знания и умения. И първият ми въпрос е свързан точно с този въпрос. Разбира се, това е, за да формирам аз лична преценка. Считате ли, че на общо събрание на административен съд може да вземат участие съдии и да гласуват с пълномощни? Вие лично.

ДОБРОМИР АНДРЕЕВ: Благодаря за въпроса!

Смятам, че този въпрос следва да бъде решен от Общото събрание на съда. В момента Вие ме питате по принцип, но

ако ми бъде гласувано доверие, аз ще бъда председател на Административен съд-София-град. Така че в тази връзка всеки един от тези въпроси би следвало да бъде решен от Общото събрание. Стремехът ми ще бъде с каквото и решение да бъде взето, то да бъде съобразено със закона.

Благодаря!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Моят въпрос беше: Вашата лична преценка, какво е Вашето лично тълкуване на закона? И изрично направих пояснение, че задавам този въпрос, за да преценя професионалните Ви знания и умения. И сега пак Ви поставям същия въпрос. На въпросното общо събрание, на което Вие, ако бъдете избран за председател, ще поставите на обсъждане въпроса, Вие как ще гласувате по този въпрос? Може ли административен съдия (понеже говорим за административен съд) да участва с пълномощно в общо събрание на съда и да гласува с това пълномощно? Вие вече мисля осем години сте административен съдия, даже повече от осем години, така че би трябвало по този въпрос да можете да... (Прекъсната, говорят едновременно няколко души.), можете да формирате собствено становище.

Колеги, понеже... (Не довършва.), същото нещо се отнася за всички други съдии. Понеже ние тук... (Прекъсната, говорят едновременно.) Разбира се, че се отнася за всички други съдии. Понеже ние тук сме в процедура за избор на председател на Административен съд, заради това задавам този въпрос. А пък акцентирам на въпроса, т.е. на обстоятелството, че става въпрос за административен съдия и за административен съд, защото този въпрос е поставен в сферата на публичното право, с каквото преимуществено се занимава, разбира се, освен наказателното и

административното право. Само заради това обърнах внимание, иначе според мен по същия начин стоят несъмнено въпросите и за останалите съдии.

ДОБРОМИР АНДРЕЕВ: Благодаря за въпроса, колега Дишева!

Законът не предвижда такава възможност и аз съм на мнение, че не може с пълномощно да се гласува. Това е моето виждане по въпроса в лично качество, извън тази процедура.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Въпросите по стратегическите Ви цели и мерките за изпълнението им. Няма по всички стратегически цели да Ви питам, поне една ще си спестя, но за равномерното натоварване на съдиите. Всъщност моята преценка е, че доста правилно в концепцията са изложени параметрите на това, което се включва в натоварването, и какви са мерките, които по принцип могат да бъдат предприети. В конкретния случай обаче ще Ви попитам за нещо, което административният ръководител на съда – в случая на АССГ, може да направи. Вие сте посочил няколко неща, аз ще взема само две от тях. Едното е разместване на материя и изключване от разпределение на съдия. Първо, считате ли, че изключване от разпределение е в правомощията на административния ръководител? И как смятате, че в конкретна ситуация бихте процедирали? Следващото е свързано с разместването на материя. Как ще преценявате коя материя от кое отделение да преместите? И няма ли – в прав текст ще Ви попитам – няма ли според Вас това да представлява някаква форма на заобикаляне на правомощието на Общото събрание да разпределя съдиите по отделения?

Ако нещо не сте ме разбрал, ще Ви попитам, но това са въпроси, които вече са Ви задавани, особено в първата си част – изключване от разпределението.

ДОБРОМИР АНДРЕЕВ: Благодаря за въпроса!

Действително в една от мерките, които съм посочил, даже ще си позволя в момента да направя лека корекция на нея, за изключването от разпределение на съдия, какво съм имал предвид. Може би не сте в течение на цялата, за да мога да Ви обясня. Във времето, докато бях заместник-председател на съда, се е случвало колеги в отделенията в края на годината, преди да занулим системата, да има разлика повече от 40 дела разпределени на един колега от друг колега. Какво се случва в тази ситуация? Един колега е разгледал 40 дела повече, той е работил повече през годината, съответно има повече вероятност той да има повече отменени дела и това да му повлияе на атестацията впоследствие, и той се явява в една по-неизгодна позиция от колегата, който е разгледал 40 дела по-малко, който има по-малко отменени актове, в евентуално бъдещо участие както е на тази процедура, конкурс или атестация. Затова на Общото събрание по изслушването този въпрос ми беше поставен. Аз отговорих по следния начин, и в тази връзка ще бъде отговорът ми и днес към Вас. Трябва да се вземе решение на Общото събрание, аз ще апелирам в тази връзка, и ако се вземе такава, при достигането на – за мен 12 месеца тук е дълъг период от време, по-скоро на всеки 3 месеца да се въведат ясни правила – който от колегите примерно има разпределени за три месеца повече дела от останалите в отделението, той да бъде спрял, независимо от това дали са един, двама, трима или петима човека. Но това да бъде ясно регламентирано в правилата, които евентуално ще бъдат приети от Общото събрание. По този начин аз

смятам, че не се заобикаля по никакъв начин случайното разпределение на делата. Това би било в интерес на работата и в интерес на равномерната натовареност на съдиите в отделенията. Причината да го има това нещо е именно Системата за случайно разпределение, която не дължи сметка за равномерното натоварване. Мисля, че това би било правилно и би дало добър резултат.

По отношение на разместване на материите. Административен съд-София-град е много голям съд. В момента щатната численост става още по-голям, по-голям от времето, когато аз съм бил заместник-председател. Какво се получава? При така наречената „кампанийност“ на споровете и при инцидентни ситуации се получава така, че част от отделенията получават изключително голям обем от дела и виждам как те започват да изнемогват. Ето защо при предното ръководство с колегата Радков преценихме, че е добре да има споделени материи между отделенията. Като пример: Първо и Трето отделение в АССГ гледат дела по ДОПК, в момента Първо и Второ отделение гледат дела по Закона за държавния служител. Когато видим, че се появява голямо разминаване върху броя на постъпленията, отразил съм, че тази промяна на материи и дори процент на споделените материи се случва само и единствено след решение на Общото събрание. Това не е в правомощията на председателя. Той би могъл да направи мотивирано предложение до Общото събрание, но едва с решение на събранието ще се реши какви действия да се предприемат. Но за мен тези споделени материи, дори бих и надградил малко тази идея, според мен при този щат на съда дори е време за сформирание и на четвърто отделение, което отново би следвало да бъде поставено за обсъждане на Общото събрание.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Следващият ми въпрос е свързан с посочената от Вас стратегическа цел 2, и в частност мярката за създаване на Съвет за уеднаквяване на практиката на съда. Какъв според Вас трябва да бъде предметът на работа на този съвет? На какъв принцип считате, че следва да бъдат определени съдиите или други лица, които да участват в този съвет, и какво ще бъде неговото значение? И за да предотвратя следващ въпрос от моя страна по този въпрос, не считате ли, че по този начин, със създаването на такъв съвет би се препятствало правото на съдиите да взимат решения по свое вътрешно убеждение и в съответствие с доказателствата по делото? Вие говорите там и за връзка със Звеното за анализ и т.н.

И още един въпрос, който касае тази цел и следващата цел – те двете са свързани, първата е повишаване на качеството на правораздавателната дейност – втора цел при Вас; и третата е повишаване на квалификацията на съдиите и на съдебните служители. Вие принципно сте изброил доста неща, които има да се направят. И въпросът ми е – нищо ли от тези неща, които сте изброил (за да спестя време няма да ги чета, но мога да го направя), не е правено досега? Ако не се прави и Вие сте имал виждането, че това са начините за повишаване на квалификацията на съдии и на съдебни служители за повишаване на качеството на правораздавателната дейност, кои от тези неща Вие предложихте да бъдат осъществени в качеството Ви и на заместник-председател на съда – мисля, че почти пет години сте бил, или приблизително толкова? И ако нещо пък не е било прието или не е осъществено, или Вие не сте го предложил, защо? Предприехте ли до този момент някаква дейност, която да доведе до изпълнение на тези мерки и цели, защото Вие в качеството си на административен

ръководител несъмнено сте имал такава възможност и сте бил наясно вероятно с тези проблеми?

ДОБРОМИР АНДРЕЕВ: Благодаря за въпроса!

По отношение на Съвета за уеднаквяване на практиката на съда. Действително, признавам си, това е идея, която възприех по линията и начина на действие на Звеното за анализ и тълкувателна дейност при Върховния административен съд. Аз мисля, че един такъв съвет – в него безспорно следва да влязат заместник-председателите, утвърдени колеги, които имат желание да влязат, от различните отделения, но основната цел на този съвет (поне моето виждане е това) е свързана с това, че той следва да анализира практиката на Административен съд-София-град по отношение на касационните дела, каквото е предвидено, изрично правомощие е предвидено в Закона за съдебната власт, който казва, че Общото събрание следва да следи практиката на съда и да я анализира. Функциите на един такъв съвет, моите виждания са точно в тази посока – да спомага на Общото събрание, да съдейства, да поставя въпросите и те да се изследват на общото събрание. Така че, пак казвам, възприел съм тази идея. Струва ми се, че Звеното за анализ и тълкувателна дейност върши чудесна работа. В тази насока би следвало да действа и този Съвет за уеднаквяване на тази практика по приключили дела, и когато Съветът постави на разглеждане на Общото събрание един такъв въпрос за противоречива практика, и Общото събрание не би могло да излезе с общо становище по въпроса, да, тогава би следвало да се сезира Звеното за анализ и тълкувателна дейност на Върховния съд, и то да предприеме съответните действия в тази посока.

По отношение на втория въпрос – за повишаването на квалификацията. Действително, заедно с председателя Радков сме

полагали много усилия в тази връзка. Много от тези неща, които съм казал, свързани с организирането на обучения. Многократно сме ходили в Националния институт на правосъдието, стремели сме се в тяхната програма да залегнат задачи и теми, които биха били полезни както на съдиите, така и на администрацията; правили сме обучения, участвали сме в обучения в чужбина, стремели сме се оттам да възприемем тази информация. Впоследствие се беше родила идеята (даже и тук съм я отразил отново с идеята тя да бъде задълбочена), когато се върне един колега от обучение в чужбина, той да е взел съответните материали, да предизвикаме събрание на отделението, за да може той да представи цялата информация, с която се е сдобил на съответното обучение или семинар, да я представи в каквато насока би била тя полезна както за съдиите, така и за съдебните служители. По същия начин се е действало и със съдебните служители, които са участвали в обучения. Стремили сме се те веднага да предоставят своя опит на съответната администрация.

Така че работили сме много и мисля, че, както казах в самото начало на концепцията, аз съм за приемствеността – каквото се е достигнало дотук, то да бъде надграждано и доразвивано.

Благодаря!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Да. И ще групирам останалите въпроси по концепцията Ви също. Те са свързани със следващите две стратегически цели. Едната е за осигуряването на адекватни условия на труд. Безспорно е, най-големият проблем представлява сградата и всичко свързано с това.

В концепцията си Вие говорите за сградата за бул. „Драган Цанков“ – мисля, че на № 6 се намира. По-късно, на изслушването на Общото събрание говорите за сградата на

„Ал. Стамболийски“. Сега тук доразвихте по някакъв начин тезата си. Въпросът ми е следният: Лично Вашето становище какво е, коя е по-подходящата от сградите за Административен съд-София-град, и какви действия считате конкретно, че следва да бъдат предприети в тази връзка? Известно ли Ви е какво се случва във Висшия съдебен съвет по тези въпроси към настоящия момент (Вие вероятно сте се готвил за настоящото изслушване), и какво конкретно смятате да предприемете?

Ще поясня защо задавам този въпрос. Защото мисля, че през първата година от нашия мандат ние се занимавахме (много ясно си спомням това, Вие вероятно тогава сте бил вече заместник-председател) с едно предварително разпределение на помещенията в сградата на бул. „Драган Цанков“ № 6 между Административен съд-София-град и Административен съд-София-област. Съжалявам, че г-н Чолаков го няма тук, но съм сигурна, че той ще помни този въпрос. Това беше преди пет години или почти пет години. Та точно затова Ви питам какво смятате, че трябва да се направи конкретно, веднага и в някакъв обозрим срок? И как, кога според Вас виждате възможността Административен съд-София-град във времеви порядък да се настани в нова сграда? Нова – имам предвид за него нова.

И следващият ми въпрос е свързан с дигитализацията и въвеждането на електронно правосъдие. Това е очертано от Вас като следващата стратегическа цел. Известно ли Ви е кога е планирано въвеждането на ЕДИС в Административен съд-София-град? Има ли готовност съдът за това въвеждане, когато то е планирано и когато ще се случи? Вашата информация по този въпрос каква е?

На следващо място, пак за дигитализацията. Вие сте посочил една мярка: Актуализация на страницата на Административен съд-София-град. Какво смятате по този въпрос, че може и трябва да се направи за актуализацията на страницата?

И на следващо място. Известно ли Ви е участието на съдии от Административен съд-София-град, бивши и настоящи – казвам го това в най-добър смисъл – в разработването на модул „Натовареност“ за административните съдилища? И по какъв начин считате, че за административните съдии следва да се измерва натоварването, какви следва да бъдат съществените елементи от преценката на натовареността на съдиите? За да спестя последващо уточняване на въпроса, имам пред вид натоварване, което се преценява на база, различна от обикновеното броене на делата. Ако не сте запомнил някои от въпросите, аз ще Ви ги припомня.

ДОБРОМИР АНДРЕЕВ: Благодаря, колега Дишева!

Аз ще започна, а където мислите, че е нужно доуточнение, ще Ви моля отново да ми зададете въпроса.

По отношение на сградата. Още по времето, докато бях заместник-председател, а сега и в още по-голяма степен условията за работа в Административен съд-София-град са нечовешки. Дори в последния доклад беше посочено, че като място, като площ за работа на всеки един съдия се предвиждат не повече от 5 кв.м, а за съдебните служители – около 3 кв.м площ. Аз мисля, че това са, пак казвам, нечовешки условия. Героизъм е за колегите и за съдебните служители, които се справят по този начин, и естествено, имат моите адмирации.

Бих искал да кажа обаче друго. В периода и за сградата, за която говорите Вие, на адрес бул. „Драган Цанков“ № 6, още по

времето, когато беше предоставена с решението на Пленума, заедно с колегата Радков разглеждахме плановете, той държеше постоянна връзка с тогавашния архитект, който движеше проекта – това беше архитект Вrabчев, запомнил съм името, тъй като многократно сме разговаряли за този човек и много сме се вълнували. Още тогава колегата Радков изказваше своите притеснения и казваше: „Добри, тази сграда в момента при 50 съдии и администрацията не може да ни побере по никакъв начин, още по-малко да дойде в тази сграда“. Впоследствие се стигна до това, че дори ако останем сами в сградата, сградата на „Драган Цанков“ не отговаря на нашите изисквания. Затова моето виждане и апелът към Вас беше, тъй като в правомощията на Висшия съдебен съвет е, организирането и намирането на подходяща сграда, която да отговори на нуждите на Административен съд-София-град. Да, до мен и до колегите от АССГ достигна един вид като клюка тази информация, че се е говорело за сградата на някакъв техникум. Така ли е, или не е така, много би ми се искало АССГ да застане в сграда, която да отговаря на неговите нужди – на най-големия административен съд в България. Това мога да кажа във връзка със сградата. Ако имате нещо допълнително да уточните, задайте въпрос.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Как го виждате? – беше останалата част от въпроса, ако може да кажете.

ДОБРОМИР АНДРЕЕВ: Моето желание е, ако може, утре, но явно това нещо ще отнеме време. Извинявам се, ще продължа по-нататък с отговора, тъй като си припомних част от въпроса, който зададохте. В концепцията си съм посочил бъдещите мерки, които следва да се предприемат.

По отношение на сградата на „Драган Цанков“, доколкото ми е известно, работите във връзка с ремонта са в застои. Но така или иначе, дали ще бъде сградата на „Драган Цанков“, дали ще бъде друга сграда, по нея трябва да се извърши съответният ремонт, който да отговаря на изискванията и нуждите на съда, след това следва да бъде предприета обществена поръчка за обзавеждането, за да може съдът да влезе и да започне да функционира в нея. Така че тези мерки, които съм посочил, са актуални за всяка една сграда.

На следващо място. Разбира се, тъй като в момента АССГ се помещава в една много малка част – моите уважения към Инспектората на Висшия съдебен съвет, но при възможност още помещения да бъдат отстъпени от използваните от тях, това ще бъде в голямо облекчение на АССГ и много ще спомогне за нормалната работа на колегите.

По отношение на дигитализацията и ЕДИС. И този въпрос има отношение към сградата. Многократно сме разговаряли с администрацията на АССГ – с колежата Зоксимова и всички останали. Единната деловодна информационна система, както казах, е система, която чудесно би отговорила на нуждите на Административен съд-София-град след известно доработване. Но в момента имаме много сериозен проблем с възможността изобщо да бъде въведена чисто обективно. В момента в сървърите на АССГ няма място, за да поемат тази огромна информация. Отделно от това, за да сработи ЕДИС добре, е необходимо да е налице сканирането на целия обем от дела – за това са нужни още машини, които фактически няма къде да бъдат поставени в сградата на съда. Отделно от това е нужен още административен персонал, който да предприеме действията по сканирането, качването на всяка една

информация от преписката до последната страница от делото. Така че, доколкото ми е известно, се прави опит за сработване на тази система, но тук роля ще има Висшият съдебен съвет за отпускането, както казах, на нови сървъри, нова информация, нова техника, за да може ЕДИС да работи, по мое мнение, във вида, в който работи във Върховния административен съд в момента.

По отношение на актуализиране на страницата на Административен съд-София-град. Да, в момента страницата трябва най-малко визуално да бъде оптимизирана, да се даде възможност за търсене (наскоро беше възникнал един такъв проблем с търсенето) и с възможността в страницата на Административен съд-София-град да има достъп до делата, до намиране на практика, до намиране на дела по ключови думи, което в момента е невъзможно. В момента може да се търси само и единствено по номера на делото.

По отношение на натовареността, за модул за натовареност в ЕДИС. Да, известно ми е, че в момента Висшият съдебен съвет работи в тази връзка. Адмиравам тези действия. Моето виждане е, че административното правосъдие е онеправдано в случая по отношение на измерването на неговата натовареност. В момента имаме само един обективен критерий и бройките на дела. И ние с това, докато съм работил, сме се опитвали що-годе да придобием някаква представа. След това започнахме да наблюдаваме какво се случва със системата за измерване на делата със СИНС. Проблемът възниква оттам, че когато дойде едно дело в АССГ, слагаме една страница, с която започват показателите, които бяха посочени в СИНС. Но това е много начален етап, може да стане ясно какво е било натоварването едва след приключване на делото, което фактически забавя този процес.

Така че през една такава система и един такъв модул за натовареност, който да влезе в ЕДИС, а след това да бъде отразено в ЕИСС, каквато част, доколкото ми е известно, следва да представлява от ЕИСС, намирам за изключително сложен процес, намирам, че следва да бъдат отчетени множество показатели. Един от тези показатели е време – трябва да има ясен измерител на показателя „правна и фактическа сложност на делото“, обемът на делото, времетраенето, което е нужно за изработването на едно такова дело. Така че, надявам се, че ще се работи в тази връзка и ще имаме отговор на този въпрос.

Благодаря!

АТАНАСКА ДИШЕВА: От това, което казахте във връзка с въвеждането на ЕДИС в Административен съд-София-град, дали правилно съм Ви разбрала, или не, че заявявате, че към настоящия момент няма техническа възможност за въвеждане на ЕДИС в Административен съд-София-град? Това е първият въпрос уточняващ, може би не съм разбрала. И Вие не отговорихте на основна част от въпроса: Кога е планирано въвеждането на ЕДИС в АССГ?

ДОБРОМИР АНДРЕЕВ: Доколкото ми е известно, по отношение на техническата възможност АССГ има сериозен проблем и е невъзможно в този момент това да се случи. Така че, може би кога, е отговор, когато бъде предоставено от Висшия съдебен съвет и на място съответната техника, новите сървъри, които да могат да поемат нужната информация, която ще е нужна за сработването на ЕДИС, тъй като, от последния доклад годишен от миналата година, в АССГ са разпределени близо 12 000 дела. Представете си какъв обем от информация е това, цялата тази информация да бъде сканирана – това ще бъде от изключителна

полза за колегите, това е безспорно, но чисто технически това ще бъде много труден процес. (Намесва се Георги Чолаков без включен микрофон, не се чува.)

Благодаря!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Господин Чолаков, ако може да не подсказвате. (Реплика на Г.Чолаков, без микрофон, не се чува.)
Знам какво искате да кажете.

Съдия Андреев, дали аз нещо не съм разбрала, но доколкото ми е известно, има план-график за въвеждане на ЕДИС в административните съдилища. Вие дали казвате, че АССГ е изключен от този план-график? Аз Ви питах за датата на въвеждане, за срока за въвеждане на ЕДИС съгласно този план-график, с който ние по някакъв повод сме се занимавали, и то неведнъж.

ДОБРОМИР АНДРЕЕВ: Аз не съм запознат с план-графика, само казвам проучването, лично което съм направил с колегите в АССГ, че има много сериозен проблем и недостиг на място в сървърите и техническа обезпеченост за възприемането на ЕДИС. Какъв е редът? Да, разговарях с колегата Дойчинова – тя ми каза, че в тази насока ще се предприемат действия, но кога, нямам информация по този въпрос.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Последната група въпроси са свързани с моралните качества. Слушах внимателно отговорите, които дадохте на въпросите, които г-н Чолаков Ви зададе, заради това по една част от тях няма да Ви задавам допълнителни въпроси. С оглед преценката на всички обстоятелства, включително и изтеклия период от време, приемам, че действително тридесет и няколко разговора, които сте провел с Красимир Георгиев – мисля през 2009 г., са били свързани именно с разрешаване на битов проблем на Вашите родители, както и днес заявихте. Най-малкото,

през изтеклия период от време, ако е имало нещо друго, е имало органи, които да го установят и да го докажат. Поне това следва от преценката на доказателствена тежест, на допустими производства и т.н.

Въпросите, които имам, са свързани с това, което се е случило на Общото събрание на 15 март миналата година, и което впоследствие се случи. И първият ми въпрос е за изясняване за мен лично, защото това е изключително странна ситуация, няма защо да се заблуждаваме или да премълчаваме този факт. Първият ми въпрос в тази връзка е в какви отношения сте със съдиите Антоанета Аргирова и Татяна Жилова – разбирате вероятно защо Ви задавам този въпрос, - имали ли сте конфликти, професионалните Ви контакти какви са, за да Ви задам и следващите въпроси, свързани с това. Известно Ви е, нали, защо Ви питам? Вие казахте, че преди това не знаете какво се е случило на 15-ти – това в отговорите към г-н Чолаков го казахте: *„Не съм наясно какво са си говорили колегите на Общото събрание“* казахте, но аз изключвам възможността Вие да не сте чел протокола. Чел сте го, нали, известно Ви е? (Добромир Андреев без включен микрофон: Там ставаше въпрос за...) Добре. Така го възприех, и аз го възприех така. И първият ми въпрос е в какви отношения сте с колегите, тогава в какви сте, към онази дата? Изобщо имали ли сте конфликти?

ДОБРОМИР АНДРЕЕВ: И тогава, и към настоящия момент с колегите Жилова и Аргирова съм бил в нормални колегиални отношения. Даже в тази връзка ще Ви отнема минутка, за да Ви разкажа една история. Малко преди събранието на 15 март се срещнах с колегата Жилова – видяхме се пред магазин „Билла“ на „Пиротска“. Аз се зарадвах, че я виждам, поздравих я за новия

пост, който заема – председател на Съюза на съдиите. Тя ми благодари, започна да ми разказва колко е натоварена, колко много работа имала, как отивала до банката, отчитала някакви проекти, които отношения аз намирам за съвсем нормални. Докато стояхме, заваля дъжд, тя нямаше чадър и аз с моя чадър използвах повода да изпратя съдия Жилова до входа на съда, за да си вземе нейния чадър. За мен това е едно нормално... (Не довършва.) Независимо дали е съдия Жилова, съдия Аргирова, може би и следващият въпрос – съдия Русева, с всички колеги аз съм имал нормални човешки, колегиални и приятелски отношения.

Благодаря!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Като казвате това, защо тогава смятате, че сте бил в нормални отношения, колегиални с въпросните две колеги? Защо смятате, че те са направили тези изявления пред общото събрание на 15 март миналата година? Няма защо да се лъжем и да крием. Такива изявления не се правят всеки ден на общо събрание на съдиите.

Става въпрос - известни са Ви обстоятелствата за това, че сте, изразът беше „изисквал определен резултат от колега, докладчик по делото“, но самият докладчик на това общо събрание не е изразил становище, поради което и аз не споменавам неговото име и не Ви питам за отношенията Ви с този съдия. Защо смятате, че след като сте бил в добри отношения с тях, те са направили това изявление на общо събрание тогава, на практика пред целия съд, поне така се твърди в протокола?

ДОБРОМИР АНДРЕЕВ: Колега Дишева, нямам обяснение на това. Аз за себе си нямам обяснение на този въпрос. Имал съм нормални колегиални отношения, както казах, винаги. Никога не съм допуснал нарушения на Кодекса за етично поведение на

българските магистрати. И никога не съм си позволявал да оказвам натиск, да изисквам резултат или всички други думи, използвани на общото събрание на 15 март. Това е, което мога да кажа по въпроса. Благодаря.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Последният ми въпрос е свързан все със същите обстоятелства. Ние вчера получихме протокола от заседание на Инспектората, проведено на 23 февруари тази година и на доклад, който е приет на това събрание. Всъщност, ние трябваше да докладваме тази информация в началото на заседанието, но го пропуснахме. Така или иначе, аз съвсем накратко ще го направя в момента, защото това не е тайна, не би могло и да бъде, доколкото ние сме в публична процедура.

Става въпрос за иницирираната пред Инспектората проверка по отношение на Вас въз основа на решение на Съдийската колегия от ноември месец миналата година. Аз разбирам от съдържанието на доклада, който е предоставен на Вашето внимание, че със заповед от 15 декември миналата година на инспектор, заместващ Главния инспектор на ИВСС, е наредено извършването на проверка не само по отношение на Вас, а и по отношение на други трима съдии. Това са съдиите Вяра Русева, която е докладчик по въпросното касационно административно дело, за което е станало въпрос, и съдиите Антоанета Аргирова и Татяна Жилова, тоест цялата проверка е извършена по отношение на Вас четиримата.

Това, което се е случвало по време на проверката поне аз доколкото виждам в писмения текст на доклада, защото само той ни е предоставен, съпоставени са Вашите обяснения и обясненията на тримата съдии, в резултат на което Инспекторатът е приел, че не се установява Вие да сте осъществил каквато и да е форма на

натиск или влияние по отношение на тримата останали съдии, включително и само по отношение на съдия Вяра Русева, която да е предала Вашето желание, влияние или натиск на другите двама съдии, като е посочено, че тези Ваши обяснения са подкрепени от обясненията на самата съдия Русева, която категорично е заявила, че по никакъв начин не ѝ е оказван натиск и влияние по посоченото дело от когото и да било, както и че не е упражнявала натиск, тя е заявила, от нечие име върху останалите членове на касационния състав, които са участвали в този състав.

Срещу Вашите обяснения и тези на съдия Русева са били обясненията на другите двама съдии, които са потвърдили обясненията, които са дали пред Етичната комисия на Върховния административен съд, които на практика съответстват на това, което те са заявили пред общото събрание на съда на 15 март миналата година. И в крайна сметка Инспекторатът прави следното заключение: на тях, тоест на Вашите становища, противоречат сведенията, дадени от съдия Гюрова и Жилова, но предвид факта, че според тях натискът им е оказан чрез съдия Русева, която изцяло отрича твърденията им, не следва да бъдат кредитирани. В резултат на това преписката е прекратена по отношение на четиримата съдии, поради липса на достатъчно данни за извършено нарушение по чл. 175к, ал. 3 от Закона за съдебната власт.

Това накратко е по същество информацията, която се съдържа в този доклад. Повтарям, тя не може да представлява никаква тайна - нито служебна, нито държавна, разбира се, заради това си позволявам да я докладвам още повече, че обстоятелствата, които тук са изложени са публично известни от преди повече от година, включително от решението на Етичната комисия към Върховния административен съд е известно пък

становището на съдия Русева - това, което е дадено в нейните обяснения.

Сега въпросът ми, затова си позволих да Ви докладвам тези неща, следният: Вие заявихте, че сте бил в добри отношения и с тримата съдии и, ако бъдете избран за административен ръководител, първият ми въпрос е - ще се промени ли по някакъв начин от Ваша страна отношението към тримата съдии, в частност към съдиите Аргирова и Жилова, доколкото техните твърдения са в противоречия с Вашите, първата част от въпроса?

И втората част от въпроса е свързана с това дали смятате по някакъв начин да защитите своята позиция и, бих казала, професионалната си чест, защото от решението, което в крайна сметка е инкорпорирано в доклада и в протокола от заседанието на Инспектората към Висшия съдебен съвет излиза, че тези двама съдии са имали твърдения, които не съответстват на обективната действителност по отношение на Вашето етично поведение.

Предварително искам да Ви уведомя и да се извиня на съдиите. Аз не съм говорила по този въпрос с никой от тях, нито пък съм уведомявала някого за намерението си да Ви задам този въпрос, но за мен този въпрос е много важен, защото той остава висящ в пространството, а пък и Вие сте на път да станете председател на този съд. Там има двама съдии, които дълбоко се съмняват във Вашите морални качества и продължават, въпреки противоречието в техните обяснения и противоречието на третия член на състава, за който се твърди, че им е предал Вашето желание за изход по делото, какво ще бъде отношението Ви към ВАС и как Вие смятате да осъществявате административните си правомощия по отношение на тези двама съдии.

А пък, между другото, те са получили техните доводи, по някакъв начин подкрепя и от други съдии, по отношение на другите съдии. Каквото и друго да си говорим, съдът изглежда разделен. Надявам се да не е така, но изглежда разделен към настоящия момент.

ДОБРОМИР АНДРЕЕВ: Благодаря за така зададения въпрос.

Колега Дишева, моето отношение към колегата Жилова и Аргирова по никакъв начин не се е променяло, нито ще се помени. Аз Ви казах за една случка, която се е случила непосредствено преди събранието-

Мога да кажа, че в АССГ битува един оригинален, приятелски дух, който уникален приятелски дух не се е променил и аз видях това нещо на изслушването, моето изслушване пред общото събрание.

И ще Ви кажа нещо друго, че ако съм искал към този момент да предприема действия по отношение на колегите Жилова и Аргирова, аз съм можел до момента да пусна както искиви молби, така и частни тъжби и така нататък. Нямам обяснение защо се случи това нещо, но съм сигурен, че всяко едно действие от моя страна в тази посока би повлияло на това, което преди малко казах - уникалният приятелски дух и атмосферата, която битува в АССГ.

Още, когато на изслушването ми за заемането на длъжността „заместник-председател“ аз обещах публично на колегите, че ще работя за това - за тази атмосфера, за тези приятелски отношения и на крачка няма да отстъпя от думите, които съм казал. Чувствам, че мога да бъда полезен и предприемам, и каквото и да се случва, аз искам само едно - ако ми бъде гласувано

доверие да бъде председател на всички съдии, и ще работя за добруването на всички съдии и на целия съд.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Нямам повече въпроси.

ДОБРОМИР АНДРЕЕВ: Благодаря.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, други въпроси към съдия Андреев?

Заповядайте.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Моите въпроси са по-малки и по-малко.

Колега Андреев, първият ми въпрос е свързан с Вашата мотивация. Връщаме се към нея.

На въпроса, зададен в тази връзка от госпожа Дишева, Вие казахте, че основната причина да се кандидатира за поста е голямото настояване от страна на съдиите от Административен съд-София - град.

Аз си направих труда да си припомня предложението, което е направено от колегите от АССГ и се потвърди моето предишно впечатление, че всъщност това предложение е направено и подписано от 7 съдии. Искам да Ви попитам: при положение, че съставът на АССГ в момента се състои от 84 съдии считате ли, че предложението на 7 от тях е достатъчно основание и израз на голямо желание на колектива на АССГ като цялост точно Вие да оглавите този съд? Това ми е първият въпрос.

ДОБРОМИР АНДРЕЕВ: Съдия Керелска, благодаря за въпроса.

Мисля, че това предложение беше гласувано на общото събрание и аз получих подкрепата на изискуемия от закона брой колеги, за да бъде подкрепен и моята кандидатура да бъде издигната. Независимо дали колегите бяха двама, един, колкото и да бяха, виждайки аз тяхната подкрепа, виждайки тяхното желание,

аз съм отговорен човек и след като веднъж съм казал, че съм съгласен и ще приема, аз стоя зад думата си и действам по този начин! Благодаря Ви.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Тоест, доколкото разбирам, Вашето виждане е, независимо от бройката очевидно интензивността на тяхното настояване да се кандидатира е било голямо и Вие съответно не сте могли, така, да откажете, защото бройката... (Прекъсват я)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожо Керелска, това е за в един по-късен момент - да направим тези изводи. Нека въпроси се задават към съдия Андреев, а за коментари ще имаме възможност.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Добре. Приемам забележката.

Другият ми въпрос е във връзка с Вашия професионален път. Направи ми впечатление, че професионалният Ви път е доста раздвижен от гледна точка на органи на съдебна власт, в които сте работили през годините. И в тази връзка само ще цитирам това, което успях да намеря. Били сте младши следовател 1 година и 2 месеца, младши прокурор - 6 месеца и 24 дни, прокурор - 25 дни, в Районен съд-Варна сте работили 6 години, 5 месеца и 1 ден и в Административен съд-София - град - 7 години, 3 месеца и 9 дни. Мисля, че сте били и командирован от Районен съд-Варна в Софийски районен съд... (Реплики) В Софийски градски съд сте били командирован, а в Районен съд-Варна като какъв съдия работихте?

ДОБРОМИР АНДРЕЕВ: Работил съм малко като граждански, в по-големия период като наказателен съдия. Около година, а може би малко по-малко като граждански, тъй като нямаше място в наказателно отделение в този период, а бях един от малкото назначени като съдия в наказателно отделение.

Председателят на съда тогава ме помоли известно време да работя като съдия в гражданския съд, в гражданско отделение, всъщност по-точно вещно отделение. Благодаря Ви.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Това е едно забележително движение, но както госпожа Захарова каза преди малко, да не правя изводи предварително.

Искам да Ви попитам: лесно ли Ви беше да осъществите това движение, защото по мое виждане не всеки съдия или магистрат изобщо би могъл да го направи предвид сложните процедури във Висшия съдебен съвет във връзка с преместване, командироване, повишаване и така нататък. И дали тази мобилност във Вашата професионална биография не е свързана по някакъв начин с тези 33 обаждания, които са били засечени като контакт с Красимир Георгиев-Черния, известен с този прякор?

Да, ако можете да ми отговорите на този въпрос, имам и друг въпрос в тази връзка.

ДОБРОМИР АНДРЕЕВ: Съдия Керелска, благодаря много за този въпрос.

Ще Ви кажа, че зад моето кариерно развитие, в основата стои сериозна подготовка и много работа, но то е обусловено от нещо друго и то е изцяло в личен план. Съжалявам, че трябва да подхвана тази тема, но в отговор на въпроса Ви, ще я разкажа.

Аз станах следовател, младши следовател в Окръжна следствена служба в Добрич след конкурс за младши следователи, но в този период аз живеях и в тогавашното ми семейство живеях в град Варна. Основната моя цел - аз исках да бъда съдия. Исках да бъда съдия и към този момент исках да работя в град Варна. Две години и повече всеки ден, всяка сутрин аз съм пътувал от град Варна до град Добрич. От град Варна, тъй като семейството ми е

било в град Варна, на мен ми се е налагало това всеки ден. Нямаше възможност да се пренесем в Добрич. И това беше причината да се явявам на всеки един конкурс, който се е обявявал, аз съм се явявал.

В този период се явих и на конкурс за младши съдия, тъй като не отговарях на изискванията за съдия в този период, но, така или иначе, не ми стигна балът за съдия, а ми стигна балът за прокурор, младши прокурор в Добрич. Тъй като работата на прокурор е една идея по-близка до тази на съдията, а като следовател много от нещата, от процеса ми убягваха тогава, реших, че ще заема тази длъжност като младши прокурор и на следващата година отново се явих на конкурс, като заветната цел: съдия и Варна. Това е, за което аз съм мечтал и такава ми е била идеята.

В следващата година, когато се явих, бях на едно от първите места и за прокурор, и за следовател с място Варна. Така се случи, че за да съм сигурен в това, че впоследствие ще заема позицията на съдия, нямаше вариант да изпусна позицията на прокурор, тъй като самият конкурс приключваше по-рано от конкурса за съдия. Това е причината да встъпя като съдия, за да може след това, след приключването на конкурса да заема позицията „съдия“ във Варна. Това е причината в личен план, всичко останало... (Не довършва) Подготвял съм се, стоял съм, чел съм по цяла нощ, пътувал съм сутринта и това е било в основата на моя път към този момент.

Впоследствие, преместването ми в София, нямаш никаква идея, честно да Ви кажа, въобще да се премествам. Варна е страхотен град за живеене. Там са голяма част от моите приятели и съм се чувствал страхотно, но, така или иначе, отново в личен план, съпругата, с която живея в момента е тук, от град София. И тя

ми каза какво мисли за София. Първият конкурс, който беше възможен, беше конкурсът за административен съдия и в тази връзка мога да Ви кажа, че не съм изкарал прекалено дълго, дето Вие казахте, около 6 години съм бил наказателен съдия, впоследствие командирован в Софийски градски съд, но честно Ви казвам, че усетих, че работата като наказателен съдия започна да ми тежи. Изживявах много съдбата на хората, случаите, с които се занимавах и усетих, че това ми беше малко като напрежение. Затова едно ново амплуа като административното правосъдие беше нещо, което ме удовлетвори и ми даде спокойствие. Това е причината за всичко това.

Ако в първия момент бях спечелил конкурса за младши съдия вярвайте ми, че в никакъв случай нямаше да си причиня това - да се явявам на безброй конкурси, да пътувам и всичко останало. Благодаря Ви.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Продължавам във връзка с този въпрос, който касае Вашите обаждания и контакти с Краси Черния. Вие обяснихте в началото на изслушването, че разговорите са били във връзка с решаване на битов проблем на Вашите родители.

С какво се занимаваше така наречения Краси Черния към онзи момент, за да се яви най-подходящият адресат на Вашите искания, предполагам, във връзка с решаване на битов проблем на Вашите родители? Защо точно към него се обърнахте?

ДОБРОМИР АНДРЕЕВ: Както казах, през този период аз живеях и работех във Варна и рядко идвах. Ставаше въпрос за ремонт на един недвижим имот на моите родители. Доколкото ми е известно, аз и в началото казах, че поставих въпроса на няколко мои близки, а в този период ми беше известно, че Красимир се занимаваше именно с такъв строителен бизнес.

Попитах го, даде ми телефоните на двама човека, както Ви казах. С единия имахме проблеми, трябваше да го заменим с друг. Това се случи от дистанция, тъй като аз работя и живея във Варна. Родителите ми са тук, сигурно всеки има родители и по всякакъв начин се опитва да им помогне. Това е отговорът на въпроса. Благодаря Ви.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: И ако правилно съм Ви разбрала, във връзка с тези обяснения Вие казахте, че - ето, дошъл е моментът Вие да дадете обяснения какъв е бил предметът на тези 33 броя разговори с Краси Черния. Сега за първи път ли изнасяте тази информация, защото аз останах с това впечатление? Каква е била причината да не я съобщите тогава, когато въпросът е бил актуален? Това беше голям скандал в съдебната система.

ДОБРОМИР АНДРЕЕВ: През този период имаше извършена проверка, доколкото ми е известно, в прокуратурата, впоследствие, не съм сигурен за Инспектората, навсякъде аз това съм го казвал, това е оставало в рамките на самата проверка и съответното производство. По същия начин както Вие сега ми зададохте този въпрос, така ми го зададоха и колегите на изслушването пред Административен съд-София - град, на изслушването на кандидатурите.

Затова казах, че в тази връзка аз не съм имал възможността публично да заявя какво се е случило, хората да са наясно. В решението на Висшия съдебен съвет преди съответния мандат беше споменато - няма данни за извършено нарушение, няма данни за образуване на дисциплинарно производство и така нататък, но това е информация, която остана в самите производства. Нямахте как тя да бъде публична. В такъв смисъл е това, което исках да заявя и днес тук. Благодаря.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Да, и аз благодаря.

И последен въпрос - казахте, че сайтът на АССГ трябва да има подобрена визуализация. Какво имате предвид? Знаете ли в тази връзка, че всъщност преди време по силата на един приключил вече проект по отношение на всички сайтове на съдилищата - и общи, и административни, беше наложен един общ шаблон? Това ми е първият въпрос.

И на практика, по отношение на визуализацията, кой знае какво не би могло да се приеме, докато няма някакво последващо решение на Висшия съдебен съвет в тази връзка.

И другият въпрос, който е свързан със сайта на АССГ - има оплаквания, че всъщност на този сайт не се качват постановените съдебни актове. Това вярно ли е? А пък въпросът Ви го задавам, защото и в протокола от общото събрание като че ли прозира този проблем, защото там на няколко пъти се говори, че трябва да се сканират документите по делата, в това число и съдебните решения, че трябва да се направи нещо в тази посока. Мисля, че Вие сте изразили становище, че трябва да се назначи служител, който специално да се занимава с това. Има ли такъв проблем в АССГ във връзка с трансформирането на писмените документи по делата на електронен носител, качването им в системата и съответно публикуването на съдебните актове на електронен носител на сайта на АССГ? И какво бихте предприели Вие, ако Ви се гласува доверие и бъдете избран за административен ръководител?

ДОБРОМИР АНДРЕЕВ: Благодаря за въпроса, колега Керелска.

Действително има проблем със сайта и той е свързан с това, което споменах преди това. Повечето от сайтовете на

административните съдилища дори са свързани със системата ЕПЕП и когато влезем в ЕПЕП, съответно излиза информацията, която е от сайта с всички качени неща, всичките качени актове, протоколи. В сайта на АССГ може да се търси единствено по номер на дело и това, което излиза е съответният протокол от съдебното заседание и актът, който е постановен. Няма възможност да се търси по друг начин, което за мен е пропуск. Както на сайта на Върховния съд можем да търсим по ключова дума, по съответния текст от закона, такава възможност в сайта на АССГ няма, което, според мен, пречатства възможността на гражданите да се информират за актовете на съда, за практиката, за възможността да търсят практика вътре в сайта на съда именно по този начин, така че каквото е по силите ми, разбира се, надявам се, ако ми бъде гласувано доверие, с подкрепата на Висшия съдебен съвет, с изискване на съответната информация и нужда, ще се стремя, каквото може да се направи в тази връзка и работата на този сайт да бъде оптимизирана, тъй като той е пряката връзка между дейността на съда и обществеността.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Заповядайте.

БОЯН НОВАНСКИ: Благодаря.

Господин Андреев, тя - пряката връзка между адвокатите, гражданите и съда се нарича „Единен портал за електронно правосъдие“. Вероятно не сте много наясно. Надявам се, ако бъдете избран, да направите такава справка, за да разберете, че то не е точно така.

Искам да направя едни уточнения преди да задам два въпроса и те са следните: по отношение на това, което се говореше за сградния фонд, по принцип и общо.

Господин Андреев, то Вие няма как да знаете какви ги мисли и какви ги планира Комисия по управление на собствеността и Висшия съдебен съвет, но искам да Ви кажа, че нищо не е в застои и всичко върви по план по отношение на сградния фонд, специално в София. Обсъждали сме всякакви варианти за сградата на „Стамболийски“, но официално Комисия по управление на собствеността и Висшия съдебен съвет, съответно Пленумът или колегиите до този момент нямаме официално и категорично предложението решение. Обмисляли сме и този вариант, но, пак казвам, категорично решение няма. Вариантът беше Административен съд-София - град евентуално да се премести в сградата на „Стамболийски“, поради липсата вече на едни специализирани органи.

Аз вече две-три часа имам усещането, че присъствам на разпит на обвиняем във Второ районно управление, но няма проблем, ще го продължа, защото съм свикнал с тези работи. И в тази връзка задавам въпрос: знам за проблема с архива на Административен съд-София-град, занимавали сме се и в ресорната комисия, в която участвам. Ще кажа, че за да се разреши този проблем, тоест за да се разшири архивът към момента, защото това е основният проблем на Административен съд-София-град, освен малката площ за кабинети и за работни места, трябва да се намали ползването на помещения от Инспектората. Това не е необходимо от гледна точка на създаването на излишни, фалшиви конфликти и напрежения.

Как смятате, че би могъл да се разреши този въпрос, респективно можете ли да направите някакво запитване или инициатива, така щото Административен съд-София - град да бъде

преместен евентуално в сградата на „Стамболийски“, след всички разчети, разбира се?

Вторият въпрос - да се върнем по темата за изключването от разпределение. Вероятно не съм разбрал, но нито съм от Варна, нито съм съдия. Не е ли по-логично вместо да има изключване от разпределение, да се положат усилия за изписването на делата навреме? Защо? Защото, ако съм разбрал правилно, като изключите от разпределение някой, ще се получи така, че няма да се подобри натовареността, а ще се затлачи, защото този, който не си пише делата навреме, той ще продължи да ги пише, а ще се трупат нови и ще стане такова затлачване, че просто не ми се иска да си представям какво ще се получи.

Смятам, че може би е по-удачно, благодарение на арсенала, с който би разполагал един административен ръководител, разбира се, ако бъдете избран, да се положат усилия, и как смятате Вие, разбира се, в тази насока, така щото, пак казвам, съдиите да си изписват делата навреме.

Това са всъщност двата основни въпроса, които исках да задам. Благодаря.

ДОБРОМИР АНДРЕЕВ: Благодаря, благодаря много за въпроса.

По отношение на сградата мисля, че многократно споменахме, че условията за труд там са нечовешки. Не само че колегите и администрацията нямат необходимата площ да осъществяват дейността си, а това се ограничава и от липсата на място за архив. Представете си огромния брой, всяка година средно по 12-13 хиляди дела постъпления и какво се случва с тях. Едно от нещата, ако ми бъде гласувано доверие, е да направя едно мотивирано предложение в насока на това - нова сграда за

Административен съд-София - град, различна от сградата на „Драган Цанков“. Ако така се случи, че няма друг вариант - да, може би тя би била един по-добър вариант, но за мен трябва нова сграда, която в пълен обем да отговори на нуждите, защото в момента са по 4 съдии в кабинет. Представете си какво е това нещо! Звънва служебният телефон на колегата, разговаря със секретар, влиза деловодител, обажда се трети. Аз не виждам как при четири човека?! Нашата работа - съдийската, е творческа работа. Тя не може да се върши в едни такива нечовешки условия!

Това е по отношение на сграда - за мен е нужна, според моето виждане, нова сграда за съда, където да има спокойствие за работа, спокойствие за администрацията, спокойно да е за архив, спокоен да е достъпът на гражданите до сградата, тъй като в момента, представете си, заедно с Инспектората ние ползваме един асансьор, ползваме едни стълби, по които по Закона за изпълнение на наказанията влизат лицата, конвоирани, водят ги по стълбите, ние спираме. Това в никакъв случай не е сграда, пригодена и отговаряща на изискванията.

По отношение на изключването от разпределение, аз съм съгласен, че трябва да се предприемат насоки в това делата да се изписват навреме. Мисля, че през последните години положихме много усилия със съдия Радков да се случи така, че да няма наказани колеги, повечето от делата да се решават в срок. Мисля, че в голяма степен беше постигнат този ефект с изключение на една колега, която, моите уважения, страхотен юрист, но не успяваше навреме да изписва делата си и това беше причината да бъде освободена.

По отношение на изключването на разпределение и връзката с навременното изписване на делата, не бих могъл да

кажа... (Не довършва) По-скоро високата натовареност има отношение към забавянето и на изписването на делата предвид тяхната правна и фактическа сложност на всички тези дела. А по отношение на срочното изписване се предприемат съответните мерки като постоянно се напомня на колегите, които са преминали предвидените в закона срокове, основно се набляга на това, когато сроковете са повече от 3 месеца. Според последните справки виждам, че горе-долу съдът успява да се справи с едно своевременно написване на делата.

Ако ми бъде гласувано доверие ще направя всичко, което е по силите ми в посока намаляване натоварването и повече ефективност в работата, за да може колегите да се чувстват удовлетворени от своята работа, защото го заслужават. Благодаря.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Други въпроси?

Госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Съжалявам, че отново взимам думата, но бих искала да направя един много кратък коментар по това, което господин Новански изложи. Не разбрах в каква връзка каза, че той не е от Варна и заради това аз съзрях известно внушение, но, за да го разсея, ще кажа следното.

Аз също не съм от Варна. Доколкото разбирам, и съдия Андреев не е от Варна. При това ние никога не сме се засичали в един орган на съдебна власт. Когато господин Андреев е започнал работа във Варненския районен съд през 2007 г., аз съм била съдия във Върховния административен съд. Такъв съм от началото на 2005 г. Приемам това като един маниер, който през годините върви, за създаване на внушения и за вклиняване на някаква тема, нямащи нищо общо, но държа да се изясни този въпрос. Извинявайте, и благодаря.

БОЯН НОВАНСКИ: Последно, и няма повече да се обаждам. Не знам защо някои хора си мислят, че светът се върти около тях, но е факт, че нито съм съдия, нито съм от Варна. Това е факт. Толкоз, повече няма да коментирам. (Атанаска Дишева иска думата)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Моля Ви се! Нека тази тема да я оставим настрана! (Реплики на изключени микрофони)

Имаме ли други въпроси по същество към съдия Андреев?

Съдия Андреев не виждам желаещи да зададат повече към Вас въпроси. (Разговарят на изключени микрофони)

Тук преминахме на някакви други коментари - лични, но не към Вас, така че...

ДОБРОМИР АНДРЕЕВ: Благодаря Ви.

Аз искам да благодаря за отделеното внимание. Благодаря на колегите от АССГ, че издигнаха моята кандидатура.

Пожелавам успех на двамата колеги, с които ще се съревноваваме. И на Вас благодаря много!

(Добромир Андреев излиза от залата)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, нека да починем 15 минути и да продължим след това.

15 минути почивка!

(След почивката)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Можем да започваме, колеги.

Продължаваме, и ако можете да поканите съдия Милачкова.

(Красимира Милачкова влиза в залата)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Заповядайте, съдия Милачкова.

Имате възможност в рамките на до 20 минути да акцентирате върху основни положения от Вашата концепция.

Имате думата.

КРАСИМИРА МИЛАЧКОВА: Благодаря.

Уважаеми членове на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет!

Казвам се Красимира Милачкова. Съдия съм в Административен съд-София - град и бих искала накратко да представя своята кандидатура и концепция, която беше изготвена преди близо година. Междувременно динамичните събития през тази изтекла година налагат някои нейни изменения и допълнения, които днес ще представя пред Вас.

В концепцията си съвсем накратко съм представила статистически данни за работата на съда, защото те, така или иначе, са публично достъпни в публикуваните годишни отчети и тъй като вече и за изминалата 2022 г. отчетът е готов, аз само най-общо ще представя данните от него.

Миналата година започнахме със 74 съдии в състава на съда и приключихме с 83. Общият брой на делата, които бяха образувани за годината е 11 998. Бройката е съотносима с останалите години. Разпределени по трите съществуващи в съда отделения те показват една динамика, която през годините е налице текущо, практически на всеки 3 месеца има разлики в натовареността. Мога да кажа, че съм добре запозната с тях, защото преди години беше създадена от общото събрание на съда работна група със задача да анализира тази натовареност и да

предлага варианти на вниманието на общото събрание предложения как да бъде преразпределена материята в съответния период по такъв начин, че сравнително да се постигне равномерна и справедлива натовареност както между отделенията, така и вътре между колегите от съответното отделение, защото понякога дори и вътре в отделението се наблюдава една много съществена разлика от порядъка на 30 дела, което за един месец, това е един практически допълнително месец работа на съответния състав.

Действителната натовареност за миналата година, в тази връзка ще спомена, е близо 20 дела на съдия месечно, съответно статистиката за обжалването на съдебните актове сочи, че от подлежащите на оспорване определения около една четвърт се обжалват, от решенията - близо половината. Оставени в сила след касационен контрол са близо 70% от актовете.

Тези цифри, според мен, ясно показват, че съдът работи при много висока натовареност и заедно с това с отлично качество на работата. Без съмнение, заедно с това е възможно подобрене в много аспекти на тази работа и тъй като съм съдия в този съд от 2007 г., познавам развитието му, проблемите, с които се сблъсква и постиженията му вярвам, че имам компетентността, познанията, опита, а също идеите и енергията, които са необходими, за да предложа и реализирам на практика тези подобрения. Това е едната причина да се кандидатирам за длъжността „председател“ на съда. Другата е, разбира се, подкрепата на голяма част от колегите ми, към онзи момент на началото на настоящата процедура - близо половината от тогавашния съдийски състав на съда.

На първо място условията на работа са един много съществен фактор за подобряване на работата. Чисто практически

нещата стоят така, че съдиите са настанени по трима или четирима души в стая. Съвсем буквално - делата се разполагат на пода, защото няма къде другаде. Положението на служителите е дори още по-неокачествимо, бих го нарекла, защото в едното помещение на деловодството работят 50 души. Има помещения, в които работят по няколко служители, а тези помещения дори нямат прозорци.

Мисля, че изобщо не подлежи на коментар това положение и всички знаем, че правосъдието е високоотговорна дейност, която пък на свой ред изисква и отговорно отношение към условията на работа.

Стана вече дума за предоставената преди време на съда сграда на булевард „Драган Цанков“, № 6. Още преди години също беше създадена работна група, чийто член бях аз и която изготви становище и представи това становище на вниманието на тогавашния състав на Висшия съдебен съвет, че дори към онзи момент броят на съдиите и на служителите в Административен съд-София - град беше съизмерим с този на Районния съд, когато беше изнесен от там по причина, че условията са нетърпими и затова още повече към днешна дата, когато съставът е значително увеличен, онези сграда е неподходяща.

Видях в Регистъра на обществените поръчки, че поначало договорът за приключване на ремонта там, срокът му е юли тази година. Независимо спазен или не, мнението ми е, че не е подходящо преместването на Административен съд-София - град там по причините, които вече изложих. Видях преди време разисквания на този състав на Съвета, които допускаха настаняването на съда в сградата на бул. „Стамболийски“ и мисля, че това е наистина отлично решение. Разбира се, забелязва се

видимо колко огромен ремонт е наложителен там, започвайки от покрива. Там състоянието е наистина очевидно за това колко много усилия и средства ще се наложат, но смятам, че сградата е подходяща и като размери, и като местоположение и се надявам наистина тази възможност да се осъществи.

Междувременно - да, налага се и се надявам Инспекторатът също да подкрепи работата на съда, отстъпвайки още няколко кабинета. Не, че ще е кой знае колко голямо подобрене, но все пак ще е някакво.

Друг аспект, който мисля, че е важен за състава на съда, е по-широкото прилагане на услугите на службите за трудова медицина, защото тези условия, наред с натоварването, смятам, че трябва да се изготви и анализ по какъв начин влияят на здравето. От 3 години се провеждат профилактични прегледи, които също мисля, че имат и донесоха важни ползи.

И трето нещо, което от гледна точка на битовата ситуация и условията на работа, е - смятам, че традициите, които съществуваха в съда за съвместни мероприятия, съвместни обучения, различни форми, които създаваха, укрепваха и развиваха екипа и колектива, и които, поради пандемията и други причини, напоследък бяха изоставени мисля, че трябва да бъдат възстановени. Особено важно е това с оглед факта, че всъщност през последната година съставът на съда беше увеличен. Близо една пета от сегашния състав на съда са колеги, които встъпиха през последната година. Особено важно е за тяхното приобщаване тези форми, изграждащи екипа, да бъдат възстановени и разширени.

Другият въпрос, който вече беше споменат и аз тук искам да изложа и по него своето виждане, е за привеждането на делата в

електронна форма. Без съмнение са тези ползи, очевидни са във всеки аспект, разбира се. Решение има на Висшия съдебен съвет още от 2017 г. в тази насока, но за съжаление в нашия съд това все още не намира достатъчно приложение. При това примерите за възможно подобрене без значителни инвестиции са многобройни. Сам още спомена един от тях - отделите „Данъчноосигурителна практика“ на Националната агенция за приходите, така или иначе, са в състояние да предоставят решенията си във файлове, които е въпрос на организация да бъдат направо качвани в системата, е не както досега, до момента колегите да трябва изрично да се обаждат на системен администратор.

Разбира се, необходима е и много допълнителна техника, обновяването на наличната. Да, разбира се, необходимо е и сканиране на много документи, но също така и оптимизиране на самите длъжностни характеристики, по-ясно определяне на отговорностите на отделните служители, които са ангажирани в тази дейност.

В тази връзка бих искала да спомена, че оптимизиране се налага и на характеристиките и оценяването по-специално на съдебните помощници, защото бих нарекла сега по-скоро формален подхода, докато ако това се промени, това оценяване може да бъде стимул за самите служители и те да бъдат в по-голяма помощ на работата на съдиите.

Една следваща мярка за подобряване вече качеството на съдебните актове, които се постановяват, без съмнение е взаимодействието със звеното за тълкувателна дейност при Върховния административен съд.

Преди време бях част от екипа, който разработи анализа в рамките на един проект на Оперативна програма „Добро

управление" - анализ на съществуващата тълкувателна практика на Върховния административен съд, и този екип направи предложения, които впоследствие станаха основата за правилата за работа на това тълкувателно звено.

За съжаление, до момента ние не успяваме да се възползваме от огромните предимства, които това дава, просто поради огромната натовареност на всеки от съдиите. За момента тази система, която прилагаме не работи, в смисъл - получават се, разбира се, съобщения за образуваните тълкувателни дела, но практически, поради липсата на време заради споменатата натовареност не се получава в достатъчна степен и ангажирано колегите да успяват да представят становища в тези тълкувателни производства.

Мисля, че решението е да бъде създадена група, чиято основна задача да е това, като при преценка и решение на общото събрание членовете на тази група биха могли също да бъдат с намалено разпределение за времето на участие в тази група. Само като пример да кажем - едногодишен мандат, така че те да са ангажирани главно с това да представят становища, да идентифицират проблеми, възникнали в практиката, всеки колега да може да се обърне към колегите от тази група и да съобщи за забелязан такъв правен проблем и групата да предложи решение, както стана дума - и становища в тълкувателните производства, но и на вниманието на общото събрание на колегите в съда.

Аналогична група, която мисля, че е добре да се създаде и вярвам, че има достатъчно колеги в съда, чиито познания и организация на работата биха им позволили да отделят време и енергия за това нещо е, пак по такива идентифицирани проблеми в

законодателството, да изготвят предложения за изменение на законодателството.

Наясно съм, разбира се, че съдът няма законодателна инициатива, заедно с това обаче имам опита си като член на междуведомствената работна група, отговорна за съгласуването на проектите, които хармонизират нашето законодателство с европейското в областта на закрилата на интелектуалната собственост. Имайки предвид този опит вярвам, че ако такава група има подготвени актове в случай, че възникне възможност, те могат да бъдат представени на вниманието на законодателя било чрез Висшия съдебен съвет, било чрез министъра на правосъдието. Въпросът е те да бъдат готови, защото обикновено, когато се постави въпрос за разглеждане той е от днес за утре, когато не е възможна тази задълбочена и внимателна преценка, докато текущо идеите могат да се събират и ако има определена група, натоварена с това, тя да има грижата да поддържа винаги актуални и готови такива предложения.

В тази връзка също искам да спомена, че смятам за много съществено председателят на съда да е текущо наясно с дейността на съда чисто като правоприлагане и като мярка в тази връзка смятам, че не следва да прилагам досегашната практика за намаление на процента на разпределение на административния ръководител.

Считам, че досегашният ми опит в материята, която разглеждам и заедно с това, който имам от предишната си работа, тъй като бях юрисконсулт в администрацията, която сега е Национална агенция за приходите, където се занимавах с управление на държавната собственост и всички проблеми, които текущо има една бюджетна организация, така че смятам, че съм в

състояние при този опит да се справя със задачите и на административен ръководител, и текущо по делата си. Мисля, че прякото наблюдение върху правоприлагането, така както се случва в съответния съд, е много важно за неговия председател.

Следващо нещо, което е ново с оглед хронологията на подаването на кандидатурите и към днешна дата, е това, че предвид голямото увеличение на съдийския състав на съда вече е дошло време отделенията да станат 4. Смятам, че тази група, за която споменах, която следи за натоварването и равномерното разпределение и предлага варианти, трябва да започне да работи по-редовно, като в тази връзка решаваща е също ролята на председателя, който трябва съответно да насрочва, да свиква общи събрания. За съжаление, последното беше преди близо година, на тази работна група, а както казах, проблемите са текущи и доста обективно могат да се наблюдават на всяко тримесечие.

Същата тази група смятам, че трябва да предложи варианти и общото събрание да реши, ако приеме това предложение за 4 отделения, съответно да реши и как да бъде разпределена материята между тези отделения. До момента, както казах, те са три. Водещата на първо е данъци, водещата на второ е Закона за устройство на територията и водеща на трето е европейското финансиране. Заедно с това обаче тези три материи, които са от изключителна важност, те са всъщност само малка част от огромния спектър спорове между държавата и частно-правните субекти, които нашият съд разглежда и съответно предизвикателствата пред работата са му огромни.

Както казах, през годините съдът се справя отлично. Едно от нещата, които обаче имат голяма нужда от подобрене, е медийната му политика. За съжаление, независимо от огромната

работа, която върши съдът, тя не е надлежно отразявана, а съответно обществото няма възможност да получи адекватна представа за това, което правим и като си давам сметка, разбира се, за трудностите в тази комуникация на съда и медиите, категорично съм на мнение, че тя е възможна, може да се направи както чрез определен съдия, който да осъществява връзките с обществеността, така и чрез оптимизиране функциите на служителя за връзки с обществеността. До момента ние получаваме всеки ден, разбира се, едни извадки от публикациите за органите на съдебна власт, но не бих казала, че те са особено полезни.

Наред с това, важна е проактивната роля на съда и като пример само ще кажа - вчера проверих отново какви са новините на страницата на съда. За тази година, от която вече изминаха 2 месеца, има точно 6 публикации. Те са в рамките на 3 дни - между 22 и 24 февруари, да. И са на практика само по една тема - делото за оспорването на решението на Централната изборителна комисия за начина, по който ще се отразяват резултатите в протоколите.

Ни най-малко аз не подценявам важността на този въпрос, разбира се, но, както казах, многократно по-широка е ежедневната дейност на съда и с не по-малко важни въпроси се занимава за държавата и обществото, като енергетиката, европейското финансиране, закрилата срещу дискриминация, защитата на околната среда.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Моля вече да приключвате, предвид времето.

КРАСИМИРА МИЛАЧКОВА: Да, добре.

В заключение само ще подчертая и това, че за мен е много важна независимостта на съдията и ако бъда в качеството си

на председател на съда, ще я подкрепя по всеки възможен начин и спрямо всеки възможен субект.

Преди десетина дни тук се състоя една конференция, организирана от Българската асоциация за европейско право, на която първият лектор беше господин Коен Ленард, председател на Северноевропейския съюз в Люксембург. Лекцията му беше изключително интересна, но по темата „Независимост“ изключително много ме впечатли как съвсем накратко, с три изречения каза всъщност основите. Той каза: „Демокрация без върховенство на закона свършва в беззаконие! Правосъдието без независимост е само хартия! Върховенството на закона е ключът и той е в нашите ръце!“.

Наистина изцяло споделям казаното, което ме впечатли изключително много.

В заключение ще кажа, че вярвам, че разполагам с опита, идеите и енергията да допринеса за подобряване работата на нашия съд и макар да нямам досега опит като административен ръководител все пак мисля, че професионалният ми опит, организационни способности и диалогичност ще ми позволят да се справя. В крайна сметка за всеки е имало един начален момент.

Ще се радвам да отговоря на Вашите въпроси.

Благодаря за вниманието.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря.

Съдия Чолаков.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Здравейте, съдия Милачкова.

Вие сте абсолютно права за медийната политика, че тя е под всякаква критика на Административен съд-София - град. Надявам се, който и да бъде избран, ако има избор днес, просто това да се подобри, защото самият съд има нужда от това - да има

повече познание за обществото какво прави този съд. Да, изборите са важни, но те не са най-важните.

Искам да Ви попитам: Вие сте от създаването на този съд и бихте ли ми казали откога започнахте да провеждате общи събрания и да гласувате с пълномощни?

Съответно аз видях, че и Вие сте давали пълномощни, на Вас са Ви давали пълномощно. Кажете кога се взе това решение. Имаше ли някакво ограничение във връзка с броя пълномощни и смятате ли, че е редно това да се прави с пълномощно?

КРАСИМИРА МИЛАЧКОВА: Да, сега, започнахме от самото начало да гласуваме и да се явяваме така, по простата причина, че първите около 2 години от работата на съда, тогава със състав 36 съдии, се помещаваше в две стаи, които Софийски градски съд ни беше отстъпил и това налагаше многобройни и разностранни чисто битови и организационни проблеми. В тези две стаи имаше, във всяка от тях, по 7 компютъра, така че ние обективно по никакъв начин не можеше там да се съберем. Работеше се така - човек отива, взима си нещата, работи въщи, обявява каквото е за обявяване, оставя изработеното, взима другото. Пазеше се ред за стол пред компютъра. Тази ситуация тогава така наложи да не се събираме винаги всички и да се приемат пълномощни, макар че съм наясно, винаги сме били наясно, че това не е.., да кажем така, че не е прието другаде и пак ще кажа - правихме го просто защото битовите условия бяха такива. Не че специално сме го решавали по някакъв начин. Както казах, тогава трябваше да се справим с делата и с всичките предизвикателства към онзи момент и се справяхме така. Просто остана от онова време като традиция, дори след като се преместихме в сегашната сграда.

За броя пълномощни не мисля, че има също някакво изрично решение, просто някак си по общоприето мнение нормално е до 3, да, но така просто не че..., може..., то е по между ни споразумение. В крайна сметка, да, то и уеднаквяването на практиката вътре в съда също може да бъде само по общоприето виждане.

Благодаря.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Понеже, колега Милачкова, аз се опитах да намеря тези правила и не ги открих, затова поразпитах какви са били процедурите до момента. Вие предложихте един вариант за четвърто отделение. Аз лично имам едни спомени, когато в нашия съд се предложи да се прави нова колегия и си спомням колко бяха драматични изказванията и настроенията по отношение на нова колегия. Имате ли някаква идея за това четвърто отделение, принципно, ако станете председател, как точно ще разпределите съдиите? Вие казахте - чрез общо събрание, но и материята как ще разпределите? Тоест, коя материя от тези три отделения ще отиде в това четвърто отделение и имате ли някаква по-ясна представа как това да се случи като четвърто отделение в АССГ?

КРАСИМИРА МИЛАЧКОВА: Както казах, аз смятам, че този въпрос трябва да бъде изготвен като варианти, предложени на мнението и решението на общото събрание. Нормално е да предизвика разисквания, естествено, но смятам че след като общото събрание го реши и след разискванията ще бъде постигнато решение. То е още една от формите на съдийско самоуправление, които смятам, че до момента не са достатъчно широко прилагани и ако има някакви негативи то е по-скоро тъкмо заради недостатъчното практикуване. Аз мисля, че и неправителствената

организация, която постави въпроси към кандидатите, имаше въпрос в този смисъл и това и отговорих. Да, нормално е в големи колективи трудно да се вземе решение, но все пак възможно е, трябва да се полагат усилия и - да, разпределението смятам, че изцяло общото събрание трябва да го реши. Оттам нататък разпределението на съдии по отделения, мисля че също е добро решение по начина, по който започнахме, а в известен смисъл сега също е едно ново начало, но започвайки работата си през 2007 г. разпределението тогава..., бяха две отделения, беше така - всеки по желание, който има конкретно желание; колегите, които нямаха конкретно желание, бяха разпределени по отделения от председателя на съда. Мисля, че това е много добро решение и в максимална степен тушира възможно недоволство или несъгласие. А вече, вярвам, че всеки колега, с оглед своите познания и опит, може да прецени към кое отделение да се присъедини, когато бъдат обявени неговите материи. Ето, лично аз, целият ми предишен стаж, с изключение на задължителния като съдебен кандидат, е като юрисконсулт на тогавашната Главна данъчна дирекция. В момента, в който 2007 г. започнахме работа и беше предложен списъкът кой къде да се присъедини, аз реших, че вече достатъчно много години съм работила данъчно право и се зарадвах на възможността да се запиша във второ отделение, където водещата материя, както казах, е Законът за устройство на територията, и съм доволна от избора си и до ден днешен.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: И последният ми въпрос. От пресата установихме, поне лично аз, че Вие участвате в още една процедура, във връзка с избор на съдия в ЕСПЧ. Няма как да не Ви попитам, ако в момента приключи успешно тази процедура и

впоследствие приключи успешно и следващата, какво решение ще вземете?

КРАСИМИРА МИЛАЧКОВА: Без съмнение позицията национален съдия в Европейския съд по правата на човека е просто изключително професионално предизвикателство, една огромна чест за всеки юрист и имайки предвид, че това е процедура, която ще продължи много напред във времето, сега текущият мандат предстои да приключи следващата година през април, затова подадох документите си за участие в този подбор и имайки предвид, че аз отговарям на обявените изисквания към кандидатите, а също и особено предвид опита, който придобих, работейки командирована в съда в Страсбург и който беше изключително полезен за мен, аз благодарение на него не само моите професионални познания придобиха едно много значително развитие, но в аспекта на работата на съда аз вече я познавам отвътре.

Тези са мотивите, поради които аз подадох молба за участие в подбора за следващ национален съдия, български, в Страсбург. Заедно с това същите тези съображения и опитът, а там наистина видях много неща, бих се радвала при повече време да споделя впечатленията си и точно те са точно нещото, което биха ми позволили да бъда един отличен председател на Административен съд - София-град. Много от нещата, които видях, както всъщност и при други форми на международно съдийско сътрудничество съм могла да видя, всъщност, че ние полагаме огромни усилия, докато е възможно с по-малко да се постигнат много по-големи резултати. Това е една безкрайна друга тема, разбира се, но накратко, този опит, който придобих там ще ми е изключително полезен, ако бъда председател на Административен

съд - София-град и ако Вие ми гласувате това доверие и изберете аз да бъда административен ръководител на съда в следващия мандат аз ще оттегля кандидатурата си за участие в подбора за Страсбург.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Благодаря Ви.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, въпроси? Г-жо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря. Съдия Милачкова, аз щях да започна с въпроса, който като че ли Ви зададе г-н Чолаков, а именно, все пак ще го повторя, за да е ясна позицията Ви, Вие мисля че отговорихте, дали съм Ви разбрала правилно, щях да Ви питам за пълномощните точно защото видях, че Вие имате такова участие, считате ли, че е законосъобразно да се участва в общи събрания на съда и да се гласува с пълномощни? Дали правилно съм Ви разбрала? Вие казахте - винаги сме били наясно и така, ако може на този въпрос накратко, за да е наистина ясно.

КРАСИМИРА МИЛАЧКОВА: Накратко, законът не предвижда изрично такава възможност. И, да, известно е, смятам, на всички колеги, че това не е масова практика, но както казах, при началото, в първите 2 г. на работа на този съд възникна този, бих го нарекла, обичай. И, да, давайки пълномощно, съответният колега, той имплицитно сключва възлагане как да се гласува. Вие вероятно сте ги видели към протоколите, в някои от тях изрично пише да гласува както намери за добре.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря. Следващият ми въпрос е свързан с въвеждането на Единната деловодна информационна система в Административен съд - София-град. Аз зададох този въпрос и на предишния кандидат г-н Андреев, ще го задам и на Вас. Известно ли Ви е кога се предвижда въвеждането на ЕДИС в Административен съд - София-град, виждате ли проблеми пред

това въвеждане и проблеми, свързани с дигитализацията на делата? Вероятно сте слушали дебата и начина, по който отговори другият кандидат, но въпросите са ми същите, свързани с въвеждането на Единната деловодна информационна система. Ако, разбира се, искате да споделите и други неща, свързани с информационната система в съда, тази която действа и другите такива? Имам и още няколко въпроса.

КРАСИМИРА МИЛАЧКОВА: Доколкото ми е известно и ако си спомням правилно, системата беше въведена във Върховния административен съд в началото на януари 2022 г. Доколкото си спомням, планът беше до края на ноември 2022 г. да е въведена във всички съдилища. Очевидно това не е така. Сега като слушах колегата Андреев очевидно там има си предимства системата при ползване. Доколкото знам тя беше започната да се разработва от 2016 г., продължи много дълго време да се прави и доколкото знам около 2 г. е била използвана така или иначе във Върховния административен съд макар в тестови режим, което предполага, че вече хората, които работят с нея имат опит и тя им е удобна. За тази, която ние използваме, бих казала същото. В момента за съдиите от Административен съд - София-град тази система работи съвсем добре. Това, което съм чувала от колеги, които не я използват като я видят, всички много високо оценяват „търсачката“. Изглежда не всяка система има тези удобства, които предлага нашата система за възможността за търсене, така че очевидно това ѝ е едно голямо предимство.

Очевидно всяка от тези системи си има и положителни, и отрицателни страни, и според мен въпросът е да се полагат непрестанни усилия, да не се negliжира въпросът, а да има една постоянна ангажираност и във внедряването на системата, но и

чисто отново неминуемо стигаме до битовия въпрос - купуването на адекватни машини; мястото, където те да бъдат разположени; хората, които да работят с това. Иначе, разбира се, всяко допълнително удобство е добре дошло. За момента ние не разполагаме с дистанционен достът до деловодната система и възможността да се обявяват актове в нея, което пак отново по мой опит не би следвало да е особен технически проблем, защото по средата горе-долу на въпросното ми командироване в Страсбург започна пандемията. Мерките във Франция бяха изключително строги, трябваше буквално незабавно всички да си останем по домовете с право да се излиза 1 час в рамките на до километър от жилището. В тези условия дистанционно техническата служба се справи в рамките на 3 работни дни да осигури на всички по домовете им дистанционен достъп до това, което е в съда в Страсбург аналог на нашите деловодни системи така че да може да се работи напълно пълноценно всеки ден от вкъщи.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Следващият ми въпрос е свързан с Вашето намерение, не знам дали е точно намерение, но във връзка с изказване за намаляване на делата, които изобщо се гледат в съда. И сте дала пример със Закона за защита на личните данни. Може би аз не съм разбрала какво е становището Ви, но Вие считате, че изобщо не трябва да се гледат тези дела или не трябва да се гледат в АССГ? По-късно сте развила становище за произнасянето, предварителното произнасяне поради очевидна неоснователност. Моля да разясните повече по този въпрос какво смятате? Дала сте и пример с така наречените „вечни жалбоподатели“, проблемът е известен на всички ни, как смятате, дори и в тези случаи, че е редно да се процедира?

КРАСИМИРА МИЛАЧКОВА: Да, съжалявам, че не съм се изразила там ясно, но това което имах предвид е възможността, която Законът за защита на личните данни дава, когато е явно неоснователна жалбата тя да не се разглежда. Това е, което имам предвид. Този институт на явната неоснователност да се разшири и в други материи, не знам дали сте имали повод да погледнете в някоя от правноинформационните системи, но до момента.., това беше преди изменението на АПК, но докато съществуваше възможност за разглеждане на частни жалби срещу определение от 7-членен състав, те са практически без изключение всичката практика на 7-членен състав на Върховния административен съд и по такива очевидно неоснователни или даже бих ги нарекла по-скоро произволни жалби, а това е сериозно. От една страна те са многобройни, от друга страна те така или иначе не поставят абсолютно никакъв правен въпрос. Колкото и пъти да разгледа съдът, в независимо какъв състав, тези изложения, това по никакъв начин.., това не е достъп до правосъдие в смисъл, че по никакъв начин подателите на тези писмени изявления те не получават правосъдие по простата причина, че те не поставят правен въпрос за решаване.

Това е, което имах предвид. Извинявайте, втора част на въпроса имаше ли?

АТАНАСКА ДИШЕВА: Не, не, този беше. Аз Ви питах и за очевидната неоснователност.

КРАСИМИРА МИЛАЧКОВА: Да. Мисля, че трябва да се разшири и като законодателна промяна, но мисля, че има и много неща, които можем да направим без да са непременно необходими законодателни изменения. Има неща, които са въпрос на виждане на правната доктрина, които към днешна дата трябва да се

променят и сега в момента си спомням един пример. Наскоро беше изменено законодателството в областта на медиацията, бяха предвидени нови видове спорове, по които медиацията е задължителна. Това е нещо, което не непременно е необходимо да става със законодателно изменение, защото аз, както и всеки друг колега, който е имал възможност да участва в тези съдийски обмени с административни съдилища в Германия, например, всеки е виждал как започва откритото съдебно заседание. Съдията влиза и първото, което прави, е да се обърне към страните и да каже, че след като се е запознал с делото смята, че жалбата е неоснователна или смята, че актът на администрацията е незаконосъобразен и накратко излага виждането си. У нас традиционно това се схваща за предубеденост, за което аз лично не виждам никаква причина. Ако съдията си е прочел делото естествено, че той има някакво предварително становище. В крайна сметка това е целта и на доклада, който е предвиден по Гражданския процесуален кодекс. След това, нататък, възможно е, аз започнах да казвам наученото от съдийските обмени, съответната страна разбира становището на съда и в един огромен процент от случаите си оттегля било жалбата, било акта и делото приключва. Тук ще Ви разкажа и един случай, на който присъствахме заедно с още трима колеги от съда. В първата голяма вълна бежанци бяхме в Германия и там колегите наред с другите неща, описание на тяхната работа, споделиха, че ето сега администрацията е свръх затрупана от хиляди случаи, няма никаква възможност да изпрати представител, поради което тази предварителна процедура и която между другото се смята задължение на съда от гледна точка на това, че съдът дължи предвидимо правосъдие, не да се разглежда процесът и накрая

страните да са изненадани от мнението на съдията. Та колегите там казаха - Вие представяте ли си, това е катастрофа, по всяко от тези дела трябва да се пише решение. Ние с колегите български съдии просто само премигнахме няколко пъти и нищо не казахме, но примерът е много показателен. Отново ще кажа, достъпът до правосъдие не означава, и честния процес не означава по всеки постъпил документ - образувано дело, постановено решение. Съвсем други нещата са, но в тази връзка, пак ще кажа, не са и необходими толкова законодателни изменения. Той законът се променя достатъчно често във всички области, но това е нещо, което може да се промени чрез работа в рамките на съдебната система, чрез обученията, чрез обсъжданията между колегите, а също и особено важно - работата с юридическите факултети на университетите. Това е нещо, на което се поставя началото в университета, там е правната доктрина и ако там не се възприеме това виждане, че в никакъв случай съдът по никакъв начин не бива до решението да изрази становище, това е една сериозна, а и излишна, пречка, според мен, за съдопроизводството.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз имах само още един въпрос обаче току-що направеното изказване провокира в мен още един. Концепцията за очевидната или явната неоснователност на жалбата твърде вероятно е почерпена от практиката на Европейския съд по правата на човека, доколкото поне в рамките на Европа това е съдът, който първи започна да прилага тази практика. Той, както вероятно Ви е добре известно, е често критикуван заради това, че в някои случаи.., опитвам се да се изразя деликатно, преекспонира това си правомощие, а понякога упражнява в случаи, които не са толкова очевидни, това си правомощие. Разбира се, ЕСПЧ е изградил една доста богата практика вече, която следва, да

речем. Въпросът ми е свързан с това и понеже Вие казахте, че това може да се прави в България дори и без законодателни промени. Какви според Вас трябва да бъдат рамките или обективните критерии, които следва да бъдат отстоявани, проверявани, следвани, за да не се получи точно такова превратно упражняване на такова правомощие да се остави без разглеждане жалбата и искова молба, разбира се, като ние говорим за административни дела, като очевидно неоснователна, несъстоятелна я наричат в някои преводи? Дали разбрахте какво Ви питам? За да не се стига до отказ от гледане на дела, защото и Вие имате някъде такова изречение, а пък е и всеизвестна практиката, че това се прави, за да се намали висящността на делата. То не е и нелегитимна цел поначало. Но какви трябва да бъдат рамките и критериите, за да се спазва тази, в някои случаи, много тънка граница?

КРАСИМИРА МИЛАЧКОВА: Така е, границата е много тънка наистина и затова трябва да има някакъв механизъм за контрол. Първият и главен критерий, според мен, е дали изложението, което е постъпило, обективира някакъв правен спор, какъвто и да било, но просто да има предмет за разглеждане. Много често в твърде много голям брой случаи просто такъв няма, наистина няма. Отделна тема са тези жалби, които постъпват една след друга и една след друга. Имаме производство, което е преминало през всички възможни фази и след това жалбоподателят, бидейки недоволен, просто подава нова. Преминало е касационен контрол, подава молба за отмяна. Няма никакво основание за тази молба за отмяна, всъщност и изложението вътре е изцяло несъгласие с изхода на делото, и след това, след отхвърлена молба за отмяна отново постъпва следваща жалба да преразгледа. И отделна категория са тези дела, които в

момента също добиха голям брой по чл. 128а от Административнопроцесуалния кодекс, отново дела минали всички фази на инстанционен контрол и след това пристига един иск за обявяване нищожността на окончателния акт, било определение, било решение по това.

Това, бих казала, че в общия случай, макар да е тънка границата, без съмнение, в общия случай е доста очевидно кога няма каквото и да било предмет на разглеждане.

Благодаря.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря. И последният ми въпрос е свързан с Вашата роля, ако бъдете избрана за административен ръководител, в случаите когато се засяга независимостта на съда, обикновено това се случва с медийни публикации и с други изявления на представители на, понякога на изпълнителната власт, понякога на законодателната или на други лица, които и да са, външни поначало на публичната власт, какво смятате, че трябва и може да направи административният ръководител и Вие конкретно, ако бъдете избрана, какво бихте предприела? Известно Ви е, ние имаме приети актове, има и практика в съдилищата, но накратко ако можете да обясните Вие какво считате за редно да се прави?

КРАСИМИРА МИЛАЧКОВА: Това, което считам, че трябва да се направи зависи според обстоятелството в случая. Ако говорим за медийни публикации, смятам че проблемът, който тези медийни публикации са поставили, трябва да бъде незабавно разгледан по абсолютно най-бързия начин и с приоритет, за да се установи има ли някакво основание тази публикация или не. И ако не съответно съдът според обема на проблема и Висшият съдебен съвет трябва да имат свое официално становище, отправено към

медиите по този проблем. Също така смятам и че трябва да бъде проактивна работата с медиите. Не да се върви след последствията, а медиите да бъдат своевременно достатъчно запознавани с работата на съда, че да не предприемат произволни, да ги нарека, публикации. Във всички случаи важна е работата на всички институции, които са замесени в конкретния проблем, който бъде възникнал и както извън съда така и вътре в него. Това, което може би пропуснах да спомена е, че при формиране на тези четири отделения, смятам че всяко от тях трябва само да си избере председателя. По такъв начин всяко от отделенията ще има ръководител на когото има доверие и който ще може много по-бързо да реагира в такъв случай и да предприеме необходимите стъпки, а също и да подкрепи съдия, който е бил без основание нападнат в пресата, защото за съжаление има и случаи, в които, знаете, недоволна страна по конкретно дело разполага с ресурса да ангажира кампания, за съжаление това се случва. Но съвсем независимо и отделно от тези случаи, както казах, смятам че съдът трябва да е този, който е по-активен, той да е ангажиран в отношенията си с медиите така, че да има превенция на подобни неща и по възможност да не се върви след вече случил се инцидент. Другото, което в тази връзка искам да кажа е, че когато пък бъде действително установен проблем, съдът също трябва да има ясна позиция по този въпрос. Както всички знаем, съдът работи в името на народа. Работата му най-обективно и най-реално се оценява от доверието, което има към системата и затова, както вече казах, е важно не само съдът да работи отлично, но и обществото да вижда това.

Благодаря.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря Ви.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Г-жо Марчева, имате думата за въпроси.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Благодаря Ви. Аз бих искала да попитам колегата Милачкова за нещо свързано с изказването ѝ преди малко с темата за медиацията. Колега Милачкова, чели ли сте Закона за изменение и допълнение на Закона за медиацията, който беше обнародван в „Държавен вестник“ на 5 февруари, извънреден брой? Тази година имам предвид, да?

КРАСИМИРА МИЛАЧКОВА: Не, само имам най-обща представа от публикациите и разговори с колеги. Не съм го чела.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Да, очевидно, защото коментарът, който направихте не беше много коректен спрямо закона, който е обнародван. Аз в тази връзка няма да продължавам с въпросите, просто бих искала да отбележа това, защото коментарът наистина..., как да кажа, приех го, предизвика реакция у мен, защото наистина наблюдавам нещо, което се случва много често напоследък и в професионалната гилдия, коментират се промени, съдебни реформи и т.н., без да има конкретика и без да сме наясно със законодателната база.

Това исках само да отбележа. И друг коментар,...(Прекъсната.)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Г-жо Марчева, нека да изчерпим в началото въпросите към съдия Милачкова, а коментарите след това ще имате възможност да изложите.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Ами някои колеги, г-жо Захарова, си позволиха да влязат в диалогов режим с кандидатите, затова и аз си го позволих. Благодаря Ви!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Заповядайте.

КРАСИМИРА МИЛАЧКОВА: Моля за извинение! Тук веднага искам да уточня, че в никакъв случай не съм коментирала изменението на закона. Това, което исках да кажа и моля да ме извините, ако не съм се изразила добре, е само, че не непременно са необходими законодателни изменения, за да вървят нещата по-лесно като съдопроизводство. Само това.

Благодаря.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Г-н Новански.

БОЯН НОВАНСКИ: Благодаря. За да видим сега кой какво разбрал и да не се питаме после, г-жо Милачкова, да Ви задам два въпроса. Първо, как смятате, че може да се правите с тази свръхнатовареност, за която споменахте в началото, става дума за онези 30 дела отгоре, така щото годината става 13-14 месеца? Аз чух няколко варианта досега, не само по повод Вашата кандидатура, с четвърто отделение, с преместване по материи, с изключване от разпределение или някакъв друг трети или четвърти начин. Оставам с впечатление, че Вие говорите за разрешение чрез четвърто отделение. Дали е така? Това е първият въпрос.

Вторият въпрос е, очевидно възприемате идеята Административен съд - София-град да се премести в сградата на бул. „Александър Стамболийски“ предвид това, че в сегашната сграда явно вече няма място за нищо, пък сградата на „Драган Цанков“ също се оказва, че не е достатъчна предвид увеличението на щата на съда. По този случай какви точно инициативи и конкретни действия ще предприемете в тази насока, ако евентуално бъдете избрана за ръководител?

Благодаря.

КРАСИМИРА МИЛАЧКОВА: Благодаря.

По първия въпрос. До голяма степен проблемът със свръхнатовареността се реши с това, че съдийският състав на съда се увеличи сериозно. Това разпределя броят дела, които на годишна база са сравнително непроменлив общ брой, съответно на един съдия натовареността се редуцира. В момента, наскоро прегледах деловодната система, всъщност забавени актове няма при 80 от 83 състава, еднолични, което според мен е повече от отлично състояние по този въпрос. За останалите три, вярвам, че това е също едно положение, което е въпрос на време да се регулира и така или иначе не е ни най-малко значителен брой. Така че, проблемът с натовареността като бройка беше категорично решен. Оттук нататък са детайлите с вече индивидуалната натовареност не като бройка, а като материя. Това е наистина една огромна тема, за която начините, аз вече споменах някои от тях и отново ще подчертая, че е въпрос на текущи, непрестанни решения и в тази връзка има и дори още по-голямата тема с коефициентите за измерване на натовареността, които в момента както са, смятам всички са наясно, че и сами по себе си налагат огромна промяна, което пък предполага също голям труд и сериозна ангажираност. От нашия съд съдия Адамова беше в групата, която се занимаваше с този въпрос, така че във всички случаи наложително е и по този въпрос да се направи нещо, то не е само за натоварването на съдията, но и за последващото му оценяване тези въпроси са от значение.

А по въпроса за сградата, ако бъде предоставена на Административен съд - София-град и ако аз бъда негов председател, това ще е буквално ежедневен ангажимент за мен. С всичко, което зависи от мен ще допринеса и с личната си

ангажираност да следя за движението на нещата, за изпълнението на работите и възможно най-добрата организация. Но това, разбира се, са бъдещи събития, които просто..., тази процедура трябва да започне, за да мога аз да участвам в нея.

Благодаря.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, въпроси? Г-жо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз имам само два кратки въпроса. На няколко пъти колегата посочи, че за 1 г. съставът на АССГ е нараснал значително. В началото на годината съставът е бил 54 души съдии, в края на годината 84. Това действително е впечатляващо, да. И в тази връзка въпросът ми е - това как се отрази на колектива на АССГ? Усеща ли се някакво разделение между заварени съдии и новодошлите? Има ли различие във вижданията, включително и за правораздаването? Нуждаят ли се новите колеги, имам предвид тези, които дойдоха от външни конкурси от някаква допълнителна помощ? Това затруднява ли старите, ако мога така да се изразя, съдии? Това ми е първият въпрос. Вторият ще го задам след малко.

КРАСИМИРА МИЛАЧКОВА: Аз не бих го нарекла разделение. По-скоро е друго. На 15 февруари миналата година встъпиха от външен конкурс 10 човека едновременно, след това по-късно през годината, есента, дойдоха колегите от Специализирания съд. Те, постъпвайки на две групи, съвсем естествено са си групи и за тези от тях, които нямат опит в административното правосъдие от преди, със сигурност това е едно предизвикателство, това ново начало, но заедно с това, освен назначените наставници на новопостъпилите, на абсолютно всички колеги, новодошли, всичките по-опитни от преди оказват всяка помощ - отговарят на въпроси, споделят опит, всеки в съответното отделение според материята ги

подкрепя в тази насока, че да може възможно най-бързо да започнат да вършат тази нова работа. Заедно с това, освен тази текуща, доброволна взаимопомощ между колегите, както казах, са необходими и такива мероприятия, организирани, било обучения, било други, които не просто да повишават квалификацията, но да позволят на колегите да се опознаят по между си, да се изгради екип, защото съвместната работа, екипността, те са решаващи за успеха. И това е много съществена част от моята концепция особено имайки предвид тази близо една пета обновен състав, както казах, през изминалата година.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Благодаря Ви за отговора, беше интересно да го чуя.

Другият ми въпрос е във връзка с оценката на съдебните помощници. Казвате, че трябва да има промяна в начина на оценяване на тяхната работа. В тази връзка искам да Ви попитам какво работят към настоящия момент съдебните помощници в АССГ, с какво са ангажирани най-вече и каква е Вашата идея за промяна на оценката? Може би това трябва да премине през кратък отговор на въпроса как сте ги оценявали досега та да предлагате промяна в тази оценка?

КРАСИМИРА МИЛАЧКОВА: Главното, основата част от работата на съдебния помощник в Административен съд - София-град е да изготвя проекти на съдебни актове за съответните състави. Те са разпределени съдебните помощници, всеки от тях има три или четири състава, всеки от които може да предостави за решаване две първоинстанционни дела или три или четири касационни, но това също е..., принципното разпределение също е в зависимост и от конкретната преценка на съдията от съответния състав. Към самото изготвяне на проекти на съдебни решения също

друга важна група от задълженията на съдебните помощници е изготвяне на проекти по актове в бързите производства при дежурство на съответния съдия. Сега в момента оценяването се случва с едни формуляри с цифрово изражение като по-скоро колегите като че ли подхождат, че заграждането на съответната цифра, цифровото изражение, е достатъчно. Това, според мен, не дава много добра представа реално. Мисля, че трябва колегите да бъдат насърчени писмено да излагат впечатленията си макар с няколко изречения, но какво точно, всъщност? Примерно - доколко е организиран съдебният помощник, доколко сам поема инициатива, такива неща, така че да се види реално доколко усилията на един съдебен помощник са повече в сравнение със среднестатистическото или с някой друг конкретен съдебен помощник, така че не само да са повече в помощ на работата на съдията, но и самите помощници като съдебни служители да бъдат мотивирани да влагат повече енергия в тази дейност, да виждат реална оценка, че когато са положили усилия това се забелязва.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Благодаря Ви за отговора.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, въпроси? Не виждам желаещи да зададат други въпроси на съдия Милачкова. Благодарим Ви за участието!

КРАСИМИРА МИЛАЧКОВА: Благодаря и аз за вниманието! (напуска залата)

(Милена Славейкова-Рукова влиза в залата)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Заповядайте, съдия Славейкова. Имате възможност в рамките на до 20 минути да акцентирате върху основните положения от концепцията Ви. Имате думата.

МИЛЕНА СЛАВЕЙКОВА: Благодаря. Г-жо Председател, уважаеми членове на Съдийската колегия на Висшия съдебен

съвет, разбираемо е вълнението, с което заставам пред Вас и то произтича от респекта към институцията в чиито ръце е отговорният избор да избере председател на най-големия административен съд в страната.

Относно личната ми мотивация целият ми личен и професионален път е протекъл в столицата. Завършила съм с пълно отличие една от елитните гимназии, а след това също с отличен успех Юридическия факултет на Софийския университет, което ме научи на много труд и желязна самодисциплина. Гордея се с близо 30-годишната си кариера на съдия в едни от най-натоварените съдилища в страната ни. Това са Софийски районен съд, Софийски градски съд и Административен съд - София-град. Правораздавала съм във всяка съдебна инстанция, включително в касационната по време на командироването ми от месец юни 2014 г. до месец ноември 2017 г. във Върховния административен съд и смея да кажа, че познавам отликите на административното в сравнение с общото правораздаване. Присъщата ми дисциплинираност и начин на организация на работата са ми помогнали в условия на свръхнатовареност винаги да постановявам в срок съдебните си актове, а смея да твърдя и с качество на високо ниво предвид резултатите от атестациите ми през годините. Независимо от натрупания богат професионален опит по трудови, търговски, облигационни, вещни, наследствени спорове и съдебни делби в Софийски районен и в Софийски градски съд, защитавам позиция, че шансът ми да участвам в създаването на един съд от самото му начало е най-значимото ми професионално постижение и не е пресилено да твърдя, че в началото на 2007 г. заедно съдии и съдебни служители положихме основите на институцията, в която се работи качествено, срочно, вежливо, с усмивка и дух на взаимно

доверие, изключителен ентусиазъм и взаимопомощ по време когато АПК беше нов закон. Така се положиха основите на традиции, които впоследствие единствено са надградени и именно тяхното утвърждаване и запазване са сред основните ми мотиви за участие в тази конкурсна процедура. Напълно съзнавам, че съдът ни вече не е същият от онова паметно начало най-малкото защото съдиите в него нараснаха повече от двойно, съдебната администрация повече от тройно при трайна липса на решение за сградата на съда и несъмнено това поставя пред нас нови предизвикателства, но аз вярвам, че мога да бъда балансър на различните групи в този жив организъм с цел да се запазят постигнатите добри резултати и най-вече добрата атмосфера, доверието и спокойствието между съдии и съдебни служители. Продължителният ми съдийски стаж и наличието на административен опит като заместник-председател също са сред основанията ми да участвам в процедурата, защото смятам, че познавам добре и имам колегиални и честни отношения както с първоначално назначените така и с последващо постъпилите в съда колеги, а съм и разпознаваема за съдебните служители, които независимо от нарасналия им брой към всеки един съм се отнасяла с уважение и внимание, защото изключително държа на сплотеността в екипа - съдия-съдебен служител.

Административният ръководител, освен че остава магистрат, носи и една допълнителна отговорност за цялостната организация на дейността на съда и за начина, по който обществото гледа на него като цяло. Целият ми личен и професионален опит са насочени към утвърждаване на положителен имидж в професията и това също ми дава основание да смятам, че отговарям на високите изисквания за ръководната длъжност.

Административният ръководител трябва да осигури преди всичко на съдии и съдебни служители спокойна атмосфера, в която те да осъществяват функциите си мотивирано и с ясното съзнание за високата им обществена отговорност, свързана с изискванията за независимост и справедливост на съдебната власт. Той е лицето на съда и дава пример с фактите от биографията си, с поведението си в обществото и с личните си контакти за нравствен интегритет и липса на обвързаности. Съдържателно тези обстоятелства представляват и гаранция пред обществото. Гаранция, която смятам, че противостои на някои усещания за липса на прозрачност и справедливост, които отчитат социологическите проучвания у нас относно работата на съдебната система.

Напълно съзнавам, че се изправям и срещу кандидата за ръководител, номиниран от Общото събрание на съда, защото за мен тази номинация е безспорна, но смятам, че резултатите от проведеното гласуване не разкриват убедителна кандидатура, проведените дебати разкриват съмнение и колебание сред част от колегите и затова намерих в себе си сили и желание да продължа да работя за положителното развитие на нашия съд, и вярвам, че притежавам онези качества, които да ме направят необходимата диалогична и консенсусна фигура, която ще обединява и ще ръководи в името на общи идеи и ценности, така както направихме при образуването на съда.

От позицията си на трети кандидат няма детайлно да Ви запознавам с цифри, които са залегнали в моята концепция, но тъй като наскоро излезе годишният отчетен доклад за 22-ра година, действително държа да отбележа, че постъпилите за 22-ра година дела в съда са близо 12 хиляди, т.е. около хиляда на месец.

Свършените от тях са 12 500, което прави действителна натовареност около 20 дела на съдия на месец, което е висока за страната. Мога да кажа, че свършените дела спрямо общият брой висящи са 72%, потвърдените от ВАС са 68,8, което е 70%, за мен това е висок процент за един голям съд. 60% от делата ни са решени в 3-месечен срок. Това са цифри, които обективно говорят, че съдът ни работи, за мен, качествено, срочно и добре, така както обществото очаква от него. Не поставям под съмнение високото качество на правораздаването в Административен съд - София-град и пример за това е отправеното първо за България преюдициално запитване от съдия в нашия съд, съдия Наталия Ангелова по делото „Кадзоев“ през 2009 г., което е от изключително значение за развитието на правото на Европейския съюз и можем само да се гордеем, че Административен съд - София-град е не само институция, която ежедневно правораздава и прилага европейското право, но и, смея да твърдя, работи за неговото развитие и обогатяване. Скромно ми се иска за това да допринесе и отправеното от мен преюдициално запитване с въпроси от актуалната бежанска тема, по която през месец септември 2021 г. е образувано и висящо производство. Вярвам, че това ще е така, защото конституиране като него поиска Върховният комисариат към ООН за бежанците, тъй като смята въпросите за важни и съществени, и смята да даде свое заключение, и скоро получих съобщение от регистратурата на Съда на Европейския съюз, че делото ще бъде разгледано от голям състав от 15 съдии.

За постигане на един разумен баланс между качествено и срочно правораздаване в концепцията си съм набелязала цели и мерки за тяхното постигане, като за основни смятам: уеднаквяване на съдебната ни практика; постигане на разумна срочност на

производства и използване на всички възможности за постоянно повишаване на квалификацията на съдии и съдебни служители, няма да ги преповтарям предвид кратката възможност за изявление.

Всички вече разбрахте, по щат съдиите в нашия съд са 84. Заетите щатни бройки са 78. Имаме четирима колеги командировани във Върховния административен съд и седем, които са командировани при нас. Този значителен брой на съдийския състав изисква постигане на качество в правораздаването чрез разделяне на съдиите в специализирани по материя отделения. Тази специализация неминуемо повдига въпроса за неравномерната натовареност и в този смисъл аз не съм поставяла такъв въпрос като дългосрочна цел, защото смятам, че тя ежеседмично и ежедневно съпътства съдийската ни работа и представлява ежедневно предизвикателство на всеки ръководен екип. Свързана е с динамиката на съвременните отношения, като разумен баланс на евентуално различна натовареност между отделенията виждам чрез постоянно следене на статистически данни и техен анализ по групи дела така както те са разпределени между отделенията, съответно, разбира се, наблюдение и предвиждане на така наречените „кампанийни дела“. Всички ги знаем в сферата на административното съдилище, прощавайте, съдилища. Именно това ще даде възможност своевременно да се направи предложение пред общото събрание, което разполага с компетентност за промяна на материя от едно отделение в друго, а защо не и за временно споделяне на материи, така както сме правили в нашия съд тогава когато получим изключително висок брой дела от една материя, които дела ще затруднят другото отделение. Именно при този нараснал брой на съдиите, както вече

споделиха и колегите преди мен, аз вярвам, че е добра и съм съгласна, стига да получа Вашето доверие, да продължа практиката на съществуване на работни групи в нашия съд. Понастоящем такава работна група съществува, която следи за натовареността между отделенията. Разбира се, тя е с представители на колеги от различните отделения и може би някои съмнения, изразени от отделни колеги, в ефективността на тази група, смятам че могат да бъдат преодолени чрез изискването на ежемесечен анализ от нея. Даже също споделям като правилна и добра идеята работният вариант на тази група да се използва и за други, може да са конкретно възникнали въпроси или по-дългосрочни в съда, правилно се даде и пример с това да се правят често предложения до аналитичното звено във Върховния административен съд, може дори да бъде медийна група, може да бъде група за участие в законодателни предложения, това всеки от колегите трябва да заяви по свое собствено желание и интерес.

Ще подмина темата за сградния проблем на съда, защото, да, ..., прощавайте, концепцията ми е изготвена дълго време във времето и ще си позволя да обърна внимание на друг аспект от работата на съда. Повече от две години работим в условия на пандемия и кризи, и при тези предизвикателства, както и предвид нарасналия брой на колегите, смятам че трябва по-активно да използваме възможностите за електронна комуникация по между си. Към настоящия момент трето отделение се състои от 31 съдии, второ от 28, в първо отделение, където работя и аз, сме 22. За подобна бройка съществуват чисто битови пречки за събиране по отделения и затова бих насърчавала активно онлайн общуване, включително от типа на така наречения „затворен чат“ в отделенията. Като полезна за работата ни искам да спомена и

изградената през 2020 г. възможност за видеоконферентна връзка със страни по делата, които изключително активно използваме в производствата със задържани и лишени от свобода лица, и с чужденци. Също така деловодната система и връзката ѝ с ЕПЕП не позволяват достъп до пълния електронен вариант на делото, какъвто не съществува в нашия съд, но също така колегите пред мен споменаха и аз се присъединявам към това становище, че при обема на преписките по делата на АССГ това изисква не само допълнителен технически капацитет, но и денонощен труд на съдебни служители по сканиране, какъвто съдът ни не може да си позволи в настоящата сграда.

Искам да отбележа, че независимо от увеличения брой магистрати, устойчив през годините, в съда има обща администрация от 29 щатни бройки, към която, след закриването на специализираните съдилища, се присъединиха още 2 бройки и понастоящем общата администрация е от 31 щатни бройки. В изключително неприемливи битови условия в съда работи брилянтно от професионална гледна точка съдебна администрация, чието ръководство като съдебен администратор, административен секретар и ръководители на служби са назначени от самото образуване на съда.

Аз съм убедена, че техният високоотговорен труд ще продължи да подпомага съдийската ни работа и всеки ръководен екип на съда, като осигури така необходимата приемственост във всяка ръководна смяна.

И в заключение. Бях честна, когато споделих пред колегите на общото събрание по изслушването ни, че изключително се гордея с нашия съд и продължавам да вярвам в неговото положително развитие и в бъдеще. Именно настоящата конкурсна

процедура показва, че съдиите в АССГ имаме активна позиция по актуалните проблеми на съда. Формулирах се общи за правораздаването въпроси. Ние показахме, че можем да сблъскаме, но умеем и да сближаваме позициите си и аз съм убедена, че духът на взаимопомощ и доверие ще се запази в нашия съд.

Затова при изготвяне на концепцията си и при представянето ѝ пред колегите в Административен съд - София-град обърнах толкова много внимание на необходимостта от удовлетворение и ежедневна мотивация в съдийската ни работа на първоинстанционни колеги, съдии, прощавайте. Защото, колеги, ако в работата на общото правораздаване, приемното развитие се осъществява на четири нива, в административното степените са две. При неговото едновременно стартиране в началото на 2007 г. позициите са изравнени, а и всички сме наясно, че не можем да имаме едновременно и еднакво кариерно развитие.

Затова наистина с две изречения ще си позволя пред Вас, тъй като този въпрос е от компетентността на ръководния орган на съдебната власт да поставя въпроса за възнагражденията в системата, защото съм свидетел, а предполагам, че и повечето от Вас, че и веднага след деноминацията от 1999 г. възнагражденията в системата се увеличават на един и същи принцип еднакъв процент. Когато това се случва в продължителен период от време, вече 20 години, неминуемо води до разваляне на ножица между нивата, която не смятам за справедливо и затова си позволих да дам пример за възможността, по-скоро невъзможността за кариерното развитие в рамките на административното правосъдие, защото смятам, че друг вариант на изменение на тези възнаграждения, който да позволи постепенно повдигане на тези на

първоинстанционните съдии, намаляване на тази ножица, би било логичен балансър на липсата на мотивация сред част от първоинстанционните колеги, а защо не и за предвидимост в кариерното развитие.

Наистина само три изречения, защото искам да споделя, че участието ми в настоящата конкурсна процедура ми позволи да формулирам поне за себе си еднозначен модел към поведение, придържането към който би повишил общественото доверие в работата на съдебната система и за мен това е максималната прозрачност. Убедена съм, че ако при конституиране на органите в съдебната система, при провеждане на процедурите по Закона за съдебната власт, в мотивите на съдебните ни актове и действията ни в личния и професионален план се придържаме към тази максима, ние имаме потенциал да повишим и обърнем в наша полза общественото доверие в работата на съдебната система и именно по този начин смятам, че ще гарантираме конституционно установения принцип за независимост на съдебната власт, чрез който сме призвани да гарантираме върховенството на правото, справедливото, безпристрастно и еднакво упражняване на правата и свободите на граждани и организации.

Благодаря Ви за вниманието! Надявам се наистина да не съм говорила прекалено бързо, но процедурата напредна във времето. Благодаря!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря Ви много, колега Славейкова! Въпроси?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Здравейте, колега Славейкова! Вие сте трета по ред не заради някаква последователност, а заради името, знаете как е последователността при нас.

Аз ще започна със същия въпрос, който зададох и преди малко колегата Милачкова. От кога започна тази практика с пълномощните? Установихме, че това е започнало още при създаването на съда, Вие тогава сте били заместник-председател. Кажете ми - тази практика как се наложи и съответно какво е Вашето становище за участието в общо събрание с пълномощно? Вие също сте давали пълномощни и на Вас са Ви дали пълномощни почти докрая.

МИЛЕНА СЛАВЕЙКОВА: Връщайки се назад през годините, по-скоро бих казала, че в началото поради по-малкия ни брой се събирахме така, както е редно да се събираме в общото събрание, т.е. лично и присъствено. Това е и моето мнение, това е и моето становище. Няма да конкретизирам какво представлява пълномощното от гражданскоправна гледна точка, какъв орган е общото събрание, но моята визия е, че действително това се наложи като един модел през годините, когато бройката на съдиите нарасна в съда и когато все по-трудно започнахме да имаме възможност наистина чисто физически да се събираме на едно място, и действително се наложи може би като порочно, като един работен модел за нашия общ форум.

Не мога да кажа дали от самото начало, но е факт също, че тогава работихме 36 колеги в два кабинета на Софийски градски съд, познаваме ги. Наложило се е през годините. Аз съм убедена, че този активен дебат днес ще допринесе за промяна на тази практика, защото това не е трудно - един списък на колегите, който да се приложи към протокола на общото събрание, да се подписва от всички нас, когато се събираме на общо събрание (да се надявам, че ще бъде в новата сграда, защото сега в настоящата не можем да се съберем), е най-добрият вариант за решаване на този проблем.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Аз се опитах да намеря правила за работата на Вашето общо събрание и се оказа, че няма. Така ли е, нямате? (М.Славейкова: Няма.) Нямате и никога не сте имали правила за работата на общото събрание?

Първият ми въпрос е свързан с Вашата лична мотивация и няма как да не го задам този въпрос, питали са Ви и колегите на изслушването, което се е провело. Защо не поискахте доверието на общото събрание, т.е. на 15 март Вие сте участвали на общото събрание и нито сте подали заявление за участие като сама да се номинирате или някой да Ви номинира? Какви Ви бяха съображенията? Все пак важно е да чуете какво ще кажат и колегите за Вашата кандидатура.

МИЛЕНА СЛАВЕЙКОВА: Разбираемо и логично е както за нас като участници в общото събрание, така и за Вас, че повдигането на една такава кандидатура неминуемо е свързано с предварителна подготовка, сондиране на мнения и организация. Аз внимателно проследих какво отговори съдията Андреев и той също каза „от продължително време се говори, всички сме наясно с мандатността на ръководната длъжност“, но за мен тази предварителна подготовка и събиране, и сондажи на мнения не съответства на разбирането ми за съдийско самоуправление и ако сте, не знам доколко сте наясно с целия протокол от събранието от 15.03.2022 г., макар че едно е да го преживееш като емоция там на място, съвсем друго е да четеш протокола, защото понякога зад думите има и скрит подтекст, но наистина има колега, който казва: *„Нека се огледаме измежду нас. Измежду нас има колеги, достойни за кандидатура“* и аз по този начин разбирам съдийското самоуправление, то е за хората, които умеят да се самоуправляват.

В същото време не мога да не изтъкна и този смущаващ факт, че един месец преди 15 март в съда ни, който дотогава беше 59 съдии по щат, изключвам командированите, 59 с право на глас, се присъединиха 11 нови колеги от външен конкурс 10, от външен, но също и съдия - административен ръководител на регионален административен съд, 11. Единадесет спрямо съществуващите от тогава 59, са 19% - една пета. Това е много значима бройка, а всички сте наясно с резултатите от гласуването и реално аз няма да крия, написала съм го в концепцията си, и ясно личи, че концепцията ми е писана след общото събрание от 15 март. Аз лично също видях като че ли раздвоение сред колегите, колебание, което за мен също е болезнено. Това допълнително ме мотивира, че трябва сама да изляза с позиция, с концепция, така че действително, ако загубя, да не задълбочавам евентуално разделение. И действително с отговора си сега също потвърждавам това мое мнение. Стоя зад него.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Още един въпрос, който пак е от общото събрание. Знаем, че в съда работи и Вашият съпруг. Лично аз не виждам никакъв проблем в това откъм конфликт на интереси или във връзка с това, но как бихте постъпили хипотетично, ако съответно съпругът Ви спре да пише дела? Мислили сте за това? Хипотетично питам, разбира се, само, защото все пак, ставайки председател така или иначе ще Ви се възлагат и такива дисциплинарни производства. Абсолютно хипотетично.

МИЛЕНА СЛАВЕЙКОВА: Отговорът е лесен, колега Чолаков. Както към всеки друг колега в съда ни и това ще е не само в случаи на забавяне на дела, но и във всеки друг евентуално възникващ проблем, защото конфликтът на интереси съществува в правораздавателната ни дейност. Аз, както отговорих и на общото

събрание, заповеди за правораздаване не мога да издавам. Аз също не виждам проблем, не смятам, че има конфликт на интереси. В подготовката си за настоящото изслушване си позволих да извадя действителни извадки от ЗПКОНПИ, а той препраща към ЗСВ. Има и кратък текст в Кодекса за етично поведение на българските магистрати. Няма да ги изброявам, но след като действително детайлно се запознах със законодателната уредба, не смятам, че цитираната от колегата норма на чл. 93, ал. 2 от ЗСВ, според която *„Разпорежданията на председателя и утвърдените от него правила за организацията на работата на съда са задължителни за всички съдии“* е основание да смятам, че може със съдия Руков да бъдем в конфликт на интереси. Бих посочила общата разпоредба на чл. 8, ал. 2 от ЗСВ, че *„При осъществяване на функциите на съдебната власт, както и при заемане на длъжности в органите на съдебната власт, не се допускат никакви ограничения...“*. Там е посочено за мен изчерпателно, защото в другите случаи, в които е посочено кога не може да съществува такава съпругеска или друга роднинска връзка, са изчерпателно уредени в Закона за съдебната власт.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Славейкова, аз казах изрично, че аз не смятам, че има такъв проблем. Само Ви поставих конкретна хипотеза. Все пак Вие като административен ръководител при възникване на такъв проблем абсолютно хипотетично как бихте действали? Това ми беше въпросът.

МИЛЕНА СЛАВЕЙКОВА: Надявам се, че успях да отговоря, но няма какво друго да кажа освен, че отношението ми ще бъде еднакво. Няма основание за различно отношение.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, въпроси към съдия Славейкова?

Господин Магдалинчев.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря! Аз имам един въпрос към съдия Славейкова. Вие просто заченахте темата за възнагражденията на магистратите, а и посочихте, че трябва да има по-голям стимул за магистратите по различен начин, в това число чрез затваряне на ножицата между най-ниските и най-високите нива.

Искам да Ви попитам как Вие виждате начина на определяне на размера на възнагражденията на магистратите в съдебната система като цяло? Задължението на Висшия съдебен съвет в тази посока е регламентирано в Закона за съдебната власт. Между най-ниската и най-високата, а най-високото възнаграждение в съдебната система има разположени общо 23 позиции, при които не може да има едно и също възнаграждение, защото се губи смисъла на всяка следваща позиция, а същевременно има определен размер по закона за бюджета или по-скоро за бюджета на съдебната власт. Вие как бихте процедирали и бихте ли определили различни възнаграждения за всеки отделен магистрат или за група (дори да го приемем) магистрати съобразно показаните от тях професионални качества и умения?

МИЛЕНА СЛАВЕЙКОВА: Дадох примера с възнагражденията в пряка връзка с административното правосъдие и в този смисъл не ми се иска да влизам в продължителен дебат за начина на определяне на възнагражденията. Защиствам твърда позиция, че възприетият модел не води до справедливи резултати.

Също така подчертах, че съм правораздавала във всички инстанции и за мен действително там, където се събират

доказателства, мисли се за тяхната допустимост, после в рамките на съдебното производство те се събират, а накрая се обсъждат и в съдебния акт действително съществува голямо напрежение и натоварване - това са несъмнено първоинстанционните колеги. Знаем, че понастоящем са фиксирани възнагражденията на тримата големи, а също така и на най-ниската съдебна длъжност. Затова просто си позволих да кажа, че за мен е необходимо намаляване в ножицата, за да се постигне баланс и мотивация в работата на колегите, която несъмнено е необходима. Само добре мотивиран колега може да дава всичко от себе си в работата. Може би като някакъв вариант на промяна виждам тези рангове, които имаме, отново нееднакви, каквито са на възнаграждения на колегите във Върховния касационен съд и Върховния административен съд, но по някакъв начин рангът и прослуженото време също издават вече една продължителност на стажа, която може да бъде възнаградена с намаляване на ножицата.

Действително, не мога да кажа, нито съм се поставила на мястото на компетентния орган по какъв точно начин трябва да стане промяната във възнагражденията, но изразих личното си становище за сегашното положение и дадох пример в системата, в която работя. Благодаря!

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Ако позволите още малко, ще Ви кажа - разликата във възнаграждението между председателя на Върховния административен съд и заместниците му е 5%. Пет процента, да. В отделните нива, по-ниските, разликата някъде стига около 150-200 лева. Когато започне да се събира или да се затваря ножицата, тогава все повече и повече ще се намалява тази разлика, а основата, върху която стъпваме е законодателно установена и отгоре в най-високата си част също е законодателно установена.

Това е един особен проблем, защото има други разрешения, разбира се, системите познават и други определени размери със закона. Там вече стажът или квалификацията играе своето значение, но това е различно от нашата система, която е възприета. Затова Ви го казвам. Разликата между най-ниското и най-високото ниво е действително голяма, но те трябва да степенуват и другите степени, които съществуват между тези две нива.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Добре. Колеги, въпроси към съдия Славейкова имаме ли?

Госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! Съдия Славейкова, аз се бях накарала да Ви питам също така за пълномощните, но ми се струва, че отговорихте на г-н Чолаков. Смятате ли, че съответства на закона възможността да се участва и гласува в общото събрание на съда с пълномощни? Само, за да изясним този въпрос и поне по отношение на моите въпроси да Ви поставя при еднакви условия с другите кандидати.

МИЛЕНА СЛАВЕЙКОВА: Не, не смятам така. Вече стана ясно, че не е коректно наложила се практика в нашия съд дали от самото начало. Всъщност не мога да кажа, че някога сме работили в добри условия, да Ви призная. Дали впоследствие, след като нарасна необичайно много броят на съдиите в съда ни се е наложила тази некоректна практика и както споделих, има съвсем лесни и работни варианти тя да бъде преодоляна и аз вярвам, че още на следващото ни общо събрание, което е на 10 март, вече ще видите списък на съдиите, присъстващи и не присъстващи в съда ни.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Следващият ми въпрос е с въвеждането на Единната деловодна информационна система. Аз

питах това и другите кандидати и вярвам, че Вие сте слушала обсъждането, но ще Ви задам същите въпроси, защото от нито един от тях аз не получих отговор на въпроса си.

Знаете ли, кога е планирано въвеждането на Единната деловодна информационна система за Административен съд - София-град и считате ли, че съдът е в състояние към настоящия момент или към датата, на която е предвидено това въвеждане, да се справи с предизвикателството - клише, което аз не харесвам, но така се сложиха нещата? В състояние ли Административен съд - София-град да въведе тази нова система от всяка гледна точка? Тук вече многократно стана въпрос за това като техническа обезпеченост, като фактическо място за разполагане на съоръженията, като кадрова обезпеченост и т.н.

И пак във връзка с дигитализацията другият ми въпрос е свързан с това - дали сте наясно с развитието на въпросите за измерване на натовареността в административните съдилища към настоящия момент и какви считате, че следва да бъдат обстоятелствата, които следва да бъдат взети предвид при отчитане на тази натовареност, имам предвид по критерий, различен от обикновената бройка на дела, т.е. от броенето на дела сами по себе си? Ако нещо не сте запомнила, ще помагам. (кратка пауза)

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Колеги, не се чува! (Ат.Дишева: Просто повторете.)

МИЛЕНА СЛАВЕЙКОВА: Не знам действително кога е предвидено въвеждането в Административен съд - София-град на Единната деловодната система - ЕДИС. Доколкото съм запозната, има няколко пилотни съдилища за въвеждането на тази система и пак, доколкото съм запозната, АССГ не е сред тях, но при

подготовката си за изслушването така се запознах с връзката ни с ЕПЕП и с възможността да осигурим пълно електронно досие на делата в нашия съд. Всички знаете, имаме основна група дела ДОПК. Делата в Трето отделение също са с много приложения. Затова споменах в изложението си, че към настоящия момент нито имаме подготовка и възможност със сървъри, а дори и да има такава възможност да се предоставят, доколкото знам няма къде да се поставят в сградата на съда, а също така колеги от специализираната администрация са ми споделяли, че е трудно дори да се отделят хора, служители, които да се занимават, според тях, с едно денонощно сканиране на документи. Така че моето мнение е по-скоро, че ще бъдем затруднени с въвеждането на подобна система. Знам нейният положителен ефект, знам какъв е смисълът на обща среда за обмен на информация, знам колко по-лесно и добре ще се работи, но от тази гледна точка Вие чухте и колко се поставя въпроса за нашия сграден и битови проблем. Нещата са свързани. Благодаря!

Относно натовареността действително всяка папка дело пристига при нас веднага след списъка с разпределението на случаен принцип. Ние имаме един формуляр, чрез който отчитаме коефициентите за натовареност, т.е. те се отчитат електронно от самата система за електронно разпределение, но ние можем да посочим защо считаме, че те трябва да бъдат увеличени или намалени. Мога да Ви кажа, че от известно време, може би около година, вече не попълваме тези формуляри, което за мен не е добра практика, но така или иначе ние бяхме уверени, че все още не се отчита по този начин натовареността в рамките на административното правораздаване. Това приемам за грешна практика, защото за мен, безспорно, различните дела имат

различен вид натовареност, но изразявам становище, което съм изразила и в част от другите си отговори, че докато се намери коректен начин на отчитане на натовареността, аз продължавам да твърдя, че бройката си остава този начин, защото има средно аритметично число, когато един съд получи 10 000 дела, той ще получи 2000 сложни и 1000 по-леки, тогава, когато един съд получи 100, при него бройката ще е същата - 20 сложни на 10 по-леки.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Още няколко кратки въпроса. Първият от тях е провокиран от отговора, който дадохте на предходния ми въпрос. На мен наистина не ми е известно, знам, че във Варна имаха подобна практика, не знам как е към настоящия момент в Административен съд - София-град.

Има ли практика за изпращане по електронен път на преписките по определени категории дела към Административен съд - София-град? Администрациите в голямата си част правят електронни досиета на преписките при тях. Значи, ДОПК имат такива, обществени поръчки със сигурност имат, КЗК, разбира се, по избори и т.н. Дали получавате някои дела в електронен формат освен или само в електронен, или освен хартийния?

МИЛЕНА СЛАВЕЙКОВА: Делата в съда ни постъпват на хартиен носител. Някои от администрациите започнаха положителна за мен практика да прилагат диск, в който се съдържа административната преписка, защото наистина всички знаем, че и от доста време например приходната администрация работи изцяло дигитално, Агенция за геодезия, картография и кадастър. За мен също е недопустимо административната преписка да бъде разпечатана на хартия за целите на съдебното оспорване, но е факт. Засега така се случва при нас, частично някои администрации изпращат преписка и на диск.

АТАНАСКА ДИШЕВА: И още два въпроса имам, единият от които вече задавах.

Първият ми е свързан с т.нар. медийна политика на съда. Тук при изслушването на другите двама кандидати в различни аспекти стана въпрос за това. Моят въпрос към Вас е - ако бъдете избрана за административен ръководител, считате ли, че нещо следва да бъде променено в работата на съда с медиите и то в две насоки - от една страна, от гледна точка на представянето на работата и какво считате, че може да бъде направено и трябва да бъде направено и от друга страна, и наред с първия аспект, какво считате, че следва административният ръководител да предприеме в случай на наличие на публични атаки независимо дали са медийни или направени от представители на някоя друга от публичните власти или включително от съдебната власт по отношение на съдия или на конкретен състав, или по отношение на конкретен правен спор как считате, че следва да се процедира?

И другият ми въпрос е свързан, той не е продължение на този, но другият ми въпрос е свързан със съдийското самоуправление. Понеже тук колегите Ви, които изслушахме преди Вас, говориха за създаването на други отделения, за начина, по който ще се избират административни ръководители и т.н. В какво конкретно, освен, разбира се, изрично разписаните случаи в Закона за съдебната власт Вие намирате проявление на съдийското самоуправление? Къде и по какви въпроси считате, че би могло да се приложи, разбира се, като се държи сметка за рамките на закона? Аз съм далеч от мисълта да Ви провокирам към нещо различно от това, което е в закона.

Ако не сте успели да ги запишете, ще Ви ги припомня.

МИЛЕНА СЛАВЕЙКОВА: Аз се присъединявам към становището на колегата Милачкова, че към настоящия момент нашият съд няма активна медийна политика и тя определено може да бъде по-активна. Също така всички са наясно, че най-големият и натоварен съд в страната гледа медийни дела и съм далеч от мнението, че единствено поради факта, че едно дело не е приключило, то не може да бъде по подходящ начин представено в медиите и всички знаем какви са примерите за това. Може по подходящ начин да се представи извадка от текста на решението, задължително е да се каже, че то не е влязло в сила, задължително е да се отбележи начина на обжалването му по-нататък пред касационната инстанция. Но действително съдът ни има потенциал и постоянно трупа и генерира положителни новини както с нашата работа, така и с лицата на съда извън него. Неслучайно споменах преюдициалните запитвания. Аз смятам, че действително не само може би чрез специалиста „Връзки с обществеността“, но и чрез стимулиране на колегите по участие представяне на работата им ние сме длъжни да имаме по-активна позиция, защото действително по този начин се разтваряме към обществото и нашата работа става прозрачна, както държа.

Каква е ролята на административния ръководител при евентуално медийна атака? За разлика от колегите, които казват, че ще се обърнат към специалиста „Връзки с обществеността“ за мен на първо място е да потърся колегата, който е обект на тази атака, да поговоря с него, да му дам увереност и да го подкрепя, на първо място. Задължително е според мен излизането с официална позиция, най-малкото на сайта на нашия съд, но отново, следейки продължителните дебати по това как трябва да бъдем активни, аз бих инициирала интервю, пресконференция. Разбира се, в

зависимост от атаката и нейната острота съм наясно, че трябва да се сезират и компетентните органи в лицето на Съдийската колегия, в лицето на Инспектората към ВСС, но определено смятам, че може да се подобри работата както на административния ръководител, така и на самата практика в съда ни връзка с медиите.

Относно самоуправлението, колеги, смело наистина заставам зад думите, които съм взела и те присъстват постоянно във всеки един годишен отчетен доклад на нашия съд, че съдът ни има традиции в самоуправлението. Ние действително така започнахме. Започнахме по време, когато АПК още нямаше натрупана съдебна практика и това наложи постоянното ни събиране, ако не в рамките на общото събрание, то поне по отделения и смея да кажа, че съдът ни има традиция в самоуправлението. Тя малко се наруши от световните пандемии, които преживяхме, разбира се, а напоследък и с нарасналия брой на съдиите, но определено за мен това е работещ модел, който ще продължа ефективно да използвам, разбира се, в случай че получа Вашето доверие и мога да кажа, че няма да го използвам единствено по въпроси, които са от компетентността на общото събрание, защото за наличието на отделения, за разпределяне на съдии и на материя по отделенията, това определено е от компетентността на общото събрание.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Да, да, аз обявих, че съм свършила, заради това поисках изрично разрешение.

Съдия Славейкова, Вие казахте за себе си, че можете да бъдете балансър (мисля, че правилно съм записала) в този жив организъм, какъвто представлява Административен съд - София-град. След събранието от миналата година март месец, поне по писмения текст на това събрание, изглежда съдът да е разделен на

два лагера, а също така изглежда Вие да стоите малко настрана от тези два лагера. Смятате ли, че има място за сближаване на позициите на съдиите, които са подкрепили тогава двама различни кандидати и какво Вие, ако бъдете избрана за председател на съда, считате, че ще трябва да направите и че може да направите, което да допринесе за подобряване на тази, поне на външен вид изглеждаща конфронтация?

МИЛЕНА СЛАВЕЙКОВА: Ако така изразът е взет от концепцията... (Прекъсната от Ат.Дишева: Сега го казахте, за балансъора. Няма нищо.) Но то изказването се базира върху концепцията, но така или иначе аз пак повтарям, че съм я изготвила непосредствено след общото събрание, където мнението ми, че липсва излъчен категоричен кандидат и друго, което съм изразила е, че все по-трудно ще ни е да си сближаваме позициите в рамките на общото събрание, но мога категорично да заявя това, че се получи известно разделение по повод на конкурсната процедура, в никакъв случай не се усеща в нашата правораздавателна дейност и това не е само наше, мое, лично убеждение. Споделям наскоро опита си - през края на януари или началото на февруари се събрахме съдиите в Първо отделение, по предварително набелязани въпроси, делово успяхме да контактуваме помежду си, споделихме част от решенията си с колегите от Трето отделение, с които също имаме обща материя във връзка с ДОПК и отговорно заявявам - съдът няма нужда от някакво значимо сближаване на интереси, доколкото неговата правораздавателна дейност, така както забелязвам, както в първоинстанционните състави, така и работата на тройните, на касационните състави върви съвсем делово и нормално смея да отговоря.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Така или иначе при Вас встъпиха много нови съдии, има и в Първо отделение съдии, които са от новопостъпилите не само тези, които са от външен, но имате вече и встъпили колеги от вътрешния конкурс. Кажете ми как се справят тези колеги, имате ли наставници и въобще как върви тяхната работа, ако имате и във Вашия касационен съд също?

И втори въпрос, за да не вземам думата. Проблемът винаги и много често са се сблъскали при атестациите на районните съдии с противоречивата практика на АССГ. Във всички възражения, които са най-вече наказателни съдии те го казват това и ние виждаме такава противоречива практика не само между различните касационни състави, някой път в един и същ касационен състав, различни произнасяния по сходни казуси. Как смятате, че може това да се преодолее при този щат, който имате в момента в АССГ и смятате ли, че трябва да се правят някакви постъпки в тази посока? Вие сте касационна инстанция и все пак трябва да имате предвидима практика.

МИЛЕНА СЛАВЕЙКОВА: Тъй като имам пред мен актуалните списъци на отделенията, отделението, в което работя е най-малкото, както казах. Данъчното отделение в нашия съд засега е с 22 човека с командированите в него и в списъка виждам само двама командировани, но не и от колегите, постъпили през 2022 година. Разбираемо е 2021 г. беше трудна за Трето отделение и повечето от тях са отишли в Трето отделение, виждам и двама във Второ. Така че дали те работят с наставници не мога да отговоря. Доколкото знам един от колегите от външен конкурс има вече отправено преюдициално запитване, така че смятам, че тези колеги бързо и отговорно навлязоха в работата. Както потвърди и колегата Милачкова пред мен, колективът ни е такъв, че никой от нас не

отказва, когато колега дойде при него и го потърси за съвет, да даде своето становище и идвали са при мен тези колеги, никога никой не съм отпратила, винаги съм се стремяла да бъда полезна.

Проблем е противоречивата практика на касационната инстанция. Към настоящия момент касационните състави са 27. Аз си признавам, че трудно следя, старая се, но трудно следя практиката на нашия съд. Не, за състав съм убедена, следя, но за всичките 27 касационни състава, когато се опитам да я проследя, намирам различни мнения. Тъй като нашият съд е голям, Софийският районен съд е голям, смятам, че може би по-често трябва да контактуват именно административните ръководители и техните заместници като работен вариант за преодоляване на тази противоречива практика. Иначе ние сме използвали общото събрание и тогава, когато се върнах от Върховния административен съд - ноември 2017 г., искам да Ви споделя, че заварих протокол от общото събрание с доста дебели правила във връзка с проверка на Инспектората по наша противоречива практика взети решения на общото събрание към каква константна практика да се придържаме. Мисля, че това ще продължи да бъде работещ модел за нашия съд. Благодаря Ви!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, други въпроси? Не виждам желаещи за въпроси. Изчерпани са питанията към Вас.

МИЛЕНА СЛАВЕЙКОВА: Благодаря за вниманието! Желая здраве и ползотворна работа!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: И ние благодарим за участието!

(Милена Славейкова напуска залата)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, има предложение за почивка до 15.00 часа.

Обявявам почивка до 15.00 часа.

(след почивката)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, имаме необходимия кворум – броя девет човека, може да продължаваме.

Колеги, откривам дебата във връзка с кандидатурите за административен ръководител на АССГ.

Господин Чолаков, заповядайте!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Уважаеми колеги, след като изслушахме тримата кандидати, в момента сме в процедура по дебати и съответно гласуване за един от кандидатите, съответно ако събере необходимото мнозинство. Първо искам да кажа, че съм изключително удовлетворен от това, което чуваме от тримата кандидати. Изправени сме пред един изключително тежък избор дотолкова, доколкото, че и тримата кандидати се представиха прекрасно по моя преценка, имат съответните професионални и нравствени качества, имат яснота във връзка с проблемите, които съществуват в този съд.

Неслучайно и тримата кандидати в общи линии групираха проблемите около правораздаването и битовия проблем като основни проблеми, които стоят пред Административен съд-София-град. И тримата имаха почти еднакви решения на проблемите, като в това отношение аз смятам, че и тримата са наясно с това какво е моментното положение в Административен съд-София-град.

Ще започна първоначално с процедурата, тъй като тя така или иначе беше дебатирана вече в поне две или три заседания и днес донякъде. Започваме с протокола за номинацията. Лично на това общо събрание са присъствали 55 съдии, от които с право на глас 53-ма, и са били представени 16 пълномощни, т.е. при

числения състав на Административен съд-София-град е имало необходимият кворум, за да взема съответните решения, дори и да изключим представите 16 пълномощни. Тоест, това Общо събрание е проведено законосъобразно. Доколко обаче са законосъобразни взетите решения, това е въпрос на дебат. Както и при изслушването на колегите от Окръжен съд-Русе, така и сега аз смятам, че общото събрание няма правомощие да гласува тайно. Също така категорично застъпвам становището, че не може да бъде гласувано и по пълномощие. Мисля, че достатъчно аргументи бяха изказани в двете посоки, а именно, че самият закон не позволява да се гласува по пълномощие при взимането на тези решения. Също така законът забранява таен вот със своята последна промяна отпреди две-три години.

По отношение на оформянето на протокола. Аз считам, че той дава достатъчно информация, за да можем да преценим... (Не довършва.)

Някакъв проблем ли има? (Реплика: Да.)

(кратко прекъсване поради технически проблем)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Съдия Чолаков.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Да, продължавам. Колеги, стигнах дотам, че смятам, че протоколът дава достатъчно информация, от която може да се прави извод, че съответното общо събрание е проведено легитимно с присъствието на 55 съдии. Пак казах, че при щата към този момент е имало необходимото мнозинство и кворум за взимане на решения. Доколко обаче тези решения са законосъобразни с оглед начина на взимане, е друга тема, затова аз считам, че в момента не сме изправени пред номинация на общо събрание дотолкова, доколкото решението за тази номинация не е

взето по предвидения в закона ред. Действително тази процедура не е задължителна в процедурата по номиниране, но колегата, който е получил тази номинация, е подал и на самостоятелно основание своята кандидатура, затова той законосъобразно продължава да участва в тази процедура.

Както казах, и тримата колеги са с изключително богат професионален опит и аз няма да се спирам поотделно на всеки, а ще кажа кого ще подкрепя и по какви съображения. Аз ще подкрепя кандидатурата на колегата Добромир Андреев поради следните съображения. Този колеги, въпреки че не е номинация по смисъла на ЗСВ, е получил достатъчно подкрепа както по време на номинирането, така и по време на Общото събрание по изслушването. Тук искам да спомена, че не приемам да има проблем в атмосферата на Административен съд-София-град. Нормално е, когато са били направени две кандидатури, съответно колегите по различни съображения да подкрепят едната или другата кандидатура, но това не говори за проблем в атмосферата и в колектива на Административен съд-София-град. Познавам много добре работата на този съд и мога да Ви гарантирам, че там такова разделение няма, те продължават да бъдат един колектив. Тъй като тогава е бил поставен този въпрос, съответно всеки е изразил своето предпочитание. Чест прави на колегите отвън, че те си говорят и продължават да общуват помежду си. Аз съм виждал тук изслушвания, където двамата кандидати се крият по ъглите и не искат да се видят. Няма такова нещо в Административен съд-София-град, и това беше потвърдено и от тримата кандидати. Затова аз считам, че проблем в колектива няма.

Колегата Андреев го предпочитам, първо, защото той има административен опит, достатъчно добър, и то в този съд,

административен опит, когато съдът вече се е разраснал и е придобил други размери като капацитет. В началото този съд започна с 40 човека, от които реално правораздаваха 36. Спомням си го, защото започнахме заедно. В момента съдът е вече с 84 магистрати. Другото, което за мен е много важно, е как той се е справил с Трето отделение, в което той е бил административен ръководител. В това отделение е имало нормални отношения и добри условия за работа.

По отношение на становища, които са изказали колегите. Прочетох внимателно изказванията на съдиите по време на изслушването на тримата кандидати. Имаме изказвания на 9 съдии от Административен съд-София-град и нито един от тях не е от новоназначените магистрати. Изказали са се съдии, които са правораздавали там от създаването на този съд, и съдии, които са започнали в друг съд – Административен съд-Варна, и впоследствие са се прехвърлили в АССГ, и съдии, които са назначени преди пет, шест или седем години в този съд. Тоест, изказванията са все на старши съдии, които имат възможност да преценят достатъчно добре качествата на кандидата Добромир Андреев.

Няма как да не се спра на проблемите, които бяха възникнали във връзка с процедурата, а именно, първият проблем е за отношенията на Добромир Андреев с Красимир Георгиев, известен като „Красьо Черния“. Първо искам да кажа, че това е нещо, което се е случило много отдавна. Второ, Съдийската колегия, или по-точно тогава беше ВСС като цяло, са разследвали всички тези случаи (тогава само в пленарен състав заседаваха) и знаете, колеги, че по отношение на когото се установиха такива данни, се образуваха дисциплинарни производства, имаше

наложени съответни дисциплинарни наказания, които даже бяха оспорени и бяха потвърдени от Върховния административен съд. По отношение на този колега – за Добромир Андреев, той обясни причините за тези разговори. Освен това той заяви, че е дал тези обяснения и пред съответните разследващи органи, и пред Инспектората на Висшия съдебен съвет. След като към онзи момент не са намерени данни за образуване на каквото и да е производство по отношение на този колега, аз считам, че това не може да бъде по никакъв начин третирано в негов минус.

И по отношение на изказванията, които са направили двама колеги на Общото събрание на 15 март. По отношение на тези изказвания настоящият състав на ВСС извърши всичко необходимо да провери тяхната достоверност. Бяха извършени проверки от Етичната комисия на Върховния административен съд, както и от Инспектората на Висшия съдебен съвет. Няма данни за извършени нарушения – такива, каквито се твърдят в тези изказвания. Защо това се е случило, какви са причините, аз мога само да гадая, но не мога да се опра на нищо сигурно и твърдо. А има основен принцип, че до доказване на противното, всеки се смята невинен. Макар че той касае наказателното производство, аз смятам, че дисциплинарното е разновидност на наказателното, затова този принцип важи и там. Ето защо аз считам, че нямаме никакви доказателства във връзка с това твърдение и то не може по никакъв начин да се приеме като такова, каквото се е случило. А иначе, колеги, е много опасно – все пак колегата Добромир Андреев дори да не стане председател на Административен съд-София-град, той продължава да бъде съдия във Върховния административен съд. Нима можем да кажем, че той не притежава необходимите морални качества? Това означава, че ние трябва да

му образуваме по най-бързия дисциплинарно производство, ако това се приеме, че е налице. Поради тези съображения аз смятам, че липсват каквито и да са данни за твърдяното нарушение, още повече че самата Комисия по професионална етика е излязла и с такова решение.

По отношение на професионалните качества. Аз отново ще подкрепя и на това основание колегата Андреев, защото единственият обективен критерий, който съществува, това е явяването на конкурс. И тримата колеги, които се явиха пред нас, са се явили на последния конкурс за повишаване в длъжност „съдия“ във Върховния административен съд. Колегата Андреев е значително класиран преди останалите двама колеги, без да споменавам конкретните места, защото това няма никакво значение. Смятам, че това е достатъчно показателно за неговите професионални качества, като пак казвам, нищо не казвам за професионалните качества на останалите двама колеги, но все пак това е конкурсна процедура и съответно следва да се изложат аргументи защо се подкрепя едната кандидатура за сметка на останалите.

И не на последно място. Колегата Андреев и към момента е съдия във Върховния административен съд, което смятам, че е един допълнителен аргумент в подкрепа на моето становище защо той следва да бъде избран за административен ръководител на АССГ. Поради тези съображения аз ще подкрепя колегата Андреев. Молбата ми е, колеги, този съд е от една година без административен ръководител – който и от тримата да бъде избран, той ще бъде достоен административен ръководител – просто молбата ми е нека да имаме избор за председател.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, други изказвания?

Госпожо Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: На първо място бих искала да обърна внимание на обстоятелството, че подкрепям становището на господин Чолаков частично по въпроса, че ние нямаме номинация на Общото събрание. Важно е да подчертаем това обстоятелство в началото на обсъждането, защото обикновено се черпят аргументи от това дали определен кандидат е или не е номинация на Общото събрание.

Моето становище защо нямаме номинация се различава в известна степен от това, което г-н Чолаков разви пред Вас. Първо, аз продължавам да смятам, че ние нямаме проведено Общо събрание и на въпросната дата 15.03.2022 г., защото няма поименно посочване на присъстващите, или поне на отсъстващите лица, за да се прецени кои са присъстващи. Имало значение, че са присъствали 56 съдии, както и на 16 души с пълномощни. Има поименно посочване на упълномощените лица и на упълномощителите, нищо повече.

На следващо място. На това Общо събрание е проведено тайно гласуване, което ние при една предходно обсъждане приехме, че представлява нарушение на чл. 65 от Закона за съдебната власт, поради което и самó по себе си изключва извода за номинация на Общото събрание. Нещо друго, което е много важно. Както вече казах, 16 души са упълномощили други членове на Общото събрание. От получените 37 гласа при проведеното тайно гласуване, дори да приемем, че то отразява, обективира някаква подкрепа, и теоретично, и на практика е възможно от тези 37 гласа 16 да са били гласовете с пълномощните, което означава, че 21 души са могли да подадат гласа си за него, като изключим тези, които са с пълномощно.

Двадесет и един души на това Общо събрание не представляват 50 плюс 1 от присъстващите, които номинират този кандидат, или поне да приемем, че преобладаващата част от присъстващите на Общото събрание са подкрепили този кандидат. В този ред на мисли, другият номиниран кандидат на това Общо събрание е получил 27 гласа, което, ако всички с пълномощни са подкрепили другия кандидат, би следвало той да има по-голяма подкрепа.

Излагам тези дребнави на пръв поглед съображения и изчисления, за да подчертая тезата си, че ние към настоящия момент не просто нямаме номинация на Общото събрание на един кандидат, а нямаме и ясно изразена позиция в подкрепа на единия от двамата кандидати, които изобщо са били предмет на обсъждане на това общо събрание.

На следващо място. Аз ще подкрепя кандидатурата на съдия Милена Славейкова. В интерес на истината, имах значително колебание кого от двамата кандидати, между нея и другия участник в конкурсната процедура, да подкрепя – имам предвид съдия Милачкова. Сега ще обоснова пред Вас защо всъщност изборът ми се спира на съдия Милена Славейкова и с какво смятам, че тя превъзхожда останалите двама кандидати в процедурата. Ще се опитвам да не правя непрекъснато паралели, освен когато се налага.

Първо, съдия Милена Славейкова е единственият съдия от кариерата. Знаем, че това не е израз, който е харесван, нито пък обстоятелство, което се възприема еднозначно положително, когато ние избираме административни ръководители. Разбира се, имали сме случаи, когато това се посочва и като положително обстоятелство, и се възприема, но практиката ни мога да кажа, че не е еднозначна в това отношение. Тя самата подчерта, но е видно

и от документите, които са на Вашето внимание, че целият професионален стаж на съдия Славейкова е преминал в съдилища в София, които, няма защо да Ви убеждавам, че имат съществени отлики от останалите съдилища в страната, и те са свързани с вида и естеството на делата и с тяхното количество, освен това и с организацията на самите съдилища, които поради обективни причини са много по-многобройни от останалите. Същото се отнася и за Административен съд-София-град, за чието председателско място ние провеждаме процедура в момента.

На следващо място. Съдия Славейкова има най-продължителният стаж като административен съдия. Вярно е, че със съдия Милачкова са започнали от създаването на Административен съд-София-град, т.е. от 2007 г., съдия Славейкова обаче беше съдия в административното отделение на Софийския градски съд значителен период преди това, и аз в качеството си на съдия във Върховния административен съд съм се произнасяла по бих казала забележителни нейни решения специално по данъчни дела. Това несъмнено доказва наличието на значителен професионален опит като съдия. Административният опит, който тя е придобила като заместник-председател на Административен съд-София-град, по мое виждане не може да бъде пренебрегнат и да бъде поставен като по-малко значителен от този, който съдия Андреев е придобил, също като заместник-председател на същия съд, с аргумента, че той бил председател в един период, когато съдът е станал по-многочислен – това аз разбрах от аргументите, които бяха изложени в подкрепа на неговия по-значителен административен опит. Това обстоятелство според мен всъщност има значение, но точно с обратен знак, и ще обясня защо.

Всички се съгласяваме с едни съвсем ясни обективни факти, а те са свързани с огромните трудности, които всички административни съдилища имаха в правораздавателната си работа от момента на създаването им. Административен съд-София-град обаче беше изключителен в това отношение, защото вярвам, всички знаете и тук няколкократно и тримата кандидати го казаха, този съд в продължение на две години или почти две години работи с два съдийски кабинета и по някакъв начин се ползваха зали в сградата на Съдебната палата. Съдия Славейкова е била заместник на административния ръководител на АССГ точно в този период от време и този факт, по мое виждане, следва да бъде отчетен като изключително положителен в нейната професионална биография и като такъв, който я отличава в администраторските ѝ умения. Знаем какво представлява АССГ в момента и как се е справял тогава с делата, как отсяваха...(Не довършва.) Между другото, тогавашният председател на Върховния административен съд обича и до днес да използва израза: „Започнахме от гола поляна“ – имаше предвид административните съдилища към момента на създаването им през 2007 г. Ако за един съд това нещо трябва да бъде посочено, това в пълна мяра се отнася за Административен съд-София-град. И да се каже, че опитът като администратор към този период е по-незначителен в сравнение с опита почти 10 години след това, когато е бил натрупан и опит, и сградата беше различна, макар и неудовлетворяваща потребностите на съда, ми се струва необосновано. Но това, разбира се, е моето становище. Освен това, доколкото си спомням, и мисля, че не бъркам, съдия Славейкова беше заместник-председател на Софийския градски съд в качеството си на заместник-председател на отделението – значи е била изпълняващ

длъжността... (Реплика на Георги Чолаков, без микрофон, не се чува.) Не така категорично, господин Чолаков. Била е изпълняващ длъжността.

На следващо място. Аз имам много приятни впечатления от изложението на съдия Славейкова относно личната ѝ мотивация да се кандидатира. За мен също беше странно, след като въпросът очевидно е бил открит пред всички съдии от Административен съд-София-град, и то вероятно дълъг период от време преди номинацията и преди провеждането на въпросното общо събрание от 15 март, защото се знаеше кога свършва мандатът на тогавашния председател и че той няма възможност за трети мандат, доколкото вече два е имал, та за мен беше странно защо съдия Славейкова тогава не се е кандидатирала. Мисля, че достатъчно ясно и поне двукратно тя пред нас обясни, включително и в отговор на въпрос, който тук ѝ беше зададен. И това, което тя е направила след провеждане на Общото събрание на 15 март и след, бих казала, изразените доста крайни становища на това общо събрание – каквото и да казваме, писменият текст е виден, а пък аз имам отзиви и от съдии във Върховния административен съд какво се е чувало извън залата във Върховния административен съд, докато се е провеждало това общо събрание, и аз съм сигурна, че господин Чолаков също знае това обстоятелство, ме навежда на мисълта, че реалностите са били доста по-смущаващи от това, което е отразено в писмения текст, – та след това общо събрание тя е намерила в себе си мотивация, вътрешна мотивация и убеденост да се кандидатира за председател. И аз това поведение го приемам като проява на изключителна отговорност и в този смисъл възприемам действително нейната номинация. Както виждате, на изслушването, което е проведено през м. ноември, всъщност не е

направено гласуване по отношение на кандидатите и аз разбирам колегите защо са го направили. На практика и двете групи съдии са били обвързани, ако щете и морално с предходните си гласувания при провеждане на общо събрание за номинацията.

На следващо място. Основните елементи в концепцията на съдия Славейкова и тези, които бяха застъпени и пред нас, включително и при разяснение на допълнителни въпроси, показват едно, по мое виждане, най-задълбочено от тримата кандидати познаване на работата в съда, на проблемите, които съдът има, и на начините те да бъдат разрешени. Същото нещо беше казано току-що от г-н Чолаков и по отношение на другия кандидат, но аз след малко ще кажа защо няма да подкрепя неговата кандидатура.

Ще обърна внимание по отношение на кандидатурата на съдия Славейкова на още едно обстоятелство, което беше повдигнато тук – аз не смятах да говоря по този въпрос, но виждам, че въпросът е бил повдигнат на Общото събрание от ноември миналата година, на което са изслушвани тримата кандидати, и днес беше поставен такъв въпрос от г-н Чолаков. Това е въпросът, свързан с отношението на съдия Славейкова към нейния съпруг, който е съдия в същия съд – ако бъде избрана за председател, какво щяло да бъде отношението му към нея и какво например щяла да направи съдия Славейкова, ако той спре да си пише решения – такъв беше въпросът. На първо място, това, което беше изложено от съдията при изслушването ѝ в отговора на въпроса, съответства напълно, по мое виждане, на действащата нормативна уредба. Няма забрана за подобни отношения за заемане на длъжността на председател и на съдия в един и същи съд от лица, които са съпрузи, или които живеят на съпружески начала. В тази

връзка ще си позволя да дам два примера точно в административните съдилища.

Административен съд-Перник имаше председател, който към настоящия момент е инспектор в Инспектората към Висшия съдебен съвет. По същото време, докато той беше председател, съпругата му беше съдия в същия съд. Въпрос за конфликт на интереси или някакъв проблем не е бил повдиган никога, освен от мен, между другото, при номинацията му за член на Инспектората.

На следващо място. Подобна ситуация е налице в Административен съд-Пловдив. Председателят на съда към настоящия момент е избран от съдийската квота за член на Висшия съдебен съвет и вероятно ще работи в скоро време като такъв. Неговата съпруга е съдия в същия съд. Това също не е поставено като въпрос.

Сега, да се изолира случаят за Административен съд-София-град, ми се струва най-малкото необосновано и непоследователно. Аз съм убедена, че тези обстоятелства са известни на г-н Чолаков, и въпреки че той изрично каза, че счита, че няма конфликт на интереси, повдигна въпроса, затова си позволявам и аз да говоря по този въпрос. Освен това – дребно е вероятно, но двамата със съдия Руков са започнали на собствено основание работа като съдии в Административен съд-София-град, т.е. не са били съпрузи към този момент.

Няколко думи ще кажа защо няма да подкрепя кандидатурата на съдия Добромир Андреев. На първо място, повтарям обстоятелството – аз не възприемам тезата, която тук беше застъпена, че той е получил значителна подкрепа от Общото събрание. Първо сме наясно, че той не е номинация на Общото събрание. Точно в тази връзка искам да подчертая защо на мен ми

изглежда неискрено неговото обяснение на въпроса ми защо, въпреки че се основава на номинацията на Общото събрание, защо въпреки това 10 дни по-късно е подал и собствено предложение от свое име. Не ми звучи убедително това обяснение. Когато твърдиш, че се кандидатираш за председател на съда, защото колегите ти съдии искат да бъдеш председател на този съд и са те номинирали, и са те подкрепили, 10 дена след това не вярваш на тази номинация или на това доверие, или незнайно по каква друга причина решаваш, че то не е достатъчно и си подаваш сам номинацията, съгласете се, не звучи убедително. Поне за мен не звучи убедително.

На следващо място. Съдия Андреев не е съдия в този съд. Той е съдия във Върховния административен съд. Вярно е, че законът допуска такова кандидатиране и избор на такъв кандидат, само че ние не сме в ситуация, в която има един малък съд, който не може да излъчи от редиците си председател. Случаят е точно обратният – освен съдия Андреев, има поне двама кандидати, които са достойни да заемат длъжността „административен ръководител“.

По отношение на въпроса защо той, по мое виждане, няма достатъчна подкрепа, или значителна подкрепа, както беше казано, на своите колеги. Аз казах, че ние всъщност имаме данни, че за него са гласували вероятно 21 от съдиите, което дори не представлява 50 плюс 1 от присъстващите на Общото събрание съдии, защото, повтарям, има гласувания с пълномощни, и поради това, че гласуването е тайно – също в нарушение на закона, ние не знаем за кого са отишли гласовете на тези, които са били с пълномощни. Говоря това съвсем хипотетично.

И нещо друго, което, между другото, е много особено и впечатляващо за мен самата. За трети път мисля, че ще препратя

към онази процедура за избор на председател на Окръжен съд-Русе – тя беше много скорошна и много показателна. Там ситуацията беше доста сходна и в своето изказване аз казах това, което днес господин Чолаков говори, а именно, че въпреки че липсва номинация на Общото събрание, ние имаме една значителна подкрепа (значителна спрямо броя на съдиите в Окръжен съд-Русе) от съдиите, мисля, че бяха 9 човека тогава, но цифрата няма значение, със сигурност бяха повече от половината. Това обстоятелство обаче не послужи като основание за гласуване за този кандидат – при същите или сравними фактически обстоятелства. Тоест, подкрепата на една значителна част от Общото събрание на съда, макар и да не е обективирана в действителна номинация, тогава не послужи като аргумент в подкрепа на избора. Днес обратното – това обстоятелство се сочи като подкрепа на този избор. Толкова по въпроса за номинацията.

На следващо място. Аз изложих защо считам, че административният опит на съдия Андреев не следва да бъде приеман като такъв с по-голяма тежест от този на съдия Славейкова. Нещо друго ми направи впечатление и аз зададох въпрос в тази връзка. Ами, голяма част от въпросите, които сега в концепцията на съдия Андреев се излагат като такива, които следва да бъдат разрешени като въпроси, или неща, които могат да бъдат направени в организацията и в работата на съда, той е могъл през последните почти пет мисля години работа като заместник на административния ръководител да направи. Той не изложи дори убедителни твърдения, че са предприети действия по един, втори или трети въпрос.

На следващо място. Това, което ме кара да не подкрепя кандидатурата на съдия Андреев, е, че той бих казала има не бегла,

а почти никаква представа по отношение на съществени за работата на съда въпроси. Ще дам няколко примера. Той например мисля, че няма представа за действието на Единния портал, за съществуването и за начина, по който работи Единният портал за електронно правосъдие. Между другото, беше направен от господин Новански коментар в тази връзка.

На следващо място. Той няма никаква или почти никаква представа за това как и кога Единната деловодна информационна система на съдилищата ще бъде въведена, или дали изобщо ще бъде въведена в Административен съд-София-град. Аз повтарях този въпрос по отношение на тримата кандидати.

На следващо място. Той няма представа как работи Системата за измерване на натовареността в административните съдилища. Говореше за връзка с Единната информационна система на съдилищата – нещо, което е много далеч от връзките между системите, от начина, по който работят и т.н.

Аз доста се смутих от предложението му за съставянето на така наречения Съвет – наричаше се за уеднаквяване на практиката (взела съм това мисля, че от концепцията). Аз и в други случаи съм имала възможност да изразявам становището си, че уеднаквяването на практиката на съдилищата, които не действат като последна инстанция, е твърде опасно. То е опасно (но сега няма да Ви занимавам с тези си виждания) и на ниво върховни съдилища, защото в значителна част от случаите замества законодателят, но когато става въпрос за първоинстанционни съдилища, или пък за първоинстанционни съдилища, действащи по определени въпроси като касационна инстанция, това нещо също е опасно, защото, по мое виждане, то влияе пряко върху съдийската независимост и задължението на съдиите да постановяват актовете

си по вътрешно убеждение, въз основа на събраните по делото доказателства.

И на последно място, без да съм изчерпателна, защото си давам сметка колко дълго говорих, на последно място аз съм изключително смутена от това, което се е случило на Общото събрание на 15 март миналата година, на развилите се след това производства пред Комисията по професионална етика във Върховния административен съд и на производството, което се е развило пред Инспектората към Висшия съдебен съвет. Част от съображенията си вече изложих в коментара, защото трябваше да се позова на тях.

Първо, колеги, ние искаме (такова изречение, между другото, има и в доклада на инспектора, с който е сезиран Инспекторатът) да получаваме информация за случаи на влияние или опити за влияние върху съдии. Аз не си спомням по време на нашия мандат да има дори един-единствен случай, в който ние сериозно да сме обсъждали подобен въпрос – мисля, че това е първият. И в същото време аз твърдя (изложих съображения в този смисъл и на предходно наше заседание), че нито в производството пред Комисията по професионална етика, нито в производството пред Инспектората към Висшия съдебен съвет са направени всички необходими действия, за да се установи обективната истина. Говоря за съпоставяне на обясненията на четиримата съдии. Оставям отделно въпроса как стана възможно пред Инспектората да се образува проверка и по отношение на тримата съдии, двама от които публично са заявили, че е направен опит за влияние върху тяхното вътрешно убеждение с твърдения, че този опит за влияние им е предаден от третия член в състава. Но оставям настрана, ще имаме съм сигурна възможност друг път да дебатираме подобен,

изключително странен, по мое виждане, подход на Инспектората. Даже има едно изречение, което казва: „*Трябваше да се оплачат по-навреме тези съдии за опита за вмешателство*“ – нали, много странна концепция. Ето, направили са опит съдиите и виждате като резултат какво се случва. Аз ненапразно попитах съдия Андреев как смята да защити оттук нататък, и смята ли да го направи, професионалната си чест. Защото за мен е изключително притеснително това решение на Инспектората как приключва, какво се случва. Застават четирима съдии със своите честни думи, образно казано, двама срещу двама и Инспекторатът предпочита да избере твърденията на двама от тях – по мое виждане, без ясна обосновка защо точно тези двама съдии избира. Така че това, което се е случило, и защото познавам съдиите, които са направили тези изявления, буквално от началото на професионалната им кариера като административни съдии, а единият от тях и много преди това, не смятам, че те са го направили самоцелно, нито че са си измислили или че са излъгали. Определено заявявам това с цялата отговорност на това изявление. Не мога да приема, че двама съдии са се изправили пред 56 мисля други свои колеги съдии на общо събрание и просто ей така са обвинили свой колега (защото това е някаква форма на обвинение) в това, че се е опитал чрез друг техен колега да повлияе на изхода на правния спор. Аз лично не съм си позволявала през целия си професионален стаж да направя такова публично изявление, макар че в съвсем сравнима ситуация съм имала подобна възможност, точно поради страха, че нямам възможност да го докажа, и ясното разбиране за това как, когато един разговор е проведен очи в очи с двама души, ти се изправяш и казваш: Този съдия, мой колега, се опита да ми повлияе за изхода на спора. Как се доказва това нещо?

И в случая ние имаме двама съдии, неслучайни съдии („неслучайни съдии“ казвам, защото не са попаднали случайно в съдебната система, имат един доста дълъг професионален стаж зад гърба си), изправили са се и са казали това. И в същото време няма механизъм, по който да им бъде дадена обективна възможност на тях или на системата (тях ги оставете настрана) да установи каква е обективната истина. И при цялото това говорене тогава и впоследствие, и днес, ние днес ще плеснем с ръце, ще си стиснем ръцете и ще изберем съдията, по отношение на който са изложени подобни твърдения, за председател на най-големия и със сигурност най-важния административен съд в страната – най-важният поради естеството на делата, които гледа, поради тяхната многобройност и поради многочислеността на съдиите, които работят в него.

Колеги, с ясното съзнание за това, че говорих дълго, аз приключвам. Ако се наложи да взема реплика от изказванията на други колеги, ще го направя.

Аз убедено ще подкрепя кандидатурата на съдия Милена Славейкова. Апелирам към Вас да направите същото. Подкрепям това, което беше казано преди малко – че трябва да бъде избран председател на този съд, но изборът на председател на този съд, а и на който и да било друг, не следва да бъде самоцелно. Отговорността, която ние имаме в момента, и въпросът, който следва да решим, изисква изключително отговорно и честно отношение от наша страна. Колебая се дали да изразя становището си, че този избор изглежда предрешен като много други – съжалявам, колеги, че трябва да го кажа, но все пак се надявам да не е такъв, и апелирам към Вашата обективна преценка при гласуването.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Аз взимам думата във връзка с изказването на колегата Дишева по отношение на този протокол, защото сега много внимателно още веднъж прочетох протокола от 15 март.

Знаете, колеги, че там колегите от АССГ са избрали една комисия, която да проведе съответния таен избор. Съответно тази комисия е със състав: Наталия Ангелова, Миглена Николова и Луиза Христова. Избират Миглена Николова за председател на комисията.

След проведеното гласуване Миглена Николова прави следното изявление: право на глас имат 70 съдии, само съдия Диляна Николова не се явява и не е представила пълномощно, но останалите са гласували - 69, тоест ние данни кой е отсъствал ги имаме в самия протокол. И тъй като започнах вече да гледам и пълномощните, да Ви кажа, колеги, че колегата Милачкова се е явила с 3 пълномощни. Трима колеги са дали пълномощно на колегата Милачкова да гласува на общото събрание. Ще Ви кажа и имената на тези колеги за пълнота на изложението - съответно, колегата Милачкова е била упълномощена от Камелия Серафимова, Катя Аспарухова и Калин Куманов.

Също така колегата Десислава Корнезова е упълномощила Боряна Петкова, само че колегата Десислава Корнезова е придружител за колегата, всъщност тя издига номинацията на колегата Милачкова и по този начин от тези 16 пълномощни безспорно вадя тези 4, които са за колегата Милачкова по разбираеми причини, които просто докладвах.

Останалите хипотетично ги вадим от гласовете на колегата Андреев и резултатът е 25 за колегата Андреев срещу 23 за колегата Милачкова. Отново болшинството от колегите са за колегата Добромир Андреев и то на база протокол от 15 март.

А по отношение на това дали то е отразено изцяло, каквото се е случило - колеги, накрая протоколът завършва с едно изявление, мисля, че беше на колегата Аргирова, която каза, че е водила запис през цялото време на този протокол. Освен това знам, че имаше и поправка на протокол, който беше правена след приключването на този протокол, така че смятам, че всичко, което се е случило е записано в протокола на общото събрание.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Уточнение на това, което господин Чолаков току-що каза.

Всъщност, господин Чолаков, можем да продължим с гадаенето. Можем, например, да гадаем как е гласувал съдия Руков и съдия Милена Славейкова как е гласувала и така нататък. Да, разбира се, само че това е въпрос на предположения. Точно това казах и аз. Ние не знаем как е гласувано с бюлетините на тези 16, а те са недействителни поначало. По начало са недействителни! Това ми беше репликата и необходимостта от уточнение.

И не е вярно, че 69 души са гласували, защото в протокола пише колко души са присъствали.

Колеги, ние съгласихме ли се, че не може с пълномощни да се гласува или не се съгласихме? Има 69 бюлетина, но от тях 16 са с пълномощни. Моето становище е, че не може с пълномощни да се упражнява това публично правомощие на съдия, заради това изложих съображенията си. Вие какви съображения споделяте е отделен въпрос, но сметките са ми верни.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Други изказвания, колеги?

Господин Мавров.

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Колеги, ще бъда кратък.

Аз ще гласувам за съдия Андреев и това мое решение е чисто прагматично. Разбрахме, че най-големият проблем на АССГ е

сградният фонд. Аз съм в течение как те се нанесоха там и как постепенно този сграден фонд не стига.

Споменахме нова сграда. Аз мисля, че съдия Андреев ще бъде по-подходящ да контактува със строители, инженери, работници, общи работници, за да може тази сграда да бъде ремонтирана и, дай Боже, там да се нанесе АССГ, затова мисля, че той е по-подходящият. Иначе, и трите кандидатури за председател на АССГ са много добри. Всеки един от тях ще се справи, но мисля това, което казвам, че господин Андреев ще бъде по-необходим на Комисията за управление на собствеността и Пленума, за да може тази сграда да бъде отремонирана и тези колеги, които заслужават да работят в едни нормални условия възможно най-бързо да се настанят в нея. Благодаря Ви.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря.

Заповядайте.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря.

Уважаеми колеги, вече в продължение на колко - шест часа, ние участваме в една процедура по избор на административен ръководител на най-големия административен съд в България - Административен съд-София - град.

Можяхме да чуем концепциите и визиите и на тримата участника. За мен отдавна не се е случвало толкова добри кандидатури да има за избор на административен ръководител.

Моята позиция и моят глас ще бъде в подкрепа на колегата Андреев. Казвам, че не го познавам лично и няма как да го познавам лично, поради разликата в стажа, който имаме с него, поради която причина аз много сериозно четох протоколите на общите събрания - и на 15 март, и на 8 ноември 2022 г.

В протокола от 8 ноември 2022 г. внимателно гледах от изказалите се 9 човека, 8 категорично обрисуват много ясно, много точно, много конкретно личността на Добромир Андреев. Казват, че в личен план те го познават, първо, това е съдия с дългогодишен магистратски стаж. Бил е във всички органи на магистратурата - следовател, бил е районен съдия, бил е прокурор, бил е районен съдия, бил е командирован като районен съдия впоследствие в Софийски градски съд, където е правораздавал в наказателното отделение. След това е съдия в Административен съд-София - град, председател на Трето отделение и заместник на административния ръководител в продължение на 4 години, тоест той има натрупан много и разнообразен магистратски стаж.

Казах, че няма как да го познавам, затова се концентрирах върху протоколите. В изказванията си колегите, които са се изказали на общото събрание на 8 ноември, категорично те заявяват - болшинството от изказалите се, казах от 9 - 8 човека, че застават зад кандидатурата на колегата Андреев. Това, според тях, е един балансиран, умерен човек, човек, който създава благоприятна обстановка, етичен колега, който създава усещането за увереност, че би могъл да се справи с изпълнението на всички задачи, които ще му поднесе бъдещата дейност, за която той кандидатства като административен ръководител.

Аз се доверявам на тези колеги, на тяхната преценка, на тяхното мнение и становище за неговите етични и професионални качества, дотолкова доколкото това са магистрати, с които той е работил в последно време, а с някои от тях е работил и в предишни съдилища, както е било в Софийски градски съд, където някои са работили с него, а някои дори и в Районен съд-Варна, когато той е бил там съдия.

Колеги, всички тези качества показват едно много важно нещо - когато ние избираме административни ръководители трябва да се знае, че административният ръководител е нещо различно от магистрата. Магистратът има и може да има съвсем различни качества. И може един магистрат да е слаб, но да е силен като административен ръководител, да има други качества.

В конкретния случай аз не казвам, че колегата Андреев е слаб професионално, напротив. Информацията и данните, които са налични пред всички Вас показват, че е и добър професионалист. Но отделно от това всички го описват като човек, който може и който е предпочитан от своите колеги за административен ръководител, заради неговите организационни качества, заради уменията му да контактува с колегите и да създава атмосфера, която да е благоприятна. Няма нищо по-лошо от това да работиш в институция или в орган, който се раздира от скандали.

На следващо място - колеги, понеже колегата Дишева се спря на тези стари случаи, за които и пред Инспектората от доклада, който виждаме, се твърди, че както Инспекторатът е дал вярата и доверието на двама човека, а не е дал вяра и доверие на другите двама човека... (Не довършва) Колеги, аз още в Етичната комисия казах, че аз съм много силно изненадан защо тези двама колеги, тоест Жилова и Аргирова, които знаят още от 2020 г., поне така твърдят, че им е било казано за опит за въздействие върху друг техен колега в конкретен случай по касационно административно наказателен характер дело, че се е правил опит за въздействие, а защо две години мълчаха и чакаха общото събрание на 15 март, когато да го кажат това нещо?! Това ли е почтеното? Това ли е коректното или се цели zlepоставянето на някого? Ако са знаели - да са го поставили, и да са го поставили

където и когато трябва. Защо Инспекторатът, поне това, което четох в доклада, дава приоритет на становищата на другите двама съдии - на съдия Русева и на съдия Андреев, затова защото първоизточникът на тази информация е съдия Русева. Тя твърди категорично, че никога не ѝ е оказвано никакво въздействие от страна на съдия Андреев.

Съжалявам, но действително, който е бил макар и за малко наказателен съдия все някога ще прецени много внимателно нещата кога и при наличието на какви обстоятелства можеш да дадеш приоритет или предимство на едни показания, а да не дадеш доверието на други показания, поради това, колеги, аз считам, че Андреев е човек, е кандидат, е магистрат, който като административен ръководител на Административен съд-София - град би се справил добре, би се справил даже, бих казал, много добре с това, което предстои на един административен ръководител за един такъв важен, голям административен съд, какъвто е Административния съд-София - град, и аз ще застана зад него и ще подкрепя неговата кандидатура. Благодаря Ви.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Имам кратки бележки по изказванията на колегите.

Първо, във връзка с изказването на господин Мавров за това, че господин Андреев щял да бъде по-добрият кандидат, защото е мъж и защото щял да бъде по-необходим на мисията за управление на собствеността, предвид предстоящото му преместване, надяваме се, на съда в нова сграда и така нататък.

Държа да заявя, че намирам това изказване, тази позиция за дискриминационна по полов признак и считам, че ние не можем по такова съображение да предпочетем мъж сред тримата

кандидати. По този начин аз схванах изказването на господин Мавров. (Реплики)

Не го ли възприехте по този начин? Той мисля, че това каза. (Реплики)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА (на изключени микрофони): Думата „мъж“ не беше употребена! Не беше казана!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Да, да не я е... Разбира се, разбира се! Не каза, разбира се, но ние не разбираме разликата между него и другите две дами. Не каза, точно така.

По повод на изказването на господин Магдалинчев имам две бележки, три. Едната е много кратка.

Първо, господин Магдалинчев се позова на изказванията на общото събрание на 8 ноември, на което са изслушвани кандидатите. И аз много внимателно четох изказванията и ми направиха впечатление няколко неща.

Първо, в една голяма част от изказванията се обръща внимание, между другото, на същото обстоятелство, че господин Андреев е мъж и че е уравновесен, и спокоен, и имал положителна настройка и така нататък.

Ще Ви прочета от първото изказване, което мисля, че е най-дългото едно изречение: дълбоко съм убедена, че ако всеки от нас му звънне в 3 часа посред нощ и му поиска помощ, той ще стане и ще направи всичко по силите си, за да помогне, поради простия факт, че някой го е помолил за помощ. Продължавам - в един голям колектив, но е основно женски, както често сме си говорили с колежките жени, осигуряването на спокойна атмосфера без излишни емоции и драматизми би се осъществило по-лесно от мъж, балансиран и уравновесен като съдия Андреев. Свърших с цитата. Изказването е на жена. Съвсем умишлено няма да цитирам името.

На следващо място, следващото изказване е също на съдия, дама, от този съд, и аз от Варна, цитат, познавам Добромир Андреев, той е доста симпатичен. Точка.

На следващо място, друго изказване: той ни е помогнал в решаване не само казусите в съда, но и във всяко лично отношение.

Няма да продължа. Има и други цитати в подобен аспект.

Колеги, тези качества, за които тук се говори, не създават убеждение за качества за административен ръководител. И тук е втората ми кратка бележка.

Господин Магдалинчев каза, че административният ръководител бил нещо различно от магистрата. Ами, различно е, обаче ако не е добър магистрат, няма как да бъде и административен ръководител. Знам и другата мантра, че не е необходимо, но тук става въпрос, аз не напразно не съм се спирала изобщо на професионалните му качества, за разлика от господин Чолаков, който почерпи аргумент от това, че бил класиран в конкурса за Върховния административен съд. Ще се опитам да не отворя дебат по този въпрос, но аз не съм излагала съображения за неговите професионални качества, а само за тези на администратор.

И на последно място нещо, по което не мога да се въздържа, по повод обстойния коментар, който господин Магдалинчев направи за съпоставката между показанията на господин Андреев и на съдия Русева в сравнение с обясненията на другите две съдии – Жилова и Аргирова, бих искала, без да искам отговор, да Ви представя следната ситуация и защо те били мълчаливи от 2000 г.?!

Между другото, ние пропуснахме в обсъждането, на практика не сме провели никакво обсъждане на доклада, който е

представен, и на решението на Инспектората. То, както казах, е прекратено по отношение на всички съдии, поради липса на данни за конфликт на интереси. Става въпрос за висящо дело. (Реплики на изключени микрофони)

Моля? Не е конфликт на интереси, точно така, на съдебната власт. Благодаря.

Става въпрос за висящо дело. То е било такова през 2000 г., било е такова през 2022 г., както и сега и е спряно, защото се чака свършването на друго дело.

Трите съдии, за които става въпрос, са били към онзи момент, вече не са, касационен състав за произнасяне по това дело. Как смятате, че може по висящо дело някой да повдигне въпроса, че му е оказан натиск, освен ако с това не се цели той да бъде отстранен от разглеждане на делото?

Между другото аз това виждам, че е трябвало към онзи момент да изнесат обстоятелства съдиите, го виждам по следния начин. Ако изнесат обстоятелствата, за които сега се твърди към онзи момент, независимо какъв е изходът, дали им бъде повярвано или не, това мигновено ще бъде основание те да бъдат отстранени от делото. Разбира се, преди това, ако действително е имало такъв опит за влияние по дело, те са могли да възприемат така нареченото „ходатайство“ или опит за влияние и да замълчат, тоест целеният резултат се постига.

В другия случай те ще изнесат публично информацията, за която имат данни, за която сега твърдят и независимо от това дали ще им бъде повярвано или не, те ще трябва да се отстранят от разглеждане на делото, защото вече има говорене по този въпрос и в крайна сметка резултатът тези съдии да не се произнасят по делото ще бъде по единия или по другия начин постигнат.

И с това действително ще приключа. Да, давам си сметка колко е досадно, защото въпросът е изключително проблемен.

Господин Магдалинчев, Вие бяхте председател на Втора колегия, в която работех и аз като съдия, в Шесто отделение. Как си представяте? Въпросът е риторичен и действително не очаквам отговор от Вас: как си представяте ситуация, в която, например, Вие сте се опитал да изискате определен резултат от мен в качеството ми на докладчик по някакво дело, докато аз съм била съдия в отделение, което е във Втора колегия и на което Вие сте заместник-председател на Върховния административен съд? Как си представяте аз да бях се изпратила пред общото събрание тогава на съда и да кажа: господин Магдалинчев ми оказва ходатайство или влияние, или определен натиск по еди-кое си дело? Как бих могла да докажа това нещо? Представяте ли си?! И особено, докато делото е висящо! Какво ще се случи? Или приемам ходатайството и изпълнявам указанията или искането, или пък, изнасяйки тези публични факти непременно трябва да се отстраня или ще ми поискат отвода и то ще бъде основателно, защото, видите ли, аз по някакъв начин съм в едната или в другата посока повлияна.

Действително, това не е действителен случай. Просто Ви го давам като илюстрация на ситуацията, която се поставя за разглеждане днес. И понеже ние с Вас действително бяхме в такива отношения на колеги в съда, примерът ми се струва, че е много удачен. Давам това, повтарям, като пример само, за да илюстрирам какво Вие очаквате от съдиите да са направили към момента, в който е проведен въпросният разговор.

Разбира се, за всички нас този въпрос остава отворен. Нямаме никакви конкретни данни, очна ставка не е проведена заради едно много сложно обяснение как тя била недопустима в

административното производство, дали това производство по проверка е административно е друг въпрос и дали актовете на Инспектората подлежат на обжалване, ако ще да е административно производството, са въпроси, по които могат да бъдат изписани много страници или тонове хартия, но аз няма да Ви занимавам с това в момента. Приключих.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Господин Магдалинчев.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Ще бъда кратък, госпожо Председател.

Колега Дишева, действително бяхме в една колегия. Никога не съм си и помислял да искам каквото и да е в тази посока от Вас. Никога! Не ми е минавало и през ума да искам такова нещо. И Вие добре го знаете, защото сме спорили в конкретния случай по различни дела, но въпрос на визия, въпрос на становище, всичко това е в рамките на нормалното нещо, когато трябва да се приемат конкретни решения по конкретни казуси. Това - дотолкова.

Вторият случай, за който толкова сериозно развихте тезата си - Вие забравяте, че има и един съдия, който каза: не, не ми е казано нищо такова! На това се базира изцяло доклада на Инспектората, а това е нещо, което няма как да го опровергаем по друг начин, така че, поради това са следващите изводи на този орган.

Повече спирам да коментирам!

И още нещо ще Ви кажа. По отношение на този съдия - Добромир Андреев, ние днес и най-вече Вие, задавайки толкова въпроси към него в правото си, разбира се, като член на Съвета, ние вече 2 часа и 45 минути го разпънахме на кръст! Той беше откровен... (Реплики на изключени микрофони)

Не, от 9,30 ч. започнахме, в 12,15 ч. приключихме, колега Дишева. Видях го точно часовника, когато приключихме. (Реплика на Ат. Дишева на изключени микрофони)

Да, да. Но при Вас бяха две трети от въпросите, но не го поставям... (Не довършва) Казах, че имате право да си задавате въпросите. Така го разпънахме на кръст. Той пред нас съвсем коректно, съвсем почтено отговаряше на всички въпроси и на Вас, и на колегата Керелска за това, което искахме да разберем. Въпросите предимно бяха Ваши. Няма значение. Пак казвам, че си е във Вашето право, така е, разбира се.

И нещо друго ще Ви кажа. За него много внимателно видях тук в материалите, които са към точката от дневния ред, видях становището на председателя на Европейската асоциация на административните съдии Еди Целер, която познавам добре. Имах честта няколко пъти да работя с нея по линия на асоциациите. Тя дава изключително висока оценка за работата и качествата на този човек. Тя казва буквално така: „Имах честта да се срещна с господин Андреев както и да разговарям с него по всички тези значими въпроси за нашата съвместна европейска съдебна система. Бях впечатлена от неговата всеотдайност, загриженост и подкрепа от сърце на целите на Асоциацията. Това са цели, които отразяват основите за защита на върховенството на закона в нашите демократични държави. Аз съм убедена, че той може наистина да допринесе за тези основи на нашите европейски общества от позицията като председател на той съд“.

Няма да чета повече, защото това действително е едно признание за неговите възможности, за неговите качества и за човек, когото Еди Целер, която знам, че е много претенциозна по принцип, има такова положително отношение. Благодаря Ви.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз не смятах да повдигам въпроса със становището на председателя на Европейската асоциация на административните съдии, но всъщност това, което като аргументи току-що каза господин Магдалинчев, не е докрай вярно.

Първо, ние нямаме информация по какви въпроси господин Андреев е работил в Европейската асоциация на административните съдии. Не ни е известна и неговата активност в българската Асоциация на административните съдии, поне публично известна такава информация няма. Аз също съм член на тази асоциация, както знаете, бях член и на Управителния съвет. Не ми е известна негова такава активност.

И ако обърнете внимание на предпоследния абзац от нейното изложение, тя стъпва на позицията, че неговата номинация и на общото събрание на съдиите и основава изводите си на това обстоятелство, а пък ние вече в няколко изказвания казахме, че всъщност господин Андреев не е номинация на общото събрание.

И, между другото... (Не довършва) Да, това ще си го спестя. (Реплики на изключени микрофони)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Други становища?

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Колеги, времето напредна изключително много. Ние сме изключително много уморени. Казаха се много неща, даже се повториха.

Аз вземам думата, за да кажа само няколко неща, които според мен са важни и са основополагащи.

Колеги, в момента ние обсъждаме, а след малко ще гласуваме и ще изберем председател на Административен съд-София - град.

На всички ни е известно, много пъти се подчерта, че това е най-големият административен съд в страната, който разглежда важни и тежки дела с изключителна важност и така нататък. Независимо от това обстоятелство, пък и именно и поради него трябва да държим сметка за професионалните и нравствените качества на човека, който ще изберем за негов председател. И тези професионални и нравствени качества не трябва да бъдат само високи, така както е записано в разпоредбата на чл. 169, ал. 1, но те трябва да бъдат безупречни - както професионалните, така и нравствените качества на колегите, които участват в този избор.

В тази връзка аз мисля, че същественото, което трябваше да обсъдим е дали кандидатите притежават тези безупречни професионални и нравствени качества, а не да броим колко са пълномощните, да изваждаме от бройката на колегите, които са подкрепили кандидатурата на господин Андреев тези, които са били с пълномощни, без да знаем кои са тези, които са подкрепили неговата кандидатура и са били с пълномощни. Същото се отнася и за подкрепата на съдия Милачкова.

За мен важното е това, че по отношение на колегата Андреев лично за мен не може да се каже, че той притежава безупречни професионални и нравствени качества с оглед данните, които имаме във връзка с неговата кандидатура.

Аз няма да се спирам на това, че неговата атестация е много добра - 99 точки в цифрово изражение. Това няма особено значение при положение, че 99,99% от съдиите са с оценка от атестацията „Много добра“, но на мен действително ми прави смущаващо впечатление неговият професионален път и не случайно зададох въпрос в тази насока.

Също така се впечатлих от едно изказване на общото събрание - да, действително то е направено от една от неговите опонентки, но тя казва, че Висшият съдебен съвет е бил златната рибка за колегата Андреев, защото при всичките му тежки и тромави структури е дал възможност той да осъществи една такава много мобилна, раздвижена и разнообразна биография, която пък тук господин Магдалинчев за моя изненада отчете като негов плюс.

Действително малко са, даже аз, все пак тук изкарахме повече от 5 години вече, не съм виждала друг колега с такава динамика в професионалното развитие. И всичко това се е оказало възможно да става.

Не случайно свързах неговия професионален път с обстоятелството, че, така или иначе, става въпрос за фактическо обстоятелство, между господин Андреев и Краси Черния са били проведени, засечени 33 броя разговори. Той даде обяснение на тези 33 броя разговори, как той бил в Плевен, как родителите му имали битов проблем и че разговорите били проведени в тази връзка. Даде, колеги, обаче това са просто едни твърдения, които - да, може и да е така, но може и да не е така. Кажете ми колко колегии съдии излязоха от тефтерчето на Краси Черния? И един от тези съдии именно днес се кандидатира за председател на най-големия административен съд.

На няколко пъти се чува тук аргументи, че това събитие е станало ама много назад във времето, че едва ли не пепелта на давността го е покрила. Да, но има реплики на колеги също участници в общото събрание, които казват: „Моралът няма давност" и аз съм по-склонна да се съглася с това именно твърдение.

Независимо от това господин Андреев е счел, че неговата професионална биография е чиста и няма никакъв проблем да се кандидатира за заемане на тази позиция.

Другото, което бих искала да кажа във връзка с неговите нравствени качества, е неизясненият случай във връзка с това, което твърдят двете колежки, а именно, че чрез трети колеги, съдия в Административния съд им е оказван натиск във връзка с решаването на едно административно дело.

Да, положени бяха усилия да се изясни въпросът, но, така или иначе, въпросът си остана неизяснен, включително и след изпращането на преписката с всички относими към въпроса документи на Инспектората.

Аз действително съм впечатлена от начина, по който колегите са тълкували разпоредбата на чл. 39 от Административнопроцесуалния кодекс и доказателствените средства, които могат да бъдат използвани във връзка с изясняване на едно или друго обстоятелство, а искрено съм възмутена от другото обстоятелство, че в крайна сметка в това производство са привлечени като лица, по отношение на които се вменява накърняване на независимостта на съдебната власт на трите колежки, които имат отношение към случая. Това, първо, е в противоречие с решението на Съдийската колегия, а, второ, според мен, е безкрайно некоректно и неетично, и даже плашещо, защото, честно Ви казвам, независимо тук от мнението, което изрази господин Магдалинчев по отношение на тяхната откровеност при излагане на тези твърдения, за мен това е проява на голяма смелост - голяма смелост, на която не сме свидетели нито през ден, нито през месец, нито през година и почти не се среща.

При този подход аз съвсем сериозно започвам да се притеснявам от бъдещето на двамата колеги, преди всичко, които са заявили, че макар и през трети човек - съдия, върху тях е оказан натиск.

С оглед на това аз считам, независимо от всички похвали и положителни констатации, включително и с международен елемент, че кандидатурата на господин Андреев не отговаря на високите изисквания на Закона за съдебната власт за заемане на тази длъжност.

Другото, което ми направи впечатление - всички, които са се изказали и са подкрепили неговата кандидатура, даже тук госпожа Дишева по друг повод си позволи да чете изказвания, говорят за това как господин Андреев е добър човек. Той е добър човек, и в 3,00 ч. да му се обадиш ще ти помогне, и така нататък. Вероятно това е така. На мен също не ми направи впечатление на лош човек, доколкото мога да правя някакви категорични изводи от процедурата, в която се намираме и съдържанието на това, което се говори в нея, но не това е водещото и решителното при взимане на нашето решение.

Тук се говори пък какви качества трябва да има административният ръководител, пък какви - съдията, та, видиш ли, може да си добър съдия, а пък да не си добър ръководител, и обратно, и така нататък. Не, всички ние знаем много добре какво се изисква за един административен ръководител, за лицето на един съд.

Тук няма да навлизам в подробности, защото много се говори. Лично аз считам, че той не беше особено запознат и с важни въпроси, които касаят дейността на Административния съд, проблематиката пред съдилищата, включително с електронно

правосъдие и така нататък. Неговите отговори лично не мен не ми направиха впечатлението, което би трябвало да ми направи един кандидат с толкова много суперлативи, които съпровождат неговата кандидатура.

Аз бих подкрепила, ако имах тази възможност, и двете кандидатки, имам предвид колегите Славейкова и Милачкова, но нямам тази процесуална възможност, както сме свикнали да казваме.

По отношение на госпожа и съдия Милачкова ми направи много добро впечатление нейният много доброжелателен тон, който лъхаше от цялото ѝ изказване. Свеж поглед върху проблемите в съдилищата, в АССГ и оригинални идеи, които може би произтичат от това, че тя действително, доколкото разбрах, участва в много работни групи с международно участие и това ѝ дава един по-друг зрителен ъгъл. И тъй като не мога да ги подкрепя и двете, ще подкрепя колегата Милена Славейкова, която познавам от времето, когато беше младши съдия. Познавам нейните професионални качества. Също така, като нейно предимства трябва да се изтъкна, съвсем накратко ще маркирам, защото стана въпрос за това, че тя е съдия от кариерата. Освен това има и много сериозен административен опит, а именно тя е била заместник-председател на Административен съд- София - град при неговото създаване, и в тази връзка само ще припомня изказването на досегашния председател на Административен съд-София - град, съдия Радков, който казва: аз на колене съм се молил на съдия Славейкова да продължи да бъде заместник-председател на този съд.

Мисля, че това изречение само по себе си има дълбоко съдържание по отношение на оценката, която досегашният ръководител на съда е дал на професионалните, организационните,

нравствените качества на съдия Славейкова. Поради тази причина аз ще подкрепя нейната кандидатура.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Други изказвания?

Господин Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Уважаеми колеги, нямах намерение да се изказвам, защото аз напълно споделям изложеното от Магдалинчев и Чолаков относно по-подходящия кандидат, но тук присъствам на страшна демагогия, уважаеми колеги. Тук се говорят и се правят изводи от някакви предположения. Опитва се да се убеди публиката в липсата на каквито и да било нравствени и професионални качества по отношение на Добромир Андреев.

Уважаеми колеги, относно поведението, нравственото поведение на Добромир Андреев има произнасяне веднъж на Комисията по професионална етика при Върховния административен съд; веднъж на Комисията по професионална етика при Висшия съдебен съвет; на следващо място проверка от Инспектората, относно оказано от негова страна влияние по отношение на двама съдии; по отношение на 33-те разговора проведени през 2009 г. от него с Красьо Черния също има проверка на Висшия съдебен съвет; има и проверка на Прокуратурата на Република България, където между впрочем не знам защо се избягва да се каже, че е постановен и отказ, касаещ Добромир Андреев.

Та, уважаеми колеги, при всичките тези проверки за нравствени качества на Андреев, където навсякъде всички изводи са за липса на деяния и липса на поведение, което да нарушава Етичния кодекс на магистратите, ние да направим друг извод, е демагогия!

По отношение на първия случай, този за оказаното влияние. Ами, Аргирова и Жилова казали, че чули от Русева, че ѝ бил оказан натиск от Андреев по касационно наказателно административно дело. А самата Русева казва - такова нещо няма. Не Ви ли звучи като онази приказка „една жена каза“, пък тя жената не го била казала всъщност. И ние от това правим изводи в негов ущърб?!

По отношение на Красьо Черния. Абсолютно убедително обяснение. Абсолютно убедително обяснение! И понеже няма как да го оборим с никакви аргументи и с никакви доказателства, ние видите ли казваме - ама то май не е вярно това обяснение. Имаме съмнение и заради това - а, ами той не спазвал етичните качества по Кодекса на българските магистрати?! Ами няма, такъв извод не може да бъде направен, той е произволен, уважаеми колеги, и няма как да бъде споделен от мен.

На следващо място, относно професионалните му качества. Той бил следовател, бил прокурор, бил в Районен съд-Варна, пък после в Административен съд-София и във Върховния административен съд. Ами това са стъпките, ако обръщате внимание - навсякъде с конкурс. И може би ВСС му е взел конкурса, му го е спечелил от това, което се..., за да бъде „златна...“, какво беше „рибка“ или нещо такова на ВСС, тази квалификация е направена на общото събрание. Еми, няма такова нещо. Колега се е явявал на конкурси, конкурсните комисии не са членовете на ВСС, както е известно на всички, всички те са поставили оценка относно професионалните му качества и в резултат на това той е съдия във Върховен съд. Ще ме извините обаче аз считам, че щом той е на по-високо ниво от другите кандидати, професионално, значи той притежава по-високи професионални качества от тях двете, както и

от мен самия, защото не достигнал до това върховно ниво, а той е успял.

На следващо място искам да Ви обърна внимание, че съм изненадан и от отстъплението от една друга опорка. На 14 февруари, както беше споменато тук, говорихме и провеждахме избор за Окръжен съд-Русе. И там, видите ли, най-същественото, цитирам, е за моята подкрепа на кандидатурата, беше на проведеното общо събрание и подкрепата на 9 от членовете, това е най-същественото за тази подкрепа. Аз ще Ви обърна внимание на протокола от Общото събрание на 11 ноември миналата година, където са се изказали, цитирам, следните съдии: Радков, Миглена Николова, Стамболова, Терзиев, Наташа Николова, Кечева, Пецова, Романова, Маруся Йорданова, Аргирова, Петкова, Бороджиева. И Аргирова, само ще Ви кажа, е казала, че двете кандидатури на колегите Славейкова и Милачкова са с безупречна репутация и следва да бъдат подкрепени. Тя индиректно не подкрепя кандидата за административен ръководител Андреев. Бороджиева казва следното: „За баланс на становищата аз считам, че Милачкова и Славейкова имат енергията да запазят духа на съда.“ - буквално цитирам. Съдията Петкова прави изказване в следния смисъл: „Нека да приключим с хвалебствията си за Андреев. Той е номинация на общото събрание. Тук трябва само да изслушаме кандидата.“. И всички останали, уважаеми колеги, един, двама, трима, четирима, пет, шест, седем, осем, девет, изразяват категоричната си подкрепа за Андреев. Даде, ама те били казали, че били казали, че бил добър човек. Ами какво да кажат, колеги? Че е лош човек ли, като го подкрепят? Или какво точно трябваше да споменат? Че не е добър човек?! Не мога да разбера как опорката за подкрепата изведнъж се отказахме от нея и сега вече - ама тя не

е същинската!? Това ми звучи като когато коментирахме общите събрания на Апелативен съд-София, където пък това събрание се провело през лятото или пък следващите други на Окръжен съд-Пловдив, когато как така подкрепили кандидата, много вяло минало, нямало задълбочени изказвания. Ами, хайде да подходим сериозно и да не преиначаваме фактите такива каквито са. Добромир Андреев, според мен, се представи блестящо. Посочи абсолютно всички проблеми, съществуващи в Административен съд - София-град. Постави освен проблемите и решения на тези проблеми предложи. На следващо място беше убедителен, отговори на всякакви нападки и обвинения относно интегритета си като съдия. Професионалните му качества, както Ви казах, за мен са безспорни щом е от Върховния съд, аз обичам да имам уважение към институцията. При това положение аз не виждам никакъв различен аргумент освен да подкрепя този кандидат.

Благодаря Ви за вниманието.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Г-жа Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Г-н Кояджиков, понеже говорите за демагогия и опорки, не разбрах нито каква и къде е демагогията, нито къде е и коя е опорката, на която лично аз съм се опряла или съм се отказала от нея и т.н. Беше доста витиевато това, което говорихте.

Аз не съм твърдяла, че характерът на контактите на господин Андреев с Красьо Черния са доказани. Но така или иначе това обстоятелство е налице и то хвърля сянка на съмнение. За това става въпрос. И тази сянка на съмнение е достатъчно дълга и достатъчно тежка, за да седи и според мен да се взима предвид. Това е едното важно нещо, което казах.

Друго важно нещо, което казах, е, че в крайна сметка не се е изяснил случаят за това дали е оказан натиск на трите колежки да постановят определен правен резултат по едно наказателно дело или не е оказан такъв натиск. Това е, което казах. Но това също е едно обстоятелство, което хвърля сянка на съмнение.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Г-жа Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Колеги, аз също си позволявам за пореден път да взема думата заради обвиненията, които господин Кояджиков отправи към моето изказване, вероятно и към г-жа Керелска. Изразите бяха: „страшна демагогия" и „да се убеди публиката".

Първо, г-н Кояджиков не за първи път ме обвинява в това, че говоря пред публика и, както и преди съм казвала, понеже вероятно той самият прави това, смята, че всички други се държат по същия начин. Толкова по този въпрос.

Няма да се спирам на съдържанието на понятието „демагогия", защото съм убедена, че всички Вие го знаете и твърдя, че в случая моето изказване не е съдържало елементи, които да могат да бъдат квалифицирани като такива.

По отношение на твърденията си за проблеми с интегритета на съдия Андреев, аз ще добавя само още един аргумент. Понеже тук много се говори как 2 години след това са се сетили, включително и с едно изключително пренебрежително отношение в тона, между другото, как се сетили съдиите Аргирова и Жилова след 2 години да се оплачат по този въпрос, аз ще Ви задам следния риторичен въпрос: Защо съдия Русева не е заявила на Общото събрание на 15 март 2022 г., че не е вярно това, което съдиите Аргирова и Жилова твърдят? Как мислите? (Намесва се Г.Чолаков: Тогава не е казано името на съдията.) Добре. Може ли

на микрофон, г-н Чолаков? (Г.Чолаков: Разбира се.) Г-н Чолаков каза, че защото тогава не било казано името на съдията, пък на което аз ще Ви отговоря, понеже аз знам, както г-н Кояджиков се изрази, „тази опорка“, сега ще Ви кажа. Касационните състави в Административен съд - София-град са предварително определени. Нали така? И когато съдиите Аргирова и Жилова твърдят, че през еди-коя си година, не знам дали имаше по еди-кое си дело, един съдия им е казал, че съдия Андреев е поискал определен резултат по това дело, това е евфемизъм. Ние нали знаем какво се крие зад този израз? Та, дали няма третият член на състава да се е сетил, че става въпрос за него? Толкова по въпроса, че не му било споменато името. Да, аз оценявам известната дискретност на двамата съдии, че те не са споменали името на третия член на състава. Но той е бил там или пък не е бил там. Не знаем. (Реплика от залата без включен микрофон, не се чува.) Да, да, аз знам, че е била там съдия Русева, само че ние нямаме поименно посочване в протокола, за да може да го твърдим на 100%. Иначе, имаме твърдения на един, втори или трети съдия, че тя действително е присъствала на събранието. Да, аз също знам, че тя е присъствала на събранието, но тя на това събрание не е казала - не е вярно това, което говорят колегите, защото аз съм третият член на състава и това вероятно се отнася за мен. А да не говорим, че е малко странно да очакваме, че по всяко второ дело съдиите получават подобни обаждания или имат подобни разговори с председател на едно от отделенията в съда. И между другото много впечатляващо е едно изказване на съдия на общото събрание: Страшното е не толкова дали въпросното нещо - разговор, влияние, натиск или изискване на определен резултат се е случило по едно дело. Огромният проблем е в това, че вероятно голяма част от съдиите, за съжаление аз

усещам подобна атмосфера и тука, приемат това за нещо в реда на нещата или нещо, което може и да не се е случило, може и да се е случило, защо пък тези съдии са се изправили и са говорили това нещо за своя колега, с когото днес се установи, че дори не са в лоши отношения. Не са имали предходни конфликти. Защо? Защо? Някой отговаря ли си на този въпрос? Защо двама съдии в този съд ще рискуват собствената си професионална авторитет и биография включително и ще се изправят пред колегите си и ще направят подобно обвинение? Защо? Кой ще ми отговори на този въпрос? Защото са просто злонамерени ли? Защото са си такива ли? Не, не е това отговорът. И понеже за някакви „опорки“ ми говореше тук господин Кояджиков и „отстъпление от една друга опорка“, аз няма да се занимавам първо с израза „опорка“, на мен, г-н Кояджиков, опорки не ми спускат, вероятно обаче при Вас не е така, заради това си позволявате да говорите за моето изказване и вероятно заради това смятате, че само по този начин може да се взима участие в някакъв дебат или само по този начин да се изразява някаква позиция. Само че, ако Вие действително вярвате, оставям този въпрос настрана, ако Вие действително вярвате в значението на подкрепата от съдиите, защо тогава онзи път не подкрепихте подкрепения от Общото събрание на съдиите в тяхното мнозинство кандидат за председател на Окръжен съд-Русе. Защо? И този въпрос ми е към всички останали тук колеги, които се канят да направят нещо друго.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Ако няма други желаещи да се изкажат, пристъпваме към гласуване на кандидатурите.

Първо гласуваме кандидатурата на съдия Добромир Андреев Андреев за административен ръководител-председател на Административен съд - София-град. Който е „за“, моля да гласува.

(брои гласовете) Девет. Девет гласа „за“. „Против“? Три. Три гласа „против“.

Гласуваме кандидатурата на съдия Красимира Милачкова за административен ръководител на АССГ. Който е „за“? (брои гласовете) Не виждам, няма гласове „за“. Против? Останалите.

Гласуваме кандидатурата на съдия Милена Славейкова-Рукова за административен ръководител на АССГ. Който е „за“, моля да даде своя вот. (брои гласовете) Три гласа „за“. „Против“? Девет.

Имаме избран административен ръководител и това е съдия Добромир Андреев.

1. ОТНОСНО: Избор на административен ръководител - председател на Административен съд – София-град

Кандидати:

- Добромир Андреев Андреев – съдия във Върховния административен съд, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“ (*Атестиран с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 31/26.07.2022 г., комплексна оценка „Много добра“*);

- Красимира Неофитова Милачкова – съдия в Административен съд – София-град, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“ (*Атестирана с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 34/27.09.2022 г., комплексна оценка „Много добра“*);

- Милена Красимирова Славейкова-Рукова – съдия в Административен съд – София-град, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“ (*Атестирана с решение на Съдийската колегия на Висшия*

съдебен съвет по Протокол № 32/13.09.2022 г., комплексна оценка „Много добра“)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

1.1. След проведеното гласуване с вдигане на ръка и при обявения резултат:

За Добромир Андреев Андреев – 9 гласа „за“ и 3 гласа „против“

За Красимира Неофитова Милачкова – 0 гласа „за“ и 12 гласа „против“

За Милена Красимирова Славейкова-Рукова – 3 гласа „за“ и 9 гласа „против“

На основание чл. 194б, ал. 4 от ЗСВ, **НАЗНАЧАВА** Добромир Андреев Андреев – съдия във Върховния административен съд, на **длъжността „административен ръководител – председател“ на Административен съд – София-град**, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на встъпване в длъжност.

1.2. Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от обявяването му.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Моля да поканите кандидатите.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Може ли да кажа по процедурата, г-жо Председател?

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Да. Преди да влязат кандидатите ли?

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Не знам, както прецените. Може би преди да влязат.

(Добромир Андреев, Красимира Милачкова и Милена Славейкова-Рукова влизат в залата)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Ами те вече влязоха.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Нищо, може и пред тях да кажа. При този изход от гласуването, ако обърнете внимание на Вашето внимание е предложението за решение от страна на КАК е за назначаване на Добромир Андреев на длъжността „административен ръководител“ и втори диспозитив, че решението може да се обжалва пред Върховния административен съд. В конкретния случай обаче, уважаеми колеги, тъй като Андреев не е от този орган на съдебната власт, си позволявам да Ви предложа да напишем и трети диспозитив, който да бъде всъщност 1.2. - да възложим на Андреев изготвянето на съдебните актове по всички дела, които е обявил за решаване, ако сметете за нужно. Не е предложение на КАК като решение, защото не се знаеше какъв ще бъде резултатът от гласуването.

Благодаря.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Добре. Приемаме ли третия диспозитив? (Гласове: Да.) Който е „за“? (брои гласовете) Девет, десет. Десет. Приемаме. „Против“ са? (Чува се: Два гласа.) Два гласа. Не. (Намесва се Г.Чолаков: Новански го няма.)

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

1.3. Възлага на Добромир Андреев – съдия във Върховния административен съд, да изготви съдебните актове по обявените за решаване дела.

(Галина Захарова уведомява кандидатите за резултата от гласуването, след което същите напускат залата.)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: По т. 2 от дневния ред, господин Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точка 2 от дневният ни ред е предложение от Комисията по атестирането и конкурсите да определим дата за провеждане на събеседване с допуснатия кандидат за избор на административен ръководител-председател на Районен съд-Нови пазар. За икономия, виждайки календара, който е на нашето внимание, аз Ви предлагам да определим 28 март, която е първата възможна дата, за да спазим 14-дневния срок за уведомление на кандидата преди изслушването му.

Благодаря Ви.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Гласуваме. (Говори на изключен микрофон)

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Вдигам ръка, уважаема госпожо Председател, но не чух какво гласуваме въобще.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Извинявайте. Гласуваме Вашето предложение, предложената дата.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Благодаря.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: И го гласувахме, нали? (Г.Чолаков: Да.) Единодушно без г-н Новански.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

2. ОТНОСНО: Определяне на дата за провеждане на събеседване с допуснатия кандидат в процедурата за избор на административен ръководител - председател на Районен съд-Нови пазар

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ОПРЕДЕЛЯ ДАТА за провеждане на събеседване с допуснатия кандидат в процедура за избор на административен ръководител - председател на Районен съд-Нови пазар – 1 кандидат: **28.03.2023** г.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точка 3 е по повод постъпило предложение от председателя на Районен съд-Силистра за назначаване на заместник-председател на същия орган на съдебната власт. Комисията по атестирането и конкурсите Ви предлага следния проект за решение: Назначава, на основание чл. 160, във връзка с чл. 168, ал. 2 и чл. 169, ал. 2 от ЗСВ, Жанет Иванова Борова-Стоянова – съдия в Районен съд-Силистра, на длъжността „заместник на административния ръководител – заместник-председател“ на този орган на съдебната власт, с ранг „съдия в АС“ и месечно възнаграждение съгласно Таблица № 1 на ВСС, считано от датата на встъпването ѝ в длъжност.

Благодаря.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Съображения? Няма. Гласуваме предложението на КАК. Който е „за“? (брои гласовете) Осем гласа „за“, „против“ няма.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

3. НАЗНАЧАВА, на основание чл. 160, във връзка с чл. 168, ал. 2 и чл. 169, ал. 2 от ЗСВ, Жанет Иванова Борова-Стоянова – съдия в Районен съд-Силистра, на длъжността „заместник на административния ръководител - заместник-председател" на Районен съд - Силистра, с ранг „съдия в АС", с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на встъпване в длъжност.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Точка 13.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Следващата точка е 13, да, съгласно промяната, която направихме.

Уважаеми колеги, както Ви казах, остатъкът от миналогодишния бюджет на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет, с който се дават парични награди за поощряване на съдии по повод тяхното пенсиониране, е в размер на 49 хиляди и няколко лева. Със сигурност малко над 49 хиляди. Съгласно справката, която е на Вашето внимание през 2023 г. предстои да се пенсионират 26 съдии от всички органи на съдебната власт. При

това положение изчислихме, че дори и да няма нов бюджет за тази парична награда ние сме в състояние да наградим тези 26 човека с нов размер на възнаграждението, а именно 1500 лв. В тази връзка КАК Ви предлага следният проект на решение: Да определим размер от 1500 лева на паричната награда за поощряване през 2023 г. на съдии, на основание чл. 303, ал. 3, т. 1 от ЗСВ, за постигнати високи резултати при изпълнение на служебните им задължения.

Благодаря Ви.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Изказвания? (говорят по между си)
Гласуваме т. 13. Който е „за“, моля да гласува. (брои гласовете)
Осем гласа „за“, „против“ няма.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

13. ОТНОСНО: Определяне размера на паричната награда за поощряване на съдии, на основание чл. 303, ал. 3, т. 1 от ЗСВ

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ОПРЕДЕЛЯ размер от 1500 (хиляда и петстотин) лева на паричната награда за поощряване през 2023 г. на съдии, на основание чл. 303, ал. 3, т. 1 от ЗСВ, за постигнати високи резултати при изпълнение на служебните задължения.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Следват точки 4 и 5. Ако позволите да ги докладвам заедно.

Предложение на КАК във връзка с предложение на Окръжен съд-Ловеч за поощряване на съдия Иваничка Костадинова - съдия в същия орган на съдебната власт.

Комисията по атестирането и конкурсите Ви предлага следния проект на решение: Поощрява на основание чл. 303, ал. 2, т. 2, буква „а" и ал. 3, т. 1 от ЗСВ, Иваничка Йорданова Константинова - съдия в Окръжен съд-Ловеч, с ранг „съдия във ВКС и ВАС", с отличие „личен почетен знак първа степен - златен", както и с парична награда в размер на 1500 лева за проявен висок професионализъм, безупречно и образцово изпълнение на служебните задължения и високи нравствени качества.

Вторият диспозитив по тази точка е да предоставим решението по т.4.1 да се предостави на комисия „Бюджет и финанси" за изпълнение след утвърждаването от Пленума на Висшия съдебен съвет на бюджета на съдебната власт за 2023 г.

Следващата точка, уважаеми колеги, е свързана с проект на решение за освобождаване на основание чл. 160, във връзка с чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗСВ на Иваничка Йорданова Константинова от заеманата длъжност „съдия" в Окръжен съд-Ловеч, с ранг „съдия във ВКС и ВАС", считано от 03.03.2023 г.

Благодаря Ви.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Изказвания? Няма. Гласуваме анблок и двете точки, огласени от представителя на КАК. Който е „за"? (брои гласовете) Девет би трябвало да сме. „Против"? Не, „против" няма.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка – анблок т. 4 и т. 5)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

4.1. ПООЩРЯВА, на основание чл. 303, ал. 2, т. 2, буква „а“ и ал. 3, т. 1 от ЗСВ, Иваничка Йорданова Константинова – съдия в Окръжен съд-Ловеч, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с отличие „личен почетен знак първа степен – златен“, както и с парична награда в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева за проявен висок професионализъм, безупречно и образцово изпълнение на служебните задължения и високи нравствени качества.

4.2. Решението по т. 4.1 да се предостави на комисия „Бюджет и финанси“ за изпълнение след утвърждаването от Пленума на Висшия съдебен съвет на бюджета на съдебната власт, съгласно Закона за държавния бюджет на Република България за 2023 г.

5. ОСВОБОЖДАВА, на основание чл. 160 във връзка с чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗСВ, Иваничка Йорданова Константинова от заеманата длъжност „съдия“ в Окръжен съд-Ловеч, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, считано от 03.03.2023 г.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Колеги, следващата точка от дневния ни ред е 9. Ако позволите точки 9, 10 и 11 да Ви ги докладвам заедно. Касае се за атестиране на магистрати по различни поводи.

Точка 9 е проект за решение за провеждане на атестиране за придобиване на статут на несменяемост на Катерина Радославова Рачева-Георгиева - съдия в Апелативен съд-София. Приемане на комплексна оценка „много добра“ на този магистрат. И третият диспозитив: Катерина Радославова Рачева-Георгиева – съдия в Апелативен съд-София, придобива статут на несменяемост на основание чл. 207, ал. 1 от ЗСВ, считано от датата на вземане на решението.

Точка 10 е предложение за решение за провеждане на извънредно атестиране на Десислава Борисова Николова – съдия в Окръжен съд-Добрич и приемане на комплексна оценка от атестирането „много добра“ за този магистрат.

Точка 11 е провеждане на извънредно атестиране на Огнян Христов Гълъбов - съдия в Районен съд-Димитровград и приемане на комплексна оценка „много добра“ от атестирането за този магистрат.

Благодаря Ви.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Изказвания? Няма желаещи за изказвания. Който е „за“, моля да гласува. (брои гласовете) Десет, единадесет. „Против“? „Против“ няма.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка - анблок т. 9, т. 10 и т. 11 вкл.)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

9.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 2 от ЗСВ, атестиране ЗА ПРИДОБИВАНЕ СТАТУТ НА НЕСМЕНЯЕМОСТ на Катерина Радославова Рачева-Георгиева - съдия в Апелативен съд-София.

9.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка "МНОГО ДОБРА" на Катерина Радославова Рачева-Георгиева - съдия в Апелативен съд-София.

9.3. Катерина Радославова Рачева-Георгиева – съдия в Апелативен съд-София, **ПРИДОБИВА СТАТУТ НА НЕСМЕНЯЕМОСТ**, на основание чл. 207, ал. 1 от ЗСВ, считано от датата на вземане на решението.

10.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 4 във връзка с чл. 197, ал. 5, т. 1 от ЗСВ, извънредно атестиране на Десислава Борисова Николова - съдия в Окръжен съд-Добрич.

10.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА" на Десислава Борисова Николова - съдия в Окръжен съд-Добрич.

11.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 4 във връзка с чл. 197, ал. 5, т. 2 от ЗСВ, извънредно атестиране на Огнян Христов Гълъбов - съдия в Районен съд-Димитровград.

11.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА" на Огнян Христов Гълъбов – съдия в Районен съд-Димитровград.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точка 12, уважаеми колеги, е предложение на комисията за повишаване на основание чл. 234 от Закона за съдебната власт на Елисавета Георгиева Деянчева – съдия в Окръжен съд-Кюстендил, с ранг „съдия в АС", на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС", с месечно възнаграждение съгласно Таблица № 1, считано от датата на вземане на решението. Всички предпоставки, уважаеми колеги, са налични - прослужени 3 г. от предходния ранг, стаж по чл. 164, комплексна оценка „много добра" и липса на дисциплинарни наказания и нарушения и издадени заповеди по чл. 327 от Закона за съдебната власт след последното ѝ атестиране. Моля да подкрепите проекта за решение.

Благодаря Ви.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Изказвания? Няма. Да гласуваме. Който е „за"? Всички присъстващи, 11. „Против" няма.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИШНИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

12. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Елисавета Георгиева Деянчева – съдия в Окръжен съд-Кюстендил, с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с

основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на вземане на решението.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Поради изчерпване на дневния ред закривам заседанието на Съдийската колегия.

Закриване на заседанието – 16.49 ч.

Стенографи:

Катя Симова

Лидия Здравкова

Вася Йорданова

Зоя Костова

(Изготвен на 08.03.2023 г.)

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ГАЛИНА ЗАХАРОВА

Разпечатка от гласуване на решенията по протокола.
Гласуването е в съответствие с предложението на вносителя.

Публикуван на 10.03.2023 г.

